ஸ்ரீ

ஆழவாா எமபெருமானா ஜீயா திருவடிகளே சரணம

ஸ்ரீமத வரவரமுநீநதர கரநதமாலை

மணவாள மாமுனிகள அருளிசசெயத

முமுக்ஷுப்படி வ்யாக்க்யான அவதாரிகை

சரிய பதியாய, ஸ்ரீ வைகுணட நிகேதநனாய, நிதய முகதாநுபாவயனாய நிரதிசயாநநத யுகதனாயிருககிற ஸாவேசவரன, அநத நிதயஸூரிகளோபாதி தனனை அநுபவிதது நிதய கைஙகாயரஸராய வாழுகைகக ப்ராபதியுணடாயிருககச செயதேயும அததை இழநது *அஸநநேவ* எனகிறபடியே அஸதகலபராயக கிடககிற ஸமஸாரிசேதநருடைய இழவை அநுஸநதிதது, அதயநத வயாகுலசிததனாய, இவாகள கரண களேபரஙகளை இழநது இற கொடிநத பக்ஷி போலே கிடககிற தசையிலே கரணாதிகளைககொடுதது அவறறைககொணடு வயபிசரியாதே தனனை யாசரயிதது உஜஜீவிககைககு உடலாக, அபௌருஷேயமாய நிதய நிாதோஷமாய ஸவத பரமாணமான வேததததையும ததுபப்ருமஹணஙகளான ஸமருதி இதிஹாஸ புராணாதிகளையும பரவாததிபபிததவிடததிலும, அநத சாஸதராபயாஸததுககு அநேக யோகயதை வேணடுகையாலே அவவழியாலே ஜஞாநமபிறநது சேதநா உஜஜீவிககை அரிதாயிருககிறபடியைததிருவுளளமபறறி ஸகல சாஸதர தாதபாயஙகளையும ஸஙகரஹமாக இவாகள அறியலாமபடி பணணவேணுமெனறு, ஸவருபோபாய புருஷாாதத யாதாதமய பரதிபாதகமான ரஹஸயதரயததையும, ஸவயமேவ ஆசாாயனாய நினறு பரகாசிபபிததருளினான

அதில, திருமநதரததை ஸ்ரீ பதரிகாசரமததிலே ஸவாமசபூதனான நரன விஷயமாக பராகாசிபபிததான தவயததை ஸ்ரீ விஷ்ணுலோகததிலே ஸவமஹிஷியான பிராடடிவிஷயமாக பரகாசிபபிததான சரமசலோகததைதத தருததோததடடிலே ஸவாசரிதனான அாஜுநன விஷயமாக பரகாசிபபிததான ஆகையாலிறே *லக்ஷமீநாத ஸமாரமபாம* எனறு குரு பரமபராதியிலே ஈசவரனை அநுஸநதிககிறது.

இனி இநத ரஹஸயதரயநதான சபதம ஸஙகரஹமா யிருநததேயாகிலும அாததழ உபதேசகமயமாகையாலும, அதறிநதே எலலாாககும உஜஜீவிகக வேணடுகையாலும, அநத ரஹஸயதரயததிலும பூாவாசாாயாகளுடைய உபதேசபரமபரா பராபதமான அாதத விசேஷஙகளை ஸாவாககும ஸஙகரஹமாகவும ஸுவயகதமாகவும பிளளை லோகாசாாயா தமமுடைய பரமகருபையாலே இப பரபநதமுகேந அருளிச செயகிறாா முனபே ரஹஸயதரய விஷயமாக மூனறு பரபநதம இடடருளியிருககச செயதேயும, அதில யாதருசசிகபபடி அதிஸஙகரஹமாகையாலும, பரநதபடி அதிவிஸதருதமாகையாலும,சரிய பதிபபடி உபயதோஷமுமினறிககேயிருநததேயாகிலும ஸமஸகருத வாகய பஹுளமாகையாலே பெணணுககும பேதைககும அதிகரிககப போகாமையாலும தரிவித தோஷமுமிலலாதபடி இனனமும ஒரு பரபநதமிட வேணுமெனறு திருவுளளமபறறி எலலாவறறுககும பினபிறே முமுக்ஷுபபடியாகிற இப பரபநதம இடடருளிறறு

ஆகையிறே, அலலாத பரபநதஙகள கிடகக, இததை எலலாரும அதிகரிததுபபோருகிறது இனனமும பூாவ பரபநதஙகளில அநுகதமான அாதத விசேஷஙகளும இப பரபநததிலே உணடாகையாலும இதுவே எலலாாககும ஆதரணீயமாயிருககும

வயாககயான அவதாரிகை முறறிறறு

http://acharya.org

ஸ்ரீ

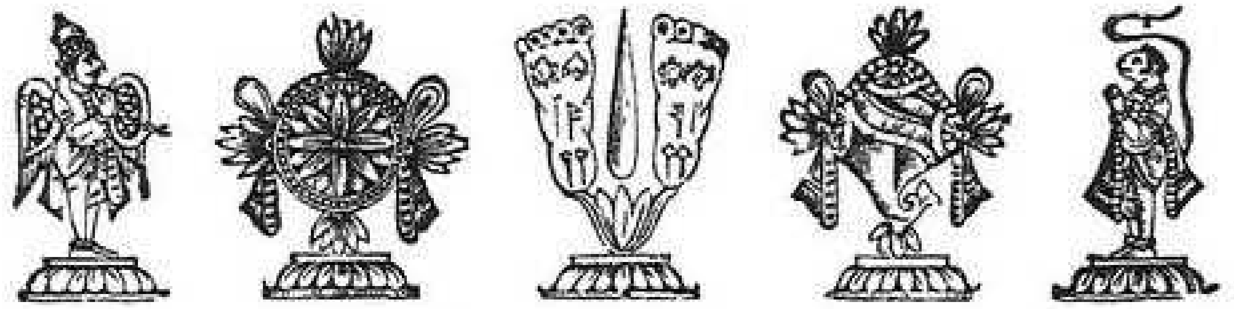

ஸ்ரீமதே ராமாநுஜாய நம:

பிள்ளை லோகாசார்யர் அருளிச்செய்த முமுக்ஷுப்படி

திருமந்த்ரப்ரகரணம்

மூ. 1. முமுக்ஷுவுக்கு அறியவேண்டும் ரஹஸ்யம் மூன்று.

வ்யாக்யாநம.— (முமுக்ஷுவுகக அறியவேண்டும ரஹஸயம மூனறு.) முமுக்ஷுவாகிறன மோக்ஷததிலே இச்சையுடையவனனவன *மூசல் மோக்ஷணே* யிறே தாது. இததால, ஸமஸார விமோசனததில் இசசை பிறநதவனுககு எனறபடி ஆதமபராபதிகாமனுககும முமுக்ஷுதவமுணடேயாகிலும், இவவிடததில அவன விவக்ஷிதனனறு, அவனுககு ரஹஸயதரயஜ்ஞாநாபேக்ஷை இல்லையிறே. ஆகையால, இவா முமுக்ஷுவெனகிறது. பகவதபராபதிகாமதயா ஸம்ஸார நிவருததியில் இசசை பிறநதவனை ஏவமபூதனனவனுககு 'அறியவேண்டும ரஹஸயம் மூனறு' எனறது — இவனுககு அவச்யம ஜ்ஞாதவயமாயுளளது ஸவரூப உபாய புருஷாாத்தங்களாகையாலும, அவறறை இநத ரஹஸயதரயம உளளபடி ப்ரதிபாதிக்கையாலும, ரஹஸயத்ரயமுமே அறியவேண்டுவதென்கை *ஸ்வஜ்ஞாநம பராபகஜ்ஞாநம் ப்ராபயஜ்ஞாநம முமுக்ஷுபி:। ஜ்ஞாநத்ரயமுபாதேயம ஏததநயநநகிஞ்சந॥* எனனககடவதிறே 'ரஹஸ்யம மூனறு' எனறு இவா உததேசிககிறது – திருமநதரமும தவயமும சரமச்லோகமுமாகிற இவறறை எனனுமிடம, மேலே ஸுஸபஷ்டம. இவற்றை ரஹஸயங்களென்கிறது, ஸகல வேதாநத ஸாராாதத பரதிபாதகதயா பரமகுஹயங்களாகையாலே ஆக, இவவாகயததால், அதிகாரி நிாததேசமும ததஜ்ஞாதவய நிாததேசமும பணணியருளினாாயதது ... (1)

2 (அவ.) இனி, அநத ரஹஸயதரயததிலும பரதமரஹஸயம் ஏது எனனும ஆகாங்க்ஷையிலே அருளிச செயகிறாா, 'அதில பரதம ரஹஸயம திருமநதரம' எனறு,

மூ. 2. அதில ப்ரதம ரஹஸ்யம் திருமந்த்ரம்.

வயா:— அதாவது – அநத ரஹஸயதரயததிலுமவைததுககொண்டு, இவவதிகாரிக்கு பரதமம ஜ்ஞாதவயமான ரஹஸயம ஸவரூபயாதாதம்யபரமாய தயாஜயோபாதேய விபாகஜ்ஞாநததைப பரிபூாணமாகப பிறபபிககுமதான திருமநதரமெனகை. அநநயாாஹசேஷதவம அநநயசரணதவம அநநய போகயதவமாகிற ஆகாரதரயததையும பரதிபாதிககையாலே சேதநஸ்வரூப யாதாதமய ப்ரதிபாதநபரமாய, தததநுகுண தயாஜயோபாதேய விபாகத்தையும ஸுஸபஷ்டமாக பரதிபாதியா நினறுளள இமமநதரததாலே ஸுசிக்ஷிதனனவனுககிறே, மறறை ரஹஸயங்களிரணடிலும பரதிபாதிககபபடுகிற உபாயோபேயங்களில் அபேக்ஷை ஜநிபபது. ஆகையாலே ஸவரூபயாதாதம்யபரமான திருமநதரம பரதம ரஹஸ்யமென்னக குறையிலலை இனனமும, பரணவததுககு மநதரசேஷம விவரணமானபபோலே

http://acharya.org

மநதரசேஷததுககு தவயம விவரணமாய, தவயததுககுச சரம சலோகம விவரணமாயிறே இருபபது அநத நயாயததாலும இதினுடைய பராதமயம ஸிததமிறே ஆக, இவை எலலாவறறையும திருவுளளம பறறியாயதது 'பரதம ரஹஸயம திருமநதரம' எனறு இவா அருளிசசெயதது இததை மநதரமெனகிறது *மநதாரம தராயத இதி மநதர:* எனகிறபடியே சபத சகதியாலும அாதத போதநததாலும தனனை அநுஸநதிபபாாககு ரக்ஷகமாகையாலே சபதசகதியாலே ரக்ஷகமாம, ஜபஹோமாதிகளாலே காாயங்கொளளும உபாஸகாககு அாதத போதநதகாலே ரக்ஷகமாம ஈசவரனே உபாயோபேயமெனறிருககும பரபநநாககு அாததபோதநததாலே ரக்ஷகமாகையாவது *தேஹாஸகதாதமபுததிா யதி பவதி பதம ஸாது விதயாத தருதீயம ஸவாதநதாயாநதோ யதி ஸயாத பரதமம இதர சேஷதவதீசசேத தவிதீயம, ஆதமதராணோநமுகசசேநநம இதி ச பதம பாநதவாபாஸ லோலச சபதம நாராயணககயம விஷயசபலதீசசேத சதுாததீம பரபநந * எனறு படடா அருளிசசெயதபடியே தனனை அநுஸநதிபபாாககு தேஹாதமாபிமாநமும, ஸவாதநதரியமும, அநயசேஷதவமும, ஸவரக்ஷணே ஸவாநவயமும, அபநதுஸஙகமும, விஷயபராவணயமும மேலிடாதபடிபண்ணி ஸவரூபாநுருபமாக நடககுமபடி நோககுகை (2)

3 இனிமேல இமமநதரததினுடைய வைபவததை விஸதரேண பரதிபாதிபபதாகத திருவுளளமபறறி, பரதமம இதினுடைய அநுஸநதாந கரமகதநமுகததாலே இதின வைபவததை அருளிசசெயகிறா 'திருமநதரததினுடைய' எனறு தொடஙகி

மூ 3 திருமநதரததினுடைய சீரமைக்குப போருமபடி பரேமததோடே பேணி அநுஸநதிககவேணும

வயா — திருமநதரததுககுச சீரமையாவது *ருசோ யஜூமஷி ஸாமாநி ததைவ ஆதாவணநிச - ஸாவமஷடாக்ஷராநதஸதம * எனகிறபடியே ஸகலவேத ஸஙகரஹமாய "மறறெலலாம பேசிலும" எனகிறபடியே ஜஞாதவய ஸகலாாதத ப்ரதிபாதகமாய *மநதராணாம பரமோ மநதரோ குஹயாநாம குஹயமுததமம, பவிதரம ச பவிதராணாம மூலமநதரஸ ஸநாதந * எனகிறபடியே மநதரஙகளில வைததுககொணடு பரமமான மநதரமாய, குஹயஙகளில வைததுககொணடு உததமமான குஹயமாய, பவிதரஙகளுககும பவிதரமாயிருககிற கௌரவம. (சீரமைககுப போருமபடி) எனறது, தகுமபடியெனகை (பரேமத்தோடே பேணி அநுஸநதிககை)யாவது, இததை அநுஸநதிககுமளவில சுஷகஹருதயராயிருந தநுஸநதிககையனறிககே இதின வைலக்ஷணய ஜஞாநமடியாக இதின பககல தனககுணடான பரேமததோடே, குஹயாநாம குஹயமானவிது அசலறியாதபடி *மநதரம யதநேந கோபயேத* எனகிறபடியே பேணிககொணடநுஸநதிககை இபபடி அநுஸநதிககவேணுமெனகையாலே பரகாராநதரேண அநுஸநதிகக லாகாதெனகிற நியமம தோறறுகிறது .. (3)

4. இபபடி, தனபககல பரேமமுணடாகவே இமமநதரம இவனுககுக காாயகரமாமோ வெனன வருளிச செயகிறா, 'மநதரததிலும' எனறு தொடஙகி

மூ 4. மநதரததிலும மநதரததுககு உளளீடான வஸ்துவிலும் மநதரப்ரதனை ஆசாாயன பககலிலும பரேமம கனக்க உணடானால காாயகரமாவது

வயா — அதாவது–ஜஞாதவயாாததஜஞாபகமான இம மநதரததனனிலும, சேஷிதவ சரணயதவ பராபயதவஙகளாகிற ஆகாரதரயயுகததயா இமமநதரததுககு வாசயவஸதுவா

http://acharya.org

யிருககிற ஸாவேசவரன விஷயததிலும *தநமநதரம பராஹமணூதீநம்* என்கிறபடியே இமமநதரம ஆசாரயாதீநமா யிருபபதொனருகையாலே இததை யதாபரதிபததியுக்தனுயக் கொணடு, தனககு உபகரிதத ஆசாரய விஷயததிலும தத்ததவைலக்ஷண்யாநுரூபமாக பரேமம அதிசயேந உணடாளுல, இமமநதரம் இவனுககுக காரயகரமாவதெனகை. *மந்தரே தத தேவதாயாஞச ததா மநதரபரதே குரௌ, தரிஷு பக்திஸ ஸதா காரயா ஸா ஹி பரதம ஸாதநம.* எனனக கடவதிறே .. .. (4)

5. இனி, இமமநதரததினுடைய அவதரணப்ரகாரகதந முகததாலே இதினுடைய அபரதிம வைபவததை அருளிச செயகிருர 'ஸமஸாரிகள' என்று தொடங்கி.

மூ. 5. ஸம்ஸாரிகள தங்களேயும ஈச்வரனேயும் மறந்து, ஈச்வர கைங்காயததையும் இழந்து, இழந்தோமென்கிற இழவுமின்றிக்கே ஸம்ஸாரமாகிற பெருங்கடலிலே விழுந்து நோவுபட, ஸாவேச்வரன் தன் க்ருபையாலே இவர்கள தன்னேயறிநது கரைமரஞ் சேரும் படி, தானே சிஷயனுமாய் ஆசாரயனுமாய் நின்று திருமந்த்ரத்தை வெளியிட்டருளினுன்.

வ்யா :— ஸமஸாரிகளாகிருர அநாதயசிதஸமபநதததாலே ப்ரவாஹரூபேண வருகிற அவிதயாகாமவாஸநாருசிவிவசராய ஜநமமரணாதிகலேசபாகிகளாயத திரிகிற பததசேதனா 'தஙகளேயும் ஈசவரனேயும மறநது' எனறது. *தாஸபூதா: ஸவதஸஸாவே ஹயாதமாந பரமாதமந 1 நாநயதா லக்ஷணம தேஷாம பநதே மோக்ஷே ததைவ ச.* எனகிறபடியே ஸவதஸஸிததமான பகவத சேஷதவததை லக்ஷணமாக வுடையராயிருககிற தஙகளேயும *பதிமவிசவஸய *ஸவாமிதவம பரஹமணி ஸததிதம* இதயாதிகளிற சொலலுகிறபடியே தஙகளுககு நிருபாதிக சேஷியாயிருககிற ஈசவரனேயும அறியாதேயெனகை. ஆளுல, 'அறியாமலென்ளுதே மறநதென்பான என? முன ஒருகால் நினேததுப பினபு அந நினேவுககு பரசயுதி வந்தவிடததிலிறே மறநது எனனலாவது' எனனில்: "மறநதேனுனனே முனனம்'. எனகிறபடியே ஸவதஸஸிததமான ஸமபநதததை யுணாநதால முனபு நினேததிருநத அாத ததததை மறநதாறபோலே இருககும ஸமபநதததில உறைபபை நினேதது அருளிசசெயதாரா மிததனே. 'ஈச்வர கைஙகாயததையும இழநது' எனறது கீழசசொனன அஜஞாநததாலே வகுதத சேஷியான ஈசவர விஷயததில கைஙகாயமாகிற பரமபுருஷாாததததையும பராபிககப பெருதேயெனகை. புருஷாாதததினுடைய கௌரவததையும, அதுககிடடுப பிறநது வைததுக் கிடடபபெருமல கிடநதபடியையும நினேதது, 'இழநது' எனகிருர. 'இழநதோ மெனகிற இழவுமினறிககே' எனறது ஸவஸவரூபபரஸவரூப ஜஞானமும புருஷாாதத ஜஞாந மும இலலாமையாலே ஸ்வசேஷதவாநுரூபமான சேஷிவிஷய கைங்காயரூப புருஷாாததததை இழநதோமென்கிற அலாப கலேசநதானுமினறிககே எனகை (ஸமஸாரமாகிற பெருங் கடலிலே விழுநது நோவுபட) என்றது *ஸமஸார ஸாகரம கோரம அநநதகலேச பாஜனம்* என்கிறபடியே அநநதகலேசபாஜநமாய, ஒருவராலும ஸவயதநத்தால் கரைகாண அரிதாம படியிருககிற ஸமஸாரமாகிற மஹா ஸமுதரததுககுளளே விழுநது தாபதரயாபிபூதராயக கொணடு கலேசபபடவென்கை. இததால, தஙகளேயும ஈசவரனேயும் அறியாமையாலும, புருஷாாததததை அறியாமையாலும, ஸமஸாரஸாகரததுககுளளே கிடநது நோவுபடா நிறக விரோதியான ஸமஸாரநதனனேயும தநநிஸதரணோபாயததையும அறியாமையாலும, ஜஞாதவயமான அாததபஞசகததிலும் ஒனறையும் அறியாமற கிடந்தாகளெனகை. *பராபயஸய பரஹமணோ ரூபம* இதயாதிபபடியே ஸகல சாஸதரஙகளும பரதிபாதிபபது அாததபஞசகத்தையுமிறே இவவாததஙகளே இவாகளுக்கு ஸுகரஹமாக அறிவிககைககாக, ஸகல சாஸதர ஸங்க்ரஹமான திருமந்தரத்தை ஸாவேசவரன வெளியிடட பரகாரததைச்

http://acharya.org

சொல்லுகிறது மேல் ஸர்வேச்வரன் தன் க்ருபையாலே என்றது *ஈசேசிதவ்யஸம்பந்தாத் அநிதம்ப்ரதமாதபி* என்கிறபடியே அநாதியாக ஸர்வரோடுமுண்டான ஈசேசிதவ்ய ஸம்பந்தத்தையுடையனான எம்பெருமான் *ஏவம் ஸம்ஸ்ருதி சக்ரஸ்தே ப்ராம்யமாணே ஸ்வகர்மபி, ஜீவே து:காகுலே விஷ்ணோ: க்ருபா காப்யுபஜாயதே* என்கிறபடியே இவர்கள் படுகிற து:கதர்சநமாத்ரத்தாலுண்டான தன்னுடைய நிர்ஹேதுகக்ருபையாலே யென்கை 'இவர்கள் தன்னையறிந்து கரைமரம் சேரும்படி' என்றது இப்படி ஸம்ஸார ஸாகரத்திலே கிடந்து நோவுபடுகிற இவர்கள் *த்வாமேவ சரணம் ப்ராப்ய நிஸ்தரந்தி மநீஷிண:* என்றும் *ஸம்ஸாரார்ணவமக்நாநாம் விஷயாக்ராந்தசேதஸாம், விஷ்ணுபோதம் விநா நாந்யத் கிஞ்சிதஸ்தி பராயணம்* என்றும் சொல்லுகிறபடியே ஸம்ஸார நிஸ்தரணோபாயபூதனான தன்னையறிந்து ஸம்ஸாரஸாகரத்தைக் கடந்து அக்கரைப்படும்படி யென்கை 'தானே சிஷ்யனுமாய் ஆசார்யனுமாய் நின்று' என்றது "நரநாரணனாயுலகத்தறநூல் சிங்காமைவிரித்தவன்" என்கிறபடியே நரநாராயண ரூபேண அவதரித்து நரனான தான் சிஷ்யனுமாய், நாராயணனான தான் ஆசார்யனுமாய் நின்று என்கை 'திருமந்த்ரத்தை வெளியிட்டருளினான்' என்றது ஸகல சாஸ்த்ர ஸங்க்ரஹமாய் அந்த சாஸ்த்ர தாத்பர்யமான அர்த்தபஞ்சகத்தையும் ஸுஸ்பஷ்டமாக ப்ரதிபாதியா நிற்கும் திருமந்த்ரத்தை ப்ரகாசிப்பித்தருளினானென்கை. அருளிச்செய்தானென்னாதே வெளியிட்டருளினானென்றது – இப்போது தான் ஒன்றை நிர்மித்துச் சொன்னானல்லன், அநாதியானத்தை ப்ரகாசிப்பித்தானித்தனை என்னுமிடமும், அதிகுஹ்யமாயுள்ளத்தை இவர்கள் துர்க்கதிகண்டு ஸஹிக்கமாட்டாமையாலே ப்ரகாசிப்பித்தானென்னுமிடமும் தோற்றுகைக்காக (5)

6 ஆனால், ஆசார்யனாய் நின்று வெளியிட்டருளிவிட அமையாதோ? சிஷ்யனாய் நின்றது ஏதுக்காக? என்ன அருளிச்செய்கிறார், 'சிஷ்யனாய்' என்று தொடங்கி

மூ 6 சிஷ்யனாய் நின்றது சிஷ்யனிருக்குமிருப்பு நாட்டாரறியாமையாலே அத்தை அறிவிக்கைக்காக.

வ்யா — அதாவது, ஆசார்யனாய் நின்று வெளியிட்டருளின அளவன்றிக்கே, தானே சிஷ்யனுமாய்க்கொண்டு நின்றது, *ஆஸ்திகோ தர்மசீலச்ச சீலவாந் வைஷ்ணவச் சுசி:, கம்பீரச் சதுரோ தீரச் சிஷ்ய இத்யபிதீயதே* *சரீரம் வஸு விஜ்ஞாநம் வாஸ: கர்ம குணாநஸூந், குர்வர்த்தம் தாரயேத் யஸ்து ஸ சிஷ்யோ நேதர: ஸ்ம்ருத:* ஸத்புத்திஸ்ஸாதுஸேவீ ஸமுசிதசரிதஸ்தத்வபோதாபிலாஷீ சுச்ருஷுஸ்த்யக்தமாந: ப்ரணிபதநபர: ப்ரச்நகால ப்ரதீக்ஷ:, சாந்தோ தாந்தோநஸூயுச் சரணமுபகதச் சாஸ்த்ரவிச்வாஸசாலீ சிஷ்ய: ப்ராப்த: பரீக்ஷாம் க்ருதவிதபிமதம் தத்த்வதச் சிக்ஷணீய:* இத்யாதிகளிற் சொல்லுகிறபடிகளும் ஸாத்யாந்தர நிவ்ருத்தியும் பலஸாதந சுச்ருஷையும், ஆர்த்தியும், ஆதரமும், அநஸூயையும் உடையனாயிருக்கையுமாகிற சிஷ்யலக்ஷணம் லோகத்திலுள்ளார் அறியாமையாலே அத்தை ஸ்வாநுஷ்டாநத்தாலே அறிவிக்கைக்காகவென்கை உபதேசத்தாலே அறிவிக்குமளவில் ஸ்வோத்கர்ஷம் தேடிக்கொள்ளவந்தானித்தனையென்று நினைக்கவுங்கூடும், அநுஷ்டாநத்தாலே அறிவிக்குமளவில் நமக்கும் இது வேணுமென்று விச்வஸித்துப் பரிக்ரஹிக்கைக்கு உடலாயிருக்குமிறே. (6)

7 "இப்படி சிஷ்யனாய் நின்று இம்மந்த்ர சிக்ஷைபண்ணி இவ்வழியாலே ஜ்ஞாநம் பிறக்க வேணுமோ? "ஞானக்கலைகள்" என்கிறபடியே ஸகல சாஸ்த்ரங்களும் ஜ்ஞாநஸாதநமாயன்றோ இருப்பது அவற்றை அப்யஸித்து அவ்வழியாலே ஜ்ஞாநம் பிறந்தாலோ?"

http://acharya.org

என்ன, சாஸதரஜநயஜஞாநத்துககும இம மநதர ஜநயஜஞாநததுக்கும உண்டான விசேஷததை ஸதருஷடாநதமாக அருளிசசெயகிறா 'ஸகலசாஸதரஙகளாலும' எனறு தொடஙகி.

மூ. 7. ஸகல சாஸதரங்களாலும் பிறக்கும் ஜ்ஞாநம்ஸவயமாஜிதம்போலே; திருமந்த்ரத்தால் பிறககும் ஜஞாநம் பைதருகதநமபோலே.

வ்யா — அதாவது-ததவஜஞாந ஜநககஙகளான சருதி ஸமருதயாதி ஸகல சாஸதரஙகளாலும சேதநருககுப பிறக்கும் ஜஞாநம ஸவயமஆாஜிததநமபோலே அதயாயாஸலபயமாயிருககும் ஆசாாயோபதேசம அடியாகத திருமநத்ரததால் பிறககும ஜஞாநம பைதருகதநமபோலே அநாயாஸலப்யமா யிருககுமெனகை *சாஸ்த்ரஜ்ஞாநம பஹுகலேசம புததேச் சலந காரணம, உபதேசாத் ஹரிம் புதவா விரமேத ஸாவ கர்மஸு* எனனககடவதிறே. இததால், சாஸ்தரஙகளிறகாட்டில் த்தஸஙகரஹமான திருமநதரததுககு உணடான வைபவம சொல்லிற்றாயிற்று (7)

8. ஆனால, சாஸதரங்களொழிநததாகிறது, பகவந் மந்தரந்தான் இதொனறுமனறே; பினனையும் பலவிலலையோ? எனகிற சஙகையிலே, மந்தராநதரஙகளிறகாடடில இதுககு உண்டான வைபவததை அருளிச் செயவதாகத திருவுள்ளமபறறி, 'பகவந மநதரஙகளதான அநேகங்கள' எனகிறா

மூ. 8. பகவந் மந்த்ரங்கள தான் அநேகங்கள.

வ்யா — *ஆஸ்தாதே குணராசிவதம் குணபரீவாஹாதமநாம ஜநமநாம ஸஙகயா* *பஹவோ நருண கல்யாணகுணா. புதரஸய ஸநதிதே* *தாவநநத குணஸயாபி ஷடேவ ப்ரதமே குணா* *பஹூநி மேவயதீதா நி தவ சாாஜுந* எனறும "எணணில தொல்புகழ" எனறும், ¶ "எநநினற யோனியுமாயப பிறநதாய" எனறும இத்யாதிகளிற் சொலலுகிற படியே பகவத குணங்களும குணபரீவாஹ ரூபஙகளான அவதாரஙகளும அஸஙகயாதமாயிருககுமாபோலே அவறறை அநுபநதித்திருககும மநதர விசேஷஙகளும் "அநநதா வை பகவநமந்த்ரா:" எனகிறபடியே அநேகஙகளா யிருககுமெனகை (8)

9. அவையெலலாநதான ஏகவாககமோ? எனன, 'அவைதான வயாபகஙகளெனறும அவ்யாபகஙகளென்றும் இரணடு வாககம' எனகிறா,

மூ. 9. அவைதான, வயாபகஙகளென்றும அவயாபகங்களென்றும் இரணடு வாக்கம.

வ்யா :— அதாவது- ஸாவ வயாபகமான பகவதஸவரூபததை பரதிபாதிககையாலே வ்யாபகஙகளெனறும, பகவதவதாரகுண சேஷடிதஙகளில் ஒரொனறை பரதிபாதிககையாலே அவயாபகங்களெனறும உபயவாககமாயிருககு மென்கை (9)

'வாக்கதவயமும தன்னிலொககுமோ?' என்ன, 'அவயாபகஙகளில் வயாபகஙகள் மூன்றும் சரேஷடஙகள' என்கிறா

http://acharya.org

மூ 10. அவ்யாபகங்களில வயாபகங்கள மூனறும ச்ரேஷ்டங்கள்.

வயா — அதாவது – அவயாபகங்களாய இருநதுள்ள ஸகல மநதரங்களிலும *நாராயணாய விதமஹே வாஸுதேவாய தீமஹி, தந்நோ விஷ்ணு ப்ரசோதயாத* என்று விஷ்ணு காயத்ரியில ஓதப்படுகிற வயாபக மநதரங்கள மூனறும சரேஷ்டங்களாயிருக்கு மெனகை (10)

11 'இநத வயாபக மநதரத்ரயமும தனனிலொககுமோ' எனன, 'இவை மூன்றிலும வைதது கொணடு பெரிய திருமநதரம ப்ரதாநம' எனகிறார்.

மூ 11 இவை மூனறிலும் வைததுகொணடு பெரிய திருமந்த்ரம ப்ரதாநம்.

வயா .— அதாவது – அவயாபகங்களிற காட்டில சரேஷ்டமாயிருநதுள்ள இநத வயாபக மநதரங்கள மூனறிலும வைததுகொணடு *நாராயணாய விதமஹே* என்று ப்ரதமோபாததமாகையாலும், அாததபூர்த்யாதிகளாலும, *நாஸதி சாஷ்டாக்ஷராதபர* *ந மநதரோஷ்டாக்ஷராத பர* என்னுமபடியான பெருமையையுடைய திருமநதரம் ப்ரதாநமாயிருககுமெனகை (11)

12 'மறறை வயாபகததவயததுககும தாழவு ஏது?' எனன 'மறறையவை யிரணடுககும அசிஷ்டபரிக்ரஹமும அபூர்த்தியும உணடு' எனகிறார்.

மூ 12 மறறையவை யிரணடுககும அசிஷ்டபரிக்ரஹமும அபூர்த்தியும் உணடு.

வயா — அதாவது – வாஸுதேவ விஷ்ணு சபதங்களான மறறை வயாபக மநதரங்களிரணடுககும, நாராயண சபதமபோலே ஸவருபரூபகுணவிபூதிகளையெல்லாம ப்ரதிபாதியாதே ஸவருபமாத்ரததை ப்ரதிபாதிககையாலே, நிர்விசேஷசிந்மாத்ர வஸதுவாதிகளான குத்ருஷ்டிகள மிகவும ஆதரிததுப்போருகையாகிற அசிஷ்டபரிக்ரஹமும, வயாப்யாதயாஹாராதி ஸாபேக்ஷதையாகிற அபூர்த்தியும உணடெனகை "ஷடக்ஷரி - வயாபய பதார்த்தங்களையும, வயாபநப்ரகாரத்தையும வயாப்தி பலததையும வயாபகனுடைய குணங்களையும சொல்லாதே வயாப்திமாத்ர ப்ரகாசகமாகையாலே அபூர்ணம வயாபநப்ரகாரததைச சொல்லா நிறகச செய்தேயும, வயாபய பதார்த்தங்களுககு வாசகசபதம இல்லாமையாலும *ஸாவம வஸதி* என்று அர்த்தபலத்தாலே ஸாவசபதம புகுநதாலும அதில குணம அநவயியாமையாலும், இனி, குணஸிதிககாக பகவசசபதததைக கூட்டிககொள்ள வேணடுகையாலும, வயாப்தி பலததைச சொல்லாமையாலும், திருதவாதசாக்ஷரியும அபூர்ணம இமமநதரம அவைபோலன்றியிலே, வயாபய பதார்த்தங்களோடு வயாபநப்ரகாரததோடு வயாப்திபலததோடு வயாபகனுடைய குணங்களோடு வாசியற சாபதமாகக காட்டுகையாலே, அவறறிறகாட்டில் இதுககு அர்த்தபௌஷ்கலய நிபந்தநமான ஆதிக்யம உண்டு" என்று, மறறை வயாபக மநதரங்களிரணடினுடைய அபூர்த்தியையும திருமநதரததினுடைய அர்த்தபூர்த்தியையும ஸுஸபஷ்டமாக ஆசசானபிள்ளை அருளிசசெய்தாரிறே. (12)

13 இது தனககு சிஷ்டபரிக்ரஹ முணடோவெனனவருளிச செய்கிறார் 'இததை' என்று தொடங்கி

மூ 13 இததை வேதங்களும, ருஷிகளும, ஆழவாரகளும, ஆசாரயாகளும் விருமபினாகள

வயா — அதாவது-விஷ்ணு காயத்ரியிலே வயாபகமநதரத்ரயததையுஞ சொல்லுகிற வளவில ப்ரதமததிலே நாராயண சபதததை ப்ராதாநயேந ப்ரதிபாதிககையாலும *விசவம நாராயணம* என்று தொடங்கி, *நாராயண பரமப்ரஹம ததவம நாராயண பர, நாராயண

http://acharya.org

பரோஜயோதிராதமா நாராயண பர , யசச கிஞசிஜஜகத யஸமிந தருசயதே சருயதேபி வா, அநதாபஹிசச ததஸாவம வயாபய நாராயணஸ் ஸதித * எனறு ஸகல வேதாநத ஸாரபூத மான நாராயணுநுவாகததிலும, *ஏகோ ஹ வை நாராயண ஆஸீநந பரஹமா நேசாநோ நேமே தயாவாபருதிவீ * எனறு மஹோபநிஷததிலும *சக்ஷுசச தரஷடவயஞ்ச நாராயண சரோதரஞச சரோதவ்யஞச நாராயண * என்று தொடங்கி, *திசச்ச பரதிசசச நாராயண * எனறு முடிவாக நடுவு அடைய ஸுபாலோபநிஷததிலும, *யஸயாதமா சரீரம யஸய பருதிவீ சரீரம * எனறு தொடஙகி *யஸய மருதயு சரீரம * எனகிறது ஈருக நடுவுளள பாயாயஙகள் தோறும *ஏஷ ஸாவபூதாந்தராதமா அபஹதபாப்மா திவயோ தேவ ஏகோ நாராயண:* என்று அநதாயாமி பராஹமணததிலும வாஸுதேவ விஷ்ணு சபதஙகளை அநாதரிதது நாராயண சபததைதயிட்டு பகவதஸவருபாதிகளை நிாததேசிககையாலும அபௌருஷேயமாய நிதயநிாததோஷமாய ஸவத: பரமாணஙகளான வேதஙகளும விரும்பிறறின. *யதா ஸா வேஷு தேவேஷு நாஸதி நாராயணுதபர , ததா ஸாவேஷு மநதரேஷு நாஸதி சாஷடாக்ஷராதபர * *பூதவோாதவபாஹுரதயாதர ஸதயபூாவம் பரவீமி வ ; ஹே புதர சிஷயாசசருணுத ந மநதரோஷ்டாக்ஷராத பர * *ஸாவ வேதாநதஸாராாததஸ ஸமஸா ராாணவதாரக , கதிரஷடாக்ஷரோ ந்ருணும அபுநாபபவகாங்க்ஷிணும * *ஆாததா விஷண்ணு சிதிலாச்ச பீதா கோரேஷு ச வயாதிஷு வாததமாநா , ஸங்கீாதய நாராயண சபதமாதரம விமுகத துகாஸ ஸுகிநோ பவநதி* *நாராயணேதி சபதோஸதி வாகஸதி வசவாததிநீ, ததாபி நரகே கோரே பதநதீதி கிமதபுதம* *கிம ததரபஹுபிாமநதரை கிம ததர பஹு பிாவரதை , நமோ நாராயணுயேதி மநதர: ஸாவாாதத ஸாதக * இதயாதிகளாலே வேதாாததோபபருமஹணஙகளாயிருககிற ஸவபரபநதஙகளிலே பல விடஙகளிலும இததை சலாகிததுககொணடு சொலலுகையாலே, வேதாாதத விசதீகரண பரவருததரான வயாஸாதி பரம ருஷிகளும விரும்பிஞாகள, ''வணபுகழநாரணன்'' ''செலவநாரணன'' என்று தொடங்கி ''வாழபுகழ நாரணன'' எனறு முடிவாக, ஆதிமதயாவஸாநமாக நமமாழவாா அருளிசசெயகை யாலும, ''நாடுநகரமும நனகறிய நமோ நாராயணுய'' எனறு தொடஙகி ''ஓவாதே நமோ நாரணு வெனபன'' எனறு பெரியாழவாரும, ''நாததழுமபெழநாரணு'' என்று தொடங்கி ''நலநதிகழநாரணன'' எனறு பெருமாளும, ''நானமுகனை நாராயணன படைததான'' எனறு தொடஙகி ''எடடெழுதது மோதுவாாகள வலலா வானமாளவே'' என்று திருமழிசைபபிரா னும, ''நான கண்டுகொணடேன நாராயணு வெனனும நாமம'' எனறு உபகரமதசையிலே ஒருகால் சொனனுபபோலே ஒனபதினகால சொலலி ''நாராயணுவோ ! மணிவணணு ! நாகணை யாய ! வாராய'' எனறு திருமஙகையாழவாரும உபகரமததோடு உபஸமஹாரததோடு வாசி யற அருளிச செயகையாலும், ''நனமாலைகொணடு நமோ நாரணு வெனனும சொனமாலை கறறேன'' எனறும ''நாரணுவெனரேுவா துரைககு முரையுணடே'' எனறும, ''ஞானசசுடா விளககேறறினேன நாரணற்கு'' ''நாரணனதன நாமஙகள'' ''பகற்கணடேன நாரணனைக் கணடேன்'' என்றும், ''நாமம் பல சொல்லி நாராயணு'' என்றும் முதலாழவாாகளும அருளிச செயகையாலும, ''மயாவறமதிநல மருளினன'' எனகிறபடியே நிாஹேதுக பகவத் கடாக்ஷத தாலே ஸமதிகத ஸமஸத வஸது வாஸதவரான ஆழவாாகளெலலாரும விருமபிஞாகள. இதர மநதரஙகளை அநாதரிதது இததையே தநதாமுககுததஞசமாக அநுஸநதிதது, உபதேச வேளையிலும தநதாமைபபற்றினவாகளுககும இததையே உஜஜீவநஹேதுவாக உபதேசிததுப போருகையாலே,அவவாழவாாகளைபபினசென ற ஆசாாயாகளெலலாருமவிருமபிஞாகளெனகை

இததால மநத்ராநதரங்களிற காடடில இம் மநதரததுக்குண்டான வைபவஞ சொல்லிறறுயதது (13)

14 இனி வாசயநதனனிலும இதுக்குண்டான வைபவததை அருளிசசெயகிறுா 'வாச்ய பரபாவம் போலன்று வாசக பரபாவம' எனறு

http://acharya.org

மூ 14 வாச்ய ப்ரபாவம் போலன்று வாசக ப்ரபாவம்.

வ்யா:— அதாவது—இதுக்கு வாச்யனாயிருந்துள்ள ஈச்வரனுடைய பெருமைபோலன்று தத்வாசகமான இதின் பெருமையென்றபடி (14)

15 அதுதான் ஏது? என்னவருளிச் செய்கிறார் 'அவன் தூரஸ்தனானாலும் இது கிட்டி நின்று உதவும்' என்று

மூ 15 அவன் தூரஸ்தனானாலும் இது கிட்டி நின்று உதவும்

வ்யா — அதாவது-இதுக்கு வாச்யனானவன் ஸந்நிஹிதனன்றிக்கே தூரஸ்தனாயிருந்த காலத்திலும் வாசகமான இது ஆஸந்நமாய் நின்று தன்னை வசித்தவர்கள் அபேக்ஷிதங்களை ஸாதித்துக் கொடுக்குமென்கை (15)

16 'இப்படி வாச்யன் தூரஸ்தனாயிருக்க, வாசகம் உதவின இடம் உண்டோ?' என்ன அருளிச் செய்கிறார் 'த்ரௌபதிக்கு ஆபத்திலே புடவை சுரந்தது திருநாமமிறே' என்று.

மூ. 16. த்ரௌபதிக்கு ஆபத்திலே புடவை சுரந்தது திருநாமமிறே.

வ்யா — அதாவது—மஹாஸதஸ்ஸிலே துச்சாஸனன் வஸ்த்ராபஹாரம் பண்ணுகிற போது *மஹத்யாபதி ஸம்ப்ராப்தே ஸ்மர்த்தவ்யோ பகவாந் ஹரி* என்று முன்பே ஸ்ரீ வஸிஷ்டமஹர்ஷி சொல்லி வைத்ததை நினைத்து, *சங்கசக்ர கதாபாணே த்வாரகா நிலயாச்யுத, கோவிந்த புண்டரீகாக்ஷ ரக்ஷ மாம் சரணாகதாம்* என்று சரணம் புகுந்த த்ரௌபதிக்கு அவ்வாபத்திலே *கோவிந்தேதி யதாக்ரந்தத் க்ருஷ்ணாமாம் தூரவாஸிநம்* என்கிறபடியே வாச்யனான க்ருஷ்ணன் தூரஸ்தனாயிருக்கச் செய்தேயும் வஸ்த்ரத்தை வளர்த்திப்பித்துக் கொடுத்தது அவ்வவதாரத்துக்கு வாசகமான கோவிந்தனென்கிற திருநாமமிறே யென்கை நாராயண சப்தார்த்தத்தில் ஏகதேசத்துக்கு வாசகமான ஒரு திருநாமம் செய்தபடி கண்டால், இதன் ப்ரபாவம் கிமுநாந்யாயஸித்தமிறே யென்று கருத்து (16)

17 இன்னமும் ஒரு ப்ரகாரத்தாலே இதன் வைபவத்தை அருளிச் செய்கிறார் 'சொல்லும் க்ரமமொழியச் சொன்னாலும்' என்று தொடங்கி

மூ 17 சொல்லும் க்ரமமொழியச்சொன்னாலும் தன் ஸ்வரூபம் கெட நில்லாது

வ்யா.— அதாவது—ஏதேனும் ஒரு மந்த்ரமும் தன்னைத் தருசமாக விச்வஸித்துச் சொன்னவர்களுக்கொழியத் தன் கார்யம் செய்யாதேயாகிலும், இது அங்ஙனன்றிக்கே தன்னைத் தருசமாக விச்வஸித்துச் சொல்லுகையாகிற க்ரமம் ஒழிய, *ஸாங்கேத்யம் பாரிஹாஸ்யஞ்ச ஸ்தோபம் ஹேலநமேவ வா* என்கிறபடியே சொல்லிலும், சொன்னவர்களுக்கு ரக்ஷகமாகை யாகிற தன் ஸ்வரூபத்தில் நழுவ நில்லாதென்கை (17)

18 இனி, இதன் ஸர்வாபேக்ஷித ப்ரதத்வமாகிற வைபவத்தை அருளிச் செய்கிறார் 'இதுதான்' என்று தொடங்கி

மூ 18 இதுதான் "வலந்தரும்" என்கிறபடியே எல்லா அபேக்ஷிதங்களையும் கொடுக்கும்

வ்யா:— அதாவது—இம்மந்த்ரந்தான் "குலந்தரும்" என்று தொடங்கி ஆழ்வார் அருளிச் செய்தபடியே, அதிகாரானுகுணமான அபேக்ஷிதங்களையெல்லாம் கொடுக்கு மென்கை. (18)

http://acharya.org

19 அதனை விசதீகரிக்கிறார் 'ஐச்வாய' இத்யாதியாலே.

மூ 19 ஐச்வாய கைவல்ய பகவல்லாபங்களை ஆசைப்பட்டவர்களுக்கு அவற்றைக் கொடுக்கும்.

வ்யா — அதாவது – * ஐஹலௌகிக மைச்வாயம ஸ்வாக்காத்யம பாரலௌகிகம, கைவல்யம பகவந்தஞ்ச மந்தரோயம் ஸாதயிஷ்யதி * என்கிறபடியே ஐஹிகமாயும் பாரலௌகிகமாயுமிருக்கும் ஐச்வாயத்தையும் ஆத்மபராப்தி ரூபமான கைவல்யத்தையும் பரம புருஷார்த்தமான பகவல்லாபத்தையும் ஆசைப்பட்ட அதிகாரிகளுக்கு ஜபஹோமாதிகளாலே ஸ்வயம ஸாதனமாய நின்று, அவவோ புருஷார்த்தங்களைக் கொடுக்குமென்கை (19)

20 இனி காமாத்யுபாய ஸஹகாரித்வரூபமான இதன் வைபவத்தை அருளிச்செய்கிறார் 'காமஜ்ஞாந' இத்யாதியாலே

மூ 20 காமஜ்ஞாநபக்திகளிலே இழிந்தவர்களுக்கு விரோதியைப் போக்கி அவற்றைத் தலைக்கட்டிக் கொடுக்கும்.

வ்யா — அதாவது-காமயோகத்தில இழிந்தவர்களுக்கு ஜபஹோமாதிகளாலே தன்னை ஸஹாயமாகக் கொள்ளுமளவில, காமயோகாரம்ப விரோதியான பாபத்தைப் போக்கி அந்தக் காமத்தினுடைய அவிச்சேதாபாதகமாயக் கொண்டு அத்தைத் தலைக்கட்டிக்கொடுக்கும், பரதமத்திலே, ஜ்ஞாந யோகத்திலே இழிந்தவர்களுக்குத் தன்னை ஸஹாயமாகக் கொள்ளுமளவில, கர்மஸாத்யமான ஜ்ஞாநாரம்ப விரோதி பாபநிவருத்தியைப்பண்ணி அநந்த ஜ்ஞாநத்துக்கு நாடோறும் அதிசயத்தைப் பண்ணுநின்றுகொண்டு, அத்தைத் தலைக் கட்டிக்கொடுக்கும். பக்தியோகத்திலே இழிந்தவர்களுக்குத் தன்னை ஸஹாயமாகக் கொள்ளுமளவில், பக்தியோகாரம்ப விரோதியான பாபத்தைப் போக்கி பக்திவிவருத்தி ஹேதுவாயக்கொண்டு அத்தைத் தலைக்கட்டிக்கொடுக்குமென்கை ... (20)

21. இங்ஙனன்றிக்கே, ப்ரபந்நர்க்கு இது செய்யும் உபகார வைபவத்தை அருளிச்செய்கிறார் 'ப்ரபத்தியிலே' என்று தொடங்கி

மூ. 21. ப்ரபத்தியிலே இழிந்தவர்களுக்கு ஸ்வரூப ஜ்ஞாநத்தைப் பிறப்பித்துக் காலக்ஷேபத்துக்கும் போகத்துக்கும் ஹேதுவாயிருக்கும்.

வ்யா — அதாவது – கீழ்ச்சொன்னவைபோலே துச்சகமுமாய ஸ்வரூபவிருத்தமுமாய இருக்கையன்றிக்கே ஸுசகமுமாய ஸ்வரூபாநுரூபமுமான ப்ரபத்த்யுபாயத்திலே இழிந்தவர்களுக்கு, தத்நுரூபமான பகவத்பாரதந்தர்யரூப ஸ்வரூபஜ்ஞாநத்தை விசதமாகப் பிறப்பித்து ஆத்தாநுஸந்தாநாதிகளாலே போதுபோக்குகைக்கும் ஹேதுவாய, "எனக்கென்றும் தேனும்பாலுமமுதுமாய திருமால்திருநாமம" என்கிறபடியே பரதிபாத்யவஸ்துவைப்போலே ஸ்வயம போக்யமாயிருக்கையாலே போகத்துக்கும் ஹேதுவாயிருக்குமென்கை. (21)

22. இனி ஜ்ஞாதவ்ய ஸகலார்த்த ப்ரதிபாதகத்வமாகிற இதன் வைபவத்தை அருளிச்செய்கிறார் 'மற்றெல்லாம் பேசிலும்' என்று தொடங்கி.

மூ. 22. "மற்றெல்லாம் பேசிலும்" என்கிறபடியே அறியவேண்டும் அர்த்தமெல்லாம் இதுக்குள்ளே உண்டு.

http://acharya.org

வயா — அதாவது – '' நின திருவெட்டெழுததுங கறறு—மறறெலலாம பேசிலும் ''
எனகிறபடியே, ஆதமோஜஜீவநததுககு உடலாக அறியவேணடும அாததவிசேஷஙகளெல
லாம் இமமநதரததுககுளளே உணடெனகை (22)

23 'அறியவேணடும அாததமெலலாம ஆகிறது எது?'' எனனும ஆகாஙகைஷயிலே
அருளிசசெயகிறா 'அதாவது அஞசாததம' எனறு.

மூ 23 அதாவது – அஞ்சாததம

வயா — ஸவஸவரூப பரஸவரூப புருஷாாததஸவரூப உபாயஸவரூப விரோதிஸவ
ரூபஙகளாகிற அாததபஞசகமும எனறபடி *பராபயஸய பரஹமணோ ரூபம பராபதுச்ச
பரதயகாதமந, பராபதயுபாயம பலம பராபதேஸ ததா பராபதிவிரோதிச, வதநதி ஸகலா
வேதாஸ ஸேதிஹாஸபுராணகா, முநயசச மஹாதமாநோ வேதவேதாாததவேதிந * எனகிற
படியே, ஸகல வேதசாஸதரஙகளும பரதிபாதிபபது இவவாதத பஞசகததையுமாகையாலே,
ததஸஙகரஹமான இமமநதரததுககும பரதிபாதயம இதுவேயிறே இமமநதரநதான பரண
வததாலே பரதயகாதம ஸவரூபததையும, நமஸஸாலே விரோதயுபாய ஸவரூபஙகளையும்,
நாராயணபதததாலே பரஸவரூபததையும, அதில சதுாததியாலே பலஸவரூபததையும பரதி
பாதிககக கடவதாயிறே இருபபது (23)

24 இமமநதராாதத வைபவததை அருளிசசெயகிறா மேல 'பூாவாசாாயாகள' எனறு
தொடஙகி

மூ 24 பூாவாசாாயாகள இதில ஆாததம அறிவதறகு முனபு, தஙகளைப பிறநதாாக
ளாக நினைததிராாகள, இதில ஆாததஜஞாநம் பிறந்த பின்பு, "பிறநதபின மறநதிலேன"
என்கிறபடியே இததையொழிய வேறொனறுல காலக்ஷேபம பணணியறியாாகள.

வயா — அதாவது - நாதயாமுந யதிவராதிகளான நம பூாவாசாாயாகள, ' அனறு
நான பிறநதிலேன'' எனகிறபடியே இமமநதரததில அாததமறிவதறகு முனபு தஙகளைப
பிறநதாாகளாக நினைததிராாகள, இதில அாததஜஞாநம தஙகளுககுணடான பினபு
'பிறநதபின மறநதிலேன' எனறு ஆழவாா திவயஸூகதியில சொலலுகிறபடியே இமமநத
ராாததததையொழிய மறறொனறுல காலக்ஷேபம பணணியறியாாகளெனகை வேதசாஸத
ரஙகள, ஆழவாா அருளிச செயலகள இவறறுல போதுபோககும போதும இமமநதராாத
ததைதை உடகொணடே அநுஸநதிககையாலே, (இததையொழிய வேறொனறுல காலக்ஷேபம
பணணியறியாாகள) எனனத தட்டிலலை (24)

25 வாசககசகதி ஸாவததையும ஸாகிததுக கொடுககவறறுயிருகக, இதினுடைய வாசயத
திலே இவாகள ஊனறுகைககு ஹேதுவேதெனன அருளிசசெயகிறா, 'வாசகததிறகாட்டில'
எனறு தொடஙகி

மூ 25 வாசகததிறகாட்டில வாசயததிலே ஊன்றுகைககடி, ஈசவரனே
உபாயோபேயமெனறு நினைததிருக்கை

வயா — அதாவது – ஸாவபலததுககும ஸவயம ஸாதநமாயும், ஸாதநாநதரஙகளுக்
கும ஸஹகாரியாய நினறு தலைககட்டிக கொடுததும போருகிற இதினுடைய வாசகசக்திதானே
அமைநதிருககசசெயதே, அதிலுஙகாட்டில கீழசசொனனபடியே, இமமநதரததினுடைய வாச
யததிலே பூாவாசாாயாகள ஊனறுகைககடி, உபேயாநதரபராாய இததை ஸாதநமாகக

கொண்டு ஸாதித்தல், உபாயாந்தரபரராய் இத்தை ஸஹகாரியாகக் கொள்ளுதல் செய்யுமவா கனைப்போலன்றிக்கே, உபாயோபேயங்களிரண்டும் ஈச்வரனே யென்று ப்ரதிபத்திபண்ணி யிருக்கையென்றபடி.

ஆக, " திருமந்த்ரத்தினுடைய சீர்மைக்குப் போரும்படி " என்று தொடங்கி இவ்வளவும் —வாயவந்தபடி அநுஸந்திக்கவொண்ணாதபடியான இதனுடைய கௌரவத்தையும், ஈச்வரன் தானே சிஷ்யனுமாய் ஆசார்யனுமாய் நின்று வெளியிட்டருளுகையால் வந்த ஏற்றத்தையும், ஸகலசாஸ்த்ரங்களிலும் ஸகலமந்த்ரங்களிலும் வாச்யந்தன்னிலுங்காட்டில் இதுக்கு உண்டான பெருமையையும், அக்ரமமாகச் சொல்லிலும் தன்கார்யம் செய்யும் ஆதிக்யத்தையும், அபேக்ஷித ஸகலபலப்ரதத்வரூப மாஹாத்ம்யத்தையும், காமாத்யுபாய ஸஹகாரித்வரூபமான உத்கர்ஷத் தையும் ஜ்ஞாதவ்ய ஸகலார்த்த ப்ரதிபாதகத்வயாவந்த மாஹாத்ம்யத்தையும், ஏதத்ப்ரதிபாத்ய அர்த்தகௌரவ விசேஷத்தையும் அருளிச்செய்கையாலே, இம்மந்த்ரத்தினுடைய வைபவத்தை எல்லாரும் அறியும்படி ப்ரகாசிப்பித்தருளினாராயிற்று (25)

26. இனிமேல் இம்மந்த்ரத்துக்கு வாக்யார்த்தம் இரண்டுபடியாக அருளிச் செய்கிறார் ' இதுதன்னில் ' என்று தொடங்கி.

மூ. 26. இதுதன்னில் சொல்லுகிற அர்த்தம் – ஸ்வரூபமும் ஸ்வரூபாநுரூபமான ப்ராப்யமும்; ஸ்வரூபமும் உபாயமும் பலமுமென்னவுமாம்.

வ்யா — அதாவது-இம்மந்த்ரந்தன்னில் சொல்லுகிற அர்த்தம்-இவ்வாத்மாவினுடைய நு சேஷத்வபாரதந்த்ர்யங்களாகிற ஸ்வரூபமும், அந்த ஸ்வரூபத்துக்கு அநுரூபமாயிருந்துள்ள கைங்கர்யமாகிற ப்ராப்யமுமாம். அன்றிக்கே, சேஷத்வமாகிற ஸ்வரூபமும், அந்த ஸ்வரூபா நுரூபமான உபாயமும், உபாயலப்யமான பலமும் என்று சொல்லவுமாமென்கை. இதில் ப்ரதம யோஜனையில் ப்ரணவ நமஸ்ஸுக்களாலே ஸ்வரூபமும், நாராயணபதத்தாலே ப்ராப்யமும் சொல்லுகிறது அநந்தரயோஜனையில் ப்ரணவத்தாலே சேஷத்வமும், நமஸ்ஸாலே உபாய மும், நாராயணபதத்தாலே பலமும் சொல்லுகிறது (26)

27 ' பலவேஷந்தானிருக்கும்படி எங்ஙனே ? ' என்ன, அருளிச் செய்கிறார் ' பலமிருக் கும்படி ' என்று தொடங்கி

மூ. 27. பலமிருக்கும்படி ப்ரமேயசேகரத்திலும் ஆர்ச்சிராதிகதியிலும் சொன்னோம்.

வ்யா :— அதாவது – இவ்வாத்மாவுக்கு ப்ராப்யமான பலந்தான் ஆர்ச்சிராதிமார்க்கத் தாலே பரமபதத்திலேபோய் பரிபூர்ண பகவதநுபவத்தைப் பண்ணி, அவ்வநுபவஜநித ப்ரீதி ப்ரேரிதனாய்க்கொண்டு பண்ணும் அசேஷசேஷவ்ருத்தியாகையாலே, அதிருக்கும்படியை ஸங்க்ரஹேண ப்ரமேய சேகரமாகிற ப்ரபந்தத்திலும் விஸ்தரேண ஆர்ச்சிராதிகதியாகிற ப்ரபந்தத்திலும் விசதமாகச் சொன்னோம், அவற்றிலே கண்டுகொள்வதென்கை (27)

28. இனி இம்மந்த்ரத்துக்கு ப்ரதிபதம் அர்த்தம் அருளிச்செய்வதாகத் திருவுள்ளம் பற்றி, ப்ரதமம் இதினுடைய அக்ஷரஸங்க்யையையும் பதஸங்க்யையையும் அருளிச்செய்கிறார் ' இதுதான் ' என்று தொடங்கி.

மூ. 28. இதுதான் எட்டுத் திருவக்ஷரமாய் மூன்று பதமாயிருக்கும்.

வ்யா — அதாவது – இம்மந்த்ரந்தான் *ஓமித்யேகாக்ஷரம், நம இதி த்வே அக்ஷரே; நாராயணாயேதி பஞ்சாக்ஷராணி, இத்யஷ்டாக்ஷரஞ் சந்தஸா காயத்ரீசேதி *, *ஓமித்யக்ரே வ்யாஹரேத், நம இதி பச்சாத். நாராயணாயேத்யுபரிஷ்டாத் * என்கிறபடியே எட்டுத்திரு

http://acharya.org

வக்ஷரமாய், மூன்று பதமாயிருக்குமென்கை இதனுடைய அஷ்டாக்ஷரத்வம் சொல்லுகிற விடத்திலே, * ஓமித்யேகாக்ஷரம் * என்று ப்ரணவத்தை ஏகாக்ஷரமாகவும் * நம இதி த்வே அக்ஷரே * என்று நமஸ்ஸை இரண்டக்ஷரமாகவும் * நாராயணாயேதி பஞ்சாக்ஷராணி * என்று நாராயண பதத்தை அஞ்சக்ஷரமாகவும் ச்ருதி சொல்லுகையாலே, ஸமஸ்தபதமான நாராயண பதத்தில நாரபதத்தைப் பிரித்து ஷடக்ஷரமாக்கி, ப்ரணவத்தை யொழிய அஷ்டாக்ஷரத்வம் சொல்லுமவர்களுடைய பக்ஷம் அவைதிகமாகையாலே அநாதரணீயமாகக்கடவது. (28)

29 'இதில் பதத்ரயமும் எவ்வாத்தத்தைச் சொல்லுகிறது?' என்னும் ஆகாங்க்ஷையிலே, 'மூன்று பதமும் மூன்றாத்தத்தைச் சொல்லுகிறது' என்கிறார்

மூ 29 மூன்று பதமும் மூன்று அாத்தத்தைச் சொல்லுகிறது

30 அவ்வாத்தங்களைத்தம்மை விசதமாக அருளிச்செய்கிறார் 'அதாவது - சேஷத்வமும், பாரதந்த்ர்யமும், கைங்கர்யமும்' என்று

மூ. 30 அதாவது - சேஷத்வமும், பாரதந்த்ர்யமும், கைங்கர்யமும்

வ்யா — 'ஸ்வரூபமும் ஸ்வரூபாநுரூபமான ப்ராப்யமும்' என்று முதற்சொன்ன வாக்யாாத்தம் இத்தை நினைத்திறே .. (30)

31 'இப்பதத்ரயத்திலும் ப்ரதமபதந்தான் எது?' என்ன 'இதில் முதல்பதம் ப்ரணவம்' என்கிறார்

மூ 31 இதில் முதற்பதம் ப்ரணவம்

வ்யா — * ஓமித்யக்ரே வ்யாஹரேத் * என்றிறே ச்ருதி சொல்லிற்று ஸ்ம்ருதியும் * ப்ரணவாத்யம் நமோமத்யம் நாராயண பதாந்திமம், மந்த்ரமஷ்டாக்ஷரம் வித்யாத் ஸாவ ஸித்திகரம் ந்ருணாம் * என்றதிறே (31)

32 இனி, ப்ரணவத்துக்கு அாத்தம் அருளிச்செய்வதாக, இதனுடைய அக்ஷரத்ரயாத்தம் கத்தையை அருளிச்செய்கிறார், 'இது அ என்றும், உ என்றும், ம என்றும் மூன்று திரு வக்ஷரம்' என்று

மூ 32. இது 'அ' என்றும் 'உ' என்றும் 'ம' என்றும் மூன்று திருவக்ஷரம்

வ்யா — இப்ப்ரணவந்தான், அஸம்ஹிதாகாரத்தாலே மூன்றக்ஷரமாய், மூன்று பதமாய், மூன்றாத்த ப்ரகாசகமாய், ஸம்ஹிதாகாரத்தாலே ஏகாக்ஷரமாய், ஏகபதமாய், ஏகாாத்த ப்ரகாசகமாயிறே இருப்பது (32)

33 இந்த அக்ஷரத்ரயத்தினுடையவும் உத்பத்திக்ரமத்தை ஸதருஷ்டாந்தமாக அருளிச் செய்கிறார் 'மூன்று தாழியிலே' என்று தொடங்கி

மூ 33 மூன்று தாழியிலே தயிரை நிறைத்துக் கடைந்து வெண்ணெய் திரட்டினாற்போலே மூன்று வேதத்திலும் மூன்று அக்ஷரத்தையும் எடுத்தது

வ்யா — * பூரிதி ருக்வேதாதஜாயத, புவ இதி யஜுர்வேதாத், ஸுவரிதி ஸாமவேதாத், தாநி சுக்ராணி அப்யதபத், தேப்யோபிதப்தேப்யஸ் த்ரயோ வர்ணா அஜாயந்த, அகார உகார

http://acharya.org

மகார இதி தாநேகதா ஸமபரத தநேதநதோமிதி * எனறும, * அகாரஞ சாபயுகாரஞச மகாரஞச பரஜாபதி, வேததரயாநநிரபருஹத பூாபபுவஸ ஸவரிதீதிச * எனறு சருதி ஸமருதிகளிற சொலலுகிறபடியே ருகயஜுஸ்ஸாமருபமான வேததரயததில நினறும, "பூ புவ ஸுவ." எனகிற வயாஹருதிதரயததையும கோறறுவிதது அநத வயாஹநதி தரயததையும பொனனேட வைககுமாபோலே தன ஸஙகலபததாலே ஒடவைதது அவறறில நினறும அகார உகார மகாரஙகளாகிற அக்ஷரஙகள மூனறும, அடைவே தோனறுமபடிபணணி, இபபடி ஸாவேசவரன ஸமுததரிததபடியைத திருவுளளமபறறி, பாதரதரயகதமான தயிரைத தனித தனியே கடைநது, ததஸாரமான வெணணெயை வாஙகித திரடடிகுறபோலே, (மூனறு வேதததிலும மூனறக்ஷரததையும எடுததது) எனகிறா (33)

34 இததால பலிதததததை அருளிசசெயகிறா 'ஆகையால் இது ஸகலவேதஸாரம' என்று.

மூ 34 ஆகையால இது ஸகல வேதஸாரம்

வயா :— அதாவது – அக்ஷரதரயமும ஓரோ வேதததினுடைய ஸாரமாக ஸமுததருதமாகையாலே இவவக்ஷரதரயாதமகமான பரணவம ஸகல வேத ஸாரம எனறபடி

ஆக, "இதுதனனிற சொலலுகிற அாததம" எனறு தொடஙகி இவவளவும-இமமநதரததினுடைய வாகயாாததததையும, அக்ஷர ஸஙகயையையும, பதஸஙகயையையும, பததரயமும அாதததரய பரதிபாதகமெனனுமததையும, அதில பரதமபதம இன்னதெனனுமததையும, அதுதான அக்ஷரதரயாதமகமாய இருககுமெனனு மததையும, அவவக்ஷரதரயமும வேததரயஸாரமாக உதபநநமாகையாலே ததஸமுதாயமான பரணவம ஸகல வேதஸாரமெனனுமததையும அருளிசசெயதாராயிறறு (34)

35 இனி, இவவக்ஷரதரயததுககும அடைவே அாததம அருளிச செயவதாகத திருவுளளமபறறி, பரதமம அகாராாததததை அருளிச செயகிறா 'இதில அகாரம' எனறு தொடஙகி.

மூ 35 இதில அகாரம - ஸகல சப்தததுககும் காரணமாய நாராயணபதததுக்கு ஸஙகரஹமாயிருக்கையாலே, ஸகல ஜகதததுககும் காரணமாய ஸாவ ரக்ஷகனன எம்பெருமானேச சொலலுகிறது.

வயா — அதாவது – இவவக்ஷரதரயததிலும வைததுககொண்டு பரதமாக்ஷரமான அகாரம * நாம ரூபஞச பூதாநாம கருதயாநாஞச பரபஞசனம - வேதசபதேபய ஏவாதௌ தேவாதீநாம சகார ஸ * எனகிறபடியே லௌகிக ஸகல சபதஙகளுககும வேதம காரணமாய, * ப்ரணவாதயாஸ ததா வேதா * * ஓஙகாரபரபவா வேதா * இதயாதிகளிற சொல்லுகிறபடியே அநத வேதஙகளுககும பரணவம காரணமாய, * தஸய பரகருதிலீநஸ்ய * எனகிறபடியே அநத பரணவம தனககுததான காரணமாயிருககையாலே * அகாரோவை ஸாவாவாக * * ஸமஸத சபதமூலதவா தகாரஸய ஸவபாவத: * எனகிறபடியே ஸகல சபதததுக்கும காரணமாய, ஸாவேசவரன ஸமஸ்த வஸதுசரீரதயா ஸாவ ரக்ஷகனுயிருககுமபடியை பரதிபாதிககிற நாராயணபதததுககு ஸஙகரஹமா யிருககையாலே *யதோ வா இமாநி பூதாநி ஜாயநதே, யேந ஜாதாநி ஜீவநதி * * ஸஏவ ஸருஜயஸ ஸ ச ஸாககாததா ஸ ஏவ பாதயததி ச பாலயதே ச * இதயாதிகளிற சொல்லுகிறபடியே எல்லா ஜகததுககும காரணமாய் எல்லாக

கும ரக்ஷகனுயிருக்கும் எம்பெருமானைச் சொல்லுகிறதெனகை இததால, இவவக்ஷரததில் ப்ரக்ருதயாததமான காரணதவமும், தாதவாததமான ரக்ஷகதவமும சொலலிறறுயிறறு. இவவகாரததுககு நாராயணபத ஸங்கரஹதயா ரக்ஷகவாசிதவம சொலலுமபோதும, தாதுஸிதத வேஷததை அவலமபிததே சொலலவேணுமிறே (35)

36 'ரக்ஷிககையாவதுதான ஏது' என்னும ஆகாங்க்ஷையிலே அருளிசசெயகிறார 'ரக்ஷிககையாவது' எனறு தொடஙகி

மூ 36 ரக்ஷிககையாவது விரோதியைப போககுகையும அபேக்ஷிததததைக கொடுககையும்

வயா — அதாவது – ரக்ஷகதவநதான அநிஷ்டநிவாததகதவ இஷ்டப்ராபகதவ ரூபேண தவிவிதமாகையாலே, ஈசவரன சேதநரை ரக்ஷிககையாவது - அவாகளுககு துககாவஹமான விரோதியைப போககுகையும ஸுகாவஹமான அபேக்ஷிததததைக கொடுககையும் எனகை (36)

37 'இவாகளுககு இவன போககும விரோதி ஏது? கொடுககும அபேக்ஷிதம ஏது?' என்ன, அருளிச செயகிறார 'இவையிரணடும சேதநா நினற நினற அளவுககு ஈடாயிருககும்' எனறு

மூ 37 இவையிரணடும சேதநா நின்ற நினற அளவுககு ஈடாயிருக்கும.

வயா :— சேதநா நினற நினற அளவுககு ஈடாயிருககும எனறது தததததிகாராநுகுணமாயிருககுமெனறபடி (37)

38 இதுதனனை வயககதமாக அருளிசசெயகிறார மேல 'ஸமஸாரிகளுககு' இதயாதி

மூ. 38 ஸமஸாரிகளுககு விரோதி சதருபீடாதிகள், அபேக்ஷிதம் அநநபாநாதிகள ;
முமுக்ஷுககளுக்கு விரோதி ஸமஸார ஸமபநதம, அபேக்ஷிதம் பரமபதப்ராபதி,
முகதாக்கும நிதயாககும் விரோதி கைங்காய ஹாநி,
அபேக்ஷிதம் கைங்காய வருதகி.

வயா — அதாவது – தேஹாதமாபிமாநாதிகளும சபதாதி விஷயாநுபவமுமே யாத்தையாயிருககும ஸமஸாரிகளுககு நிவாதயமான விரோதி சதருககளால வரும நலிவு தொடககமானவை, ப்ராபயமான அபேக்ஷிதம சோறு தணணீா முதலானவையெனகை 'சதருபீடாதிகள' எனகிற ஸ்தலததில 'ஆதி' சபதததாலே ஆதிவயாதி முதலானவறறால வரும பீடைகளைச சொலலுகிறது 'அநநபாநாதிகள' எனகிறவிடததில 'ஆதி' சபதததாலே ஸ்ரக வஸதர ஆபரண அஙகராக அஙகநாலிஙகநாதிகளைச சொல்லுகிறது

'முமுக்ஷுககளுககு' இதயாதி அதாவது — ஸமஸாரத்தில அடிககொதிததுப பரமபததிலே போக ஆசைபபடாநிறகும முமுக்ஷுககளுககு நிவாதயமான விரோதி *பொயநினற ஞானமும பொலலாவொழுககும அழுககுடமபுமாயககொணடு இவவிபூதியிலேயிருககையாகிற ஸமஸார ஸமபநதம, ப்ராபயமான அபேக்ஷிதம பகவதநுபவாதிகளுககு அநுகூலமான பரமபதததை ப்ராபிககையெனகை

'முகதாககும' இதயாதி அதாவது, நிவருதத ஸமஸாரராயும, அஸபருஷ்ட ஸமஸாரகநதராயும, பகவதநுபவ ஜநித ப்ரீதிகாரித கைஙகாயபரராயுமிருககும முகதாககும நிதயாக்

http://acharya.org

கும் விரோதி, வகுதத சேஷியான ஸாவேசவரன திருவடிகளிலே ஸவரூபாநுருபமாகபபணணிக் கொணடு போரும கைஙகாயத்துககுவரும் விசசேதம், அபேக்ஷிதம உததரோததரம அடிமை செயது செல்லுகையாகிற கைங்காய வருததியெனகை

ஆக இபபடி அதிகாராநுகுணம விரோதியைபபோக்கி அபேக்ஷிததததைக கொடுககை யால ஈச்வரனே ஸாவரக்ஷகனென்னுமிடம் சொல்லிற்றுயிறறு (38)

39. 'இபபடி ஈசவரனேயோ பினனேயெல்லாரையும் ரக்ஷிககிறவன, லோகததிலே மாதா பித்ரு பரபருதி தேவதாநதரபாயந்தமாக ரக்ஷகராய்ப போருகிறவாகள பலருமிலலேயோ' என்ன அருளிசசெயகிறுா 'ஈசவரனே யொழிநதவாகள ரக்ஷகரல்லரெனனுமிடம பரபநந பரிதராணததிலே சொனனேம' என்று

மூ. 39. 'ஈச்வரனையொழிந்தவர்கள் ரக்ஷகரல்லர்' என்னுமிடம ப்ரபந்நபரித்ராணத்திலே சொன்னோம்.

வ்யா :— அதாவது - நிருபாதிக பந்துவாய், ஸாவகாலமும கைவிடாதே நோககிக் கொண்டு போரும ஸாவேச்வரனை யொழிநத ஔபாதிக பநதுககளான மாதாபிதராதிகளும, அர்வாசீநரான தேவதாநதரங்களும ரக்ஷகரல்லரென்னுமிடம ஸஹேதுகமாக பரபநந பரித்ராண மென்கிற பரபந்தத்திலே சொனனேம; அதிலே கணடுகொளளவதெனகை (39)

40 அநநதரம, அாதநபலததாலே இப்பதத்தில் அநுஸநதிககபபடும சரிய.பதிதவததை அருளிச செயகிறுா 'ரக்ஷிககும்போது' எனறு தொடஙகி.

மூ. 40. ரக்ஷிககும்போது பிராட்டி ஸநநிதி வேண்டுகையாலே இதிலே, ஸ்ரீஸம்பந்தமும் அநுஸநதேயம்

வ்யா :— அதாவது – * லக்ஷமயா ஸஹ ஹருஷீகேசோ தேவயா காருணயருபயா – ரக்ஷகஸ் ஸாவஸித்தாநதே வேதாநதேபி ச கீயதே * எனகிறபடியே ரக்ஷகனை ஈசவரன சேதநரை ரக்ஷிககும தசையில் இவாகளுடைய அபராதங்களேக கணடாதல், தன ஸவாதந்த்ரயததாலேயாதல் உபேக்ஷியாமற் செயகைக்கு உறுபபான கருபையை ஜநிபபிககும புருஷகாரபூதையான பிராடடியின ஸநநிதி அவச்யாபேக்ஷித மாகையாலே, ரக்ஷகனை அவனைச சொலலுகிற இவவகாரததிலே அவனுடைய லக்ஷமீஸமபநதமும அநுஸநதேயமெனகை 'லக்ஷமீ' எனனுதே 'ஸ்ரீ' எனறது * ச்ரயத இதிஸ்ரீ : * எனகிறபடியே அவனை நிதயஸேவை பண்ணுகையாலே அவனேடு இவளுககு உணடான அவிநாபாவமும, * ஸ்ரீயத இதிஸ்ரீ : * எனகிறபடியே சேதநருககு இவள் நிதயஸேவயையாயிருககுமெனனுமதுவும தோறறுகைககாக (40)

41 இன்னமும் இவ்வகாரததில ஈசவரனுடைய லக்ஷமீஸமபநதம் நியமேந தோறறு மென்னுமததை ஆபதவசநத்தாலே தாசிபபிககிறுா 'அதர' இத்யாதியால்

மூ. 41. அத்ர பகவதஸேநாபதிமிச்ரர் வாக்யம் :— அவன் மாாபுவிட்டுப் பிரியில் இவ்வக்ஷரம் விட்டுபபிரிவது

வ்யா :— அதாவது – இவ்விடததில ஜ்ஞாநாதிகரான ஸ்ரீ ஸேநாபதிஜீயா அருளிச செயயும வாாததை :- "அகலகில்லேனிறையும்" என்று அவன திருமாாபிலே நிதயவாஸம பண்ணும் இவள, அமமாாபைவிடடுப பிரியிலாயிற்று, அவனுககு பாதிபாதகமான இவவக்ஷரத்தைவிட்டுப பிரிவதெனறு" என்கை. 'என்று' என்கிற இததனையுங கூடடிககொளளக் கடவது ... ... (41)

http://acharya.org

இத்தால், அவன் திருமார்பில் ஸம்பந்தம் இவளுக்கு நித்யமாகையாலே அவன் தோற்று மிடத்திலே இவளும் தோற்றுகை நிச்சிதமாகையாலே, அவன் திருமார்பில் அந்வயத்தோ பாதி அவனுக்கு வாசகமான அகாரத்தில் அந்வயமும் இவளுக்கு நித்யமென்றதாயிற்று (41)

42 இன்னமும் இவ்வர்த்தத்தை ஸதிரீகரிக்கைக்காக ஈச்வர சேதந வாசகங்களான அகாரமகாரங்களிரண்டிலும் இவளுக்கு உண்டான அந்வரதாந்வயத்தை ஸத்ருஷ்டாந்தமாக அருளிச்செய்கிறார் 'பாத்தாவினுடைய' என்று தொடங்கி

மூ 42 பாத்தாவினுடைய படுக்கையையும் ப்ரஜையினுடைய தொட்டிலையும் விடாதே யிருக்கும் மாதாவைப்போலே ப்ரதம சரமபதங்களை விடாதேயிருக்குமிருப்பு.

வ்யா :— அதாவது, சேஷபூதையான தன் ஸ்வரூபத்துக்குச் சேரும்படி அவனை ரஸிப்பிக்கைக்காக பாத்தாவினுடைய படுக்கையையும் விடாதே, ரக்ஷ்யையான தன் ஸ்வரூபத்துக்குப் போரும்படி தத்ரக்ஷணம் பண்ணுகைக்காக ப்ரஜையினுடைய தொட்டிலையும் விடாதே இருக்கும் மாதாவானவளைப்போலே, இவளும் பர்த்ருபூதனான ஈச்வரனுக்கு ப்ரதிபாதகமாயிருந்துள்ள ப்ரதமபதமான அகாரத்தையும் ப்ரஜாபூதரான சேதநர்க்கு ப்ரதிபாதகமாயிருந்துள்ள சரமபதமான மகாரத்தையும் தத்தத்விஷயத்தில் தனக்கு உண்டான ஸம்பந்தத்துக்கு ஈடாக ரஸிப்பிக்கை ரக்ஷிக்கையாகிற இவற்றைப்பற்ற, விடாதேயிருக்குமிருப்பு என்கை (42)

43 கீழ்ச்சொன்ன த்ருஷ்டாந்தத்தை ஒருவிசேஷ நிஷ்டமாக்கி அருளிச்செய்கிறார் 'ஸ்ரீ நந்தகோபரையும் க்ருஷ்ணனையும் விடாத' என்று தொடங்கி

மூ 43 ஸ்ரீநந்தகோபரையும் க்ருஷ்ணனையும் விடாத யசோதைப் பிராட்டியைப்போலே

வ்யா :— அதாவது, பார்யையான தன் ஸ்வரூபாநுகுணமாக ரஸிப்பிக்கைக்காக பர்த்தாவான ஸ்ரீ நந்தகோபரையும் விடாதே, மாதாவான தன் ஸ்வரூபாநுகுணமாக ரக்ஷிக்கைக்காகப் புத்ரனான க்ருஷ்ணனையும் விடாதே "அம்பரமே" என்கிற பாட்டிற் சொல்லுகிறபடியே மத்யேவர்த்திக்கும் யசோதைப்பிராட்டியைப்போலே ப்ரதம சரமபத வாச்யரான ஈச்வர சேதனர்களிருவரையும் விடாதே இவளும் வர்த்திக்கும்படி யென்கை (43)

44 'ஈச்வரசேஷத்வமாத்ர மொழியப் பிராட்டிக்கும் சேஷமென்னுமிடம் இவ்வாசகத்தில் இன்றிக்கேயிருக்கச் செய்தேயும், இவளுக்கும் சேஷம் என்று நாம் கொள்ளுகிறபடி எங்ஙனே?' என்ன, அருளிச்செய்கிறார் 'ஒருவன்' என்று தொடங்கி

மூ 44 ஒருவனடிமைகொள்ளும்போது க்ருஹிணிக்கென்றன்றே ஆவணவோலை யெழுதுவது; ஆகிலும், பணிசெய்வது க்ருஹிணிக்கிறே அதுபோலே நாம் பிராட்டிக்கு அடிமையாயிருக்கும்படி

வ்யா — அதாவது, லோகத்திலே ஒருவன் தாஸதாஸிகள் முதலான ஓரடிமையைக் கொள்ளும்போது தனக்கென்றே எழுதிக்கொள்ளுமத்தொழிய, தன் க்ருஹிணிக்கென்றன்று விலையோலை எழுதிக்கொள்வது, ஆயிருக்கச் செய்தேயும், அடிமைத்தொழில் செய்வது க்ருஹிணிக்கிறே, அதுபோலே ஈச்வர சேஷம் என்னுமளவை இவ்வகாரம் சொல்லிற்றேயாகிலும் நாம் பிராட்டிக்கு அடிமையாயிருக்கும்படி என்கை (44)

45 கீழ்ச்சொன்ன ஹேதுக்களையெல்லாம் அநுவதித்துக்கொண்டு ஈச்வரனுக்கும் பிராட்டிக்கும் ஒருகாலும் ப்ருதக் ஸ்திதியில்லாமையை அருளிச்செய்கிறார் 'ஆகப் பிரிந்து நிலையில்லை' என்று

http://acharya.org

மூ. 45 ஆக, பிரித்து நிலையில்லை.

46 இந்த பருத்தகஸ்திதயபாவத்துக்கு இரண்டு த்ருஷ்டாந்தமருளிச் செய்கிறார் 'பரபையையும்' என்று தொடங்கி

மூ. 46 பரபையையும ப்ரபாவானையும், புஷ்பத்தையும் மணத்தையும்போலே.

வ்யா :— அதாவது, பரபைக்கும் பரபாவானுக்கும் பருத்தகஸ்திதி இல்லாதாப்போலவும், புஷ்பத்துக்கும் பரிமளத்துக்கும் பருத்தகஸ்திதி இல்லாதாப்போலவு மென்கை * அநந்யா ராகவேணாஹம் பாஸ்கரேண ப்ரபா யதா * * அநந்யா ஹி மயா ஸீதா பாஸ்கரேண ப்ரபா யதா * என்று ப்ரபாப்ரபாவான்களைப்போலே இருவருக்கும் பருத்தகஸ்திதி இல்லையென்னு மிடம் இருவர் வாக்காலும் சொல்லப்பட்டதிறே, * ப்ரஸூநம புஷ்யந்தீமபி பரிமலாத்திம ஜிகதிஷு * என்கிறவிடத்திலே ஈச்வரனை புஷ்பஸ்தாநேயாகவும், பிராட்டியைப் பரிமளஸ்தாநேயாகவும் பட்டர் அருளிச் செய்கையாலே, புஷ்ப பரிமளங்களுக்குப்போலே இருவர்க்கும் பருத்தகஸ்திதி இல்லையென்னுமிடம் ஆத்தாத ஸித்தம் (46)

47. இந்த பருத்தகஸ்திதயபாவத்தை அநுவதிந்துக்கொண்டு, இச்சோத்தியே சேதநாக்கு உத்தேச்யமாய்த் தலைக்கட்டினபடியை அருளிச்செய்கிறார் 'ஆக இச்சோத்தி உத்தேச்யமாய் விட்டது' என்று

மூ 47. ஆக, இச்சோத்தி உத்தேச்யமாயவிட்டது

வ்யா :— 'இச்சோத்தி உத்தேச்யம்' என்கையாலே, இவர்களைத் தனித்தனியே விரும்புகை உத்தேச்யமன்று என்றபடி. இருவரையும் பிரித்து விரும்பினால், ராவண சூர்ப்பணகைகளுக்குப்போலே அநர்த்தமே பலிக்குமத்தனை இருவரையும் பற்றினாலிறே, ஸ்ரீ விபீஷணாழ்வானைப்போலே வாழலாவது. ... (47)

48. இனிமேல, இதில விபக்த்யர்த்தம அருளிச்செய்வதாக ப்ரதமம் விபக்திதன்னை நிர்த்தேசிக்கிறார் 'இதிலே சதுர்த்தியேறிக் கழியும்' என்று.

மூ 48. இதிலே, சதுர்த்தியேறிக் கழியும்

வ்யா — அதாவது — இவ்வகாரத்திலே சதுர்த்தியேறி * ஸுபாம் ஸுலுக * இத்யாதி ஸூத்ரத்தாலே லுப்தமாய்ப்போமென்கை (48)

49 'விபக்த்யந்தரமெல்லாங்கிடக்க, இவ்வகாரத்தில சதுர்த்தியேறினபடிதான் எங்ஙனே?' என்கிற சங்கையை அநுவதிக்கிறார் 'சதுர்த்தியேறினபடியென' என்னில்' என்று

மூ 49 'சதுர்த்தியேறினபடியென?' என்னில்,

50 அதுக்கு உத்தரம் அருளிச்செய்கிறார் 'நாராயண பதத்துக்கு ஸங்க்ரஹமாயிருக்கை யாலே என்று

மூ 50 நாராயணபதத்துக்கு ஸங்க்ரஹமாயிருக்கையாலே.

வ்யா — அதாவது—இவ்வகாரம், சதுர்த்த்யந்தமான நாராயண பதத்துக்கு ஸங்க்ரஹ மாகையாலே, இதிலும் சதுர்த்தி யேறிற்றென்கை இங்ஙன் அன்றாகில், இரண்டுக்கும் ஸங்க்ரஹவிவரணத்வம் ஸித்தியாதிறே (50)

http://acharya.org

51 'இத்தாற்சொல்லுகிற அர்த்தமதான் எது?' என்ன, அருளிச்செய்கிறார் 'இத்தால் ஈச்வரனுக்கு சேஷமென்கிறது' என்று

மூ 51 இத்தால், ஈச்வரனுக்கு சேஷமென்கிறது.

வ்யா — அதாவது — இதுதான் *தாதாத்தயே சதுர்த்தி* ஆகையாலே இச்சதுர்த்தியால் ஈச்வரனுக்கு சேஷமென்னுமிடம் சொல்லுகிறதென்கை (51)

52 *ஸர்வம் பரவசம் துக்கம்* *ஸேவா ச்வவ்ருத்தி* என்கிற லௌகிக ந்யாயத்தைக்கொண்டு சேஷத்வத்தை து:கரூபமாக நினைத்திருக்குமவர்கள் பண்ணும் பரசங்கத்தை அநுவதிக்கிறார் 'சேஷத்வம் து:கரூபமாகவன்றோ நாட்டில் காண்கிறதென்னில்' என்று

மூ 52 'சேஷத்வம் து:கரூபமாகவன்றோ நாட்டிற் காண்கிறது' என்னில்,

53 அதுக்கு உத்தரம் அருளிச்செய்கிறார் 'அந்த நியமமில்லை' என்று தொடங்கி

மூ 53. அந்த நியமம் இல்லை; உகந்த விஷயத்துக்கு சேஷமாயிருக்கும் இருப்பு ஸுகமாகக் காண்கையாலே

வ்யா — அதாவது–நாடுதன்னிலே "பணிமின் திருவருள்" இத்யாதிப்படியே அபிமத விஷயத்துக்கு சேஷமாயிருக்குமிருப்பு ஸுகரூபமாகக் காண்கையாலே சேஷத்வமாகில் து:கரூபமாயிருக்குமென்கிற நியமமில்லையென்கை (53)

54 'அபிமத விஷயத்தில் சேஷத்வம் ஸுகமாகிறது, அவ்விஷயத்தில் குணம் அடியாக வந்ததாகையாலேயன்றோ' என்ன அருளிச்செய்கிறார் 'அகாரத்திலே' என்று தொடங்கி

மூ 54 அகாரத்திலே கல்யாண குணங்களைச் சொல்லுகையாலே, இந்த சேஷத்வமும் குணத்தாலே வந்தது.

வ்யா — அதாவது—ஈச்வரனுடைய ரக்ஷகத்வப்ரதிபாதகமான அகாரத்திலே அந்த ரக்ஷணோபயோகியான கல்யாண குணங்களைச் சொல்லுகையாலே, ஈச்வர விஷயமான இந்த சேஷத்வமும் அந்த குணங்களடியாக வந்ததென்கை ஆகையால், இதுவும் ஸுகரூபமாயிருக்கக் குறையில்லையென்று கருத்து. (54)

55 'ஆனால், ஔபாதிகமான இது ஸ்வரூபமன்றே?' என்ன, அருளிச்செய்கிறார் 'சேஷத்வமே ஆத்மாவுக்கு ஸ்வரூபம்' என்று

மூ 55 சேஷத்வமே ஆத்மாவுக்கு ஸ்வரூபம்

வ்யா — அதாவது—உகந்தவிஷயத்தில் இதன் ஸுகரூபத்வத்துக்கு குணக்ருதத்வத்தை ஹேதுவாகச் சொல்லுகையாலே அந்த குணக்ருதத்வம் இங்கும் உண்டென்னுமிடத்துக்குச்சொன்ன இத்தனையொழிய, ஆத்ம ஸத்தியை நிரூபித்தால் *ஸ்வத்வமாத்மநி ஸஞ்ஜாதம் ஸ்வாமித்வம் ப்ரஹ்மணி ஸ்திதம்* *ஆத்மதாஸ்யம் ஹரேஸ் ஸ்வாம்யம் ஸ்வபாவஞ்ச ஸதாஸ்மர* *தாஸபூதாஸ் ஸ்வதஸ் ஸர்வே ஹ்யாத்மாந: பரமாத்மந:, நாந்யதா லக்ஷணம் தேஷாம் பந்தே மோக்ஷே ததைவ ச* இத்யாதிகளிலே இத்தை ஆத்மாவுக்கு ஸ்வாபாவிகமாகச் சொல்லுகையாலே சேஷத்வமே ஆத்மாவுக்கு ஸ்வரூபமென்கை

http://acharya.org

56. 'சேஷதவமேயென்று அவதரிபபானேன?' ஜஞாநாநநத ஸவருபமான ஆதமவஸது வுககு அலலாதபோதும ஸவருபம இலலேயோ ?'' என்ன அருளிசசெயகிறா 'சேஷதவமிலலாத போது ஸவருபமிலலே' என்று.

மூ. 56. சேஷதவமிலலாதபோது ஸ்வரூபமில்லே.

57 சேஷதவமில்லாதபோது ஆதமாபஹாரரூபமான ஸவாதநதாயபுததி நடககை யாலே ஸவரூபம் அழிநதுவிடும எனனுமததை தாசிபபிககிறா மேலிரணடு வாகயததாலே 'ஆதமாபஹாரமாவது' எனறு தொடஙகி

மூ. 57. ஆதமாபஹாரமாவது ஸ்வதந்த்ரமென்கிற நினேவு; ஸ்வதநத்ரமாம்போது இல்லேயாயவிடும்.

வ்யா.— அதாவது — *யோந்யதா ஸநதமாதமாநமந்யதா பரதிபதயதே, கிமதேந ந கருதம பாபம சோரேணாத்மாபஹாரிணா* எனறு ஸர்வபாப மூலமாகசசொனன ஆதமாப ஹாரமாவது தன ஸவரூபம ஸவதநதரம எனகிற பரதிபததி, ஸவதநதரமாமளவில *அஸந நேவ* எனகிறபடியே ஸ்வரூபம இலலேயாயவிடும எனகை ஆகையால 'சேஷத்வமிலலாத போது ஸவரூபமிலலே' எனனததடடில்லே என்று கருதது

ஆக, பரகருதயாததமான ாசவரனுடைய காரணதவமும, தாதவாததமான ரக்ஷகதவ மும, ஆததபலததால் வநத சரியபதிதவமும், பரதயயஸிததமான சேதனசேஷதவ பரதி ஸம்பநதியான சேஷிதவமும ஆகிற அகாரார்த்ததததை அருளிசசெயதாராயிறறு (57)

58. அநந்தரம மதயமாக்ஷரமான உகாரததுக்கு ஆததம அருளிசசெயவதாக உபகரமிக கிறா 'ஸதாநபரமாணததாலே உகாரம் அவதாரணாத்தம்' என்று

மூ. 58. ஸதாநப்ரமாணத்தாலே உகாரம் அவதாரணாத்தம்.

வ்யா — அதாவது — *தேதேவ பூதம தது பவயமா இதம* என்றும, *ததேவாகநிஸ ததவாயுஸ தத ஸூாயஸதது சநதரமா:* எனறும இதயாதிகளிலே ஏவகாரஸதாநததிலே உகாரததை பரயோகிககக காண்கையாலே, ஸதாந பரமாணததாலே உகாரம அவதார ணததை ஆததமாக உடைததாயிருககுமெனகை (58)

59 'அவதாரணததுக்கு ஆததம் அயோகவயவசசேதமாதல் அநயயோகவயவசசேத மாதல் ஆகையாலே, இவவவதாரணததாற சொலலுகிறது எது?'' எனன, அருளிசசெயகிறா 'இததால பிறாககு சேஷமனறெனகிறது' எனறு

மூ. 59. இததால, பிறாக்கு சேஷமனறு என்கிறது.

வயா — அதாவது — அவதாரணவாசகமான இவவுகாரததால கீழ ாசவர சேஷமாகச சொனன இவவாதமவஸது, அநயாககு சேஷமனறு எனனுமிடததைச் சொலலுகிறதெனகை. சதுாததியாலே ாசவரசேஷதவம பரதிபாதிதமாகசசெயதே, அநயசேஷதவம பரஸதுதமாமோ? எனனில, லோகததிலே ஒருவனுககு சேஷமான கருஹக்ஷேதர புதர தாஸாதிகள, வேறேயுரு சிலாக்கு சேஷமாயிருகககக காண்கையாலே, அபபடிபபட்ட அநயசேஷதவம இநத ஸதலத திலும உணடோ? எனறு ஒரு சஙகை உதிககுமிறே, ஆகையாலே தாதருசமான அநய சேஷதவம இஙகிலலே எனனுமிடததை பரதிபாதிககிறது உகாரம. (59)

60 அஙஙனன்றிக்கே, இவவுகாரததாலே லக்ஷ்மீசேஷதவம சொல்லுகிறது எனபாரும உணடெனகிறா 'பெரியபிராட்டியாாககு சேஷமென்கிறது என்றுஞ சொலலுவாகள' என்று.

http://acharya.org

மூ 60 பெரியபிராட்டியார்க்கு சேஷமென்கிறதென்றுஞ் சொல்லுவர்கள்

வ்யா.—அதாவது—* அகாரச் சித்ஸ்வரூபஸ்ய விஷ்ணோர் வாசக இஷ்யதே, உகாரச் சித்ஸ்வரூபாயாச் ச்ரியோ வாசீ ததா விது மகாரஸ்து தயோர் தாஸ இதி ப்ரணவலக்ஷணம் * என்றும் * அகாரேணோச்யதே விஷ்ணுஸ் ஸர்வலோகேச்வரோ ஹரி - உத்த்ருதா விஷ்ணுநா லக்ஷ்மீருகாரேணோச்யதே ஸதா - மகாரஸ்து தயோர்விப்ர ஸ்ரீ நாராயணயோஸ் ஸதா - ஆத்மநச் சேஷ பூதஸ்ய வாசக ச்ருதி சோதித * என்றுமித்யாதிகளாலே பகவச்சாஸ்த்ரத்திலே அகாரத்தை பகவத்வாசகமாகவும், உகாரத்தை லக்ஷ்மீவாசகமாகவும், மகாரத்தை தத்துபய சேஷபூத ஜீவவாசகமாகவுஞ் சொல்லுகையாலே, உகாரத்தை அவதாரணவாசகமாகக் கொள்ளாதே, லக்ஷ்மீவாசகமாகக்கொண்டு, இவ்வுகாரத்தாலே பெரியபிராட்டியார்க்கு சேஷமென்கிறதென்றும் நிர்வஹிப்பார்களென்கை (60)

61 அத்தைப் பற்றவும் பூர்வயோஜனையே முக்யமென்னுமத்தை யருளிச்செய்கிறார் ' அதிலும் அந்யசேஷத்வம் கழிகையே ப்ரதாநம் ' என்று

மூ 61 அதிலும் அந்யசேஷத்வம் கழிகையே ப்ரதாநம்

வ்யா — அதாவது – பெரியபிராட்டியார்க்கு சேஷமாகையாகிற அதிலுங்காட்டில் கீழ்ச் சொன்ன பகவச் சேஷத்வத்துக்கு விரோதியான அந்யசேஷத்வம் கழிகையே ப்ரதாநாபேக்ஷிதம் என்கை (61)

62 அந்யசேஷத்வமப்படி க்ரூரமோ ? என்ன, க்ரௌர்யத்தை ஸத்ருஷ்டாந்தமாக அருளிச்செய்கிறார் ' தேவர்களுக்கு ' என்று தொடங்கி

மூ 62 தேவர்களுக்கு சேஷமான புரோடாசத்தை நாய்க்கு இடுமாபோலே, ஈச்வர சேஷமான ஆத்ம வஸ்துவை ஸம்ஸாரிகளுக்கு சேஷமாக்குகை

வ்யா — அதாவது - ஆராத்யரான இந்த்ராதி தேவர்களுக்கு போக்யதயா சேஷமாகக் கல்பிதமான புரோடாசத்தை தர்சநஸ்பர்சநாதிகளுக்கு அநர்ஹமாம்படி நிஹீநமாயிருக்கிற நாய்க்கு இடுமாபோலே இருப்பதொன்று, பராபத்சேஷியான ஈச்வரனுக்கு சேஷமான ஆத்ம வஸ்துவை ஸர்வப்ரகாரத்தாலும் ஹேயரான ஸம்ஸாரிகளுக்கு சேஷமாக்குகை யென்கை (62)

63 ' இப்படி க்ரூரமான அந்யசேஷத்வம் கழிகையே ஆத்மாவுக்கு ப்ரதாநாபேக்ஷிதம் ' என்று கீழ்ச்சொன்ன அர்த்தத்தை ஸ்திரீகரிக்கிறார் ' பகவச்சேஷத்வத்திலும் அந்யசேஷத்வம் கழிகையே ப்ரதாநம் ' என்று

மூ 63 பகவச்சேஷத்வத்திலும் அந்யசேஷத்வம் கழிகையே ப்ரதாநம்

வ்யா — அதாவது – லக்ஷ்மீசேஷத்வத்திலுங்காட்டில் ப்ரதாநம் என்றவளவேயன்று, பகவான் தனக்கு சேஷமாயிருக்குமதிலுங்காட்டில் அந்யவிஷயத்தில் சேஷத்வம் கழிகையே ஆத்மாவுக்கு ப்ரதாநாபேக்ஷிதமென்கை. (63)

64 இதுக்கு ப்ரமாணம் காட்டுகிறார் " 'மறந்தும்புறந்தொழா மாந்தர்' என்கையாலே" என்று

மூ. 64. " மறந்தும்புறந்தொழாமாந்தர் " என்கையாலே

வ்யா — அதாவது — யமகிங்கர ஸம்வாதத்தைத் திருமழிசைப்பிரான் அருளிச்செய்த " திறம்பேன்மின் கண்டீர் " என்கிற பாட்டிலே பாகவத லக்ஷணஞ்சொல்லுகிறவளவில்,

http://acharya.org

திருவடி தன்னுமம் மறந்தும் புறந்தொழாமாந்தர்' என்று ஸ்வாமியுடைய திருநாமத்தை மறந்தார்களாகிலும் மற்றொரு விஷயத்தில் சேஷவ்ருத்திபண்ணுதவர்கள் என்று சொல்லுகையாலே யென்கை. (64)

65 ஈச்வரசேஷமான ஆத்மவஸ்துவுக்கு ஸ்வசேஷத்வ பரசேஷத்வங்களிரண்டும் அந்ய சேஷத்வமாகையாலே, உபயத்தையும் இவ்வுகாரம் கழிக்கிறதென்று சொல்லி நிகமிக்கிறார் 'இத்தால் தனக்கும் பிறர்க்கும் உரித்தன்றென்கிறது' என்று

மூ 65 இத்தால், தனக்கும் பிறர்க்கும் உரித்தன்று என்கிறது.

வ்யா — அதாவது — அந்யசேஷத்வநிவர்த்தகமான இவ்வுகாரத்தாலே, அந்யரில் அந்யதமத்வம் அவிசிஷ்டமாகையாலே இவ்வாத்மவஸ்து தனக்கும் உரித்தன்று, தன்னை யொழிந்த ஸம்ஸாரிகளுக்கும் உரித்தன்று என்னுமிடஞ் சொல்லுகிறதென்கை ஆக, உகாரார்த்தத்தை அருளிச்செய்தாராயிற்று. (65)

66 அநந்தரம் த்ருதீயாக்ஷரமான மகாரார்த்தத்தை அருளிச்செய்கிறார் 'மகாரம்' என்று தொடங்கி

மூ. 66 மகாரம், இருபத்தஞ்சாம் அக்ஷரமாய் ஜ்ஞாநவாசியுமாய் இருக்கையாலே, ஆத்மாவைச் சொல்லுகிறது.

வ்யா —அதாவது—* பூதாநிச கவர்க்கேண சவர்க்கேணேந்த்ரியாணி ச, டவர்க்கேண தவர்க்கேண ஜ்ஞாநகந்தாதயஸ் ததா, மந பகாரேணைவோக்தம் பகாரேண த்வஹங்க்ருதி பகாரேண பகாரேண மஹாந் ப்ரக்ருதிச்யதே. ஆத்மா து ஸ மகாரேண பஞ்சவிம்ச பரகீர்த்தித * என்கிறபடியே ப்ருதிவ்யாதி ப்ரக்ருத்யந்தமான இருபத்துநாலு தத்வத்துக்கும் வாசகமாயிருந்துள்ள ககாராதி பகாராந்தமான இருபத்துநாலு அக்ஷரமும் போலன்றிக்கே மகாரம் இருபத்தஞ்சாமக்ஷரமாய் *மநஜ்ஞாநே* என்கிற தாதுவிலேயாதலால், *மந அவபோதநே* என்கிற தாதுவிலேயாதல் நிஷ்பந்நமாகையாலே, ஜ்ஞாநவாசியுமாயிருக்கையாலே, *பஞ்ச விம்சோயம் புருஷ* *பஞ்சவிம்ச ஆத்மா பவதி* என்கிறபடியே பஞ்சவிம்சகனாய் *விஜ்ஞாநாத்மா புருஷ* *விஜ்ஞாதாரமரே கேந விஜாநீயாத* என்கிறபடியே ஜ்ஞாந ஸ்வரூபனுமாய ஜ்ஞாந குணகனுமாயிருக்கிற ஆத்மாவைச் சொல்லுகிறதென்கை (66)

67 கீழ்ச்சொன்ன சேஷத்வம் ஸாவஸாதாரணமாகையாலே தரிவிதாத்மவர்க்கத்தையும் இதிலே சொல்லவேண்டுகையாலே அருளிச்செய்கிறார் 'இதுதான் ஸமஷ்டிவாசகம்' என்று

மூ 67 இதுதான் ஸமஷ்டிவாசகம்

வ்யா:— அதாவது – இப்படி ஆத்மவாசகமான இம்மகாரந்தான் ஆத்மஸமஷ்டிக்கு வாசகமென்கை .. (67)

68 'ஏகவசநம் ஸமஷ்டி வாசகமோ?' என்கிற சங்கையிலே அருளிச்செய்கிறார் ஜாத்யேகவசநம்' என்று

மூ. 68 ஜாத்யேகவசநம்

வ்யா — அதாவது—வ்ரீஹிஸமூஹத்தைச் சொல்லுகிறவன் 'இது ஒரு நெல்' என்றால் அந்த ஏகவசநம் ஜாதிபரமானாப்போலே, இதுவும் ஆத்மஜாதிபரமான ஏகவசநமென்கை (68)

69 'இம்மகாரத்தால், ஆத்மாவினுடைய எவ்வாகாரஞ் சொல்லுகிறது?' என்ன, அருளிச் செய்கிறார் 'இத்தால்' என்று தொடங்கி

http://acharya.org

மூ 69 இத்தால், ஆத்மா ஜ்ஞாதாவென்று தேஹத்தில் வ்யாவ்ருத்தி சொல்லிற்றாயிற்று.

வ்யா — அதாவது – பஞ்சவிம்சாக்ஷரமாய ஜ்ஞானவாசியுமாயிருந்துள்ள இம்மகாரத்தால் 'சேஷத்வாச்ரயமான ஆத்மா ஜ்ஞாநாச்ரயபூதனானவனென்று' அசேதநமான தேஹத்திற்காட்டில் ஆத்மாவின் வ்யாவ்ருத்தி சொல்லிற்றாயிற்று என்கை (69)

70 'தேவோஹம், மனுஷ்யோஹம், ஸ்தூலோஹம், க்ருசோஹம்' என்று தேஹத்திலே அஹம்புத்தி வ்யவஹாரங்கள் நடவாநிற்க, அஹமர்த்தபூதனான ஆத்மா தேஹத்தில் வ்யாவ்ருத்தனென்று சொல்லுகிறபடிதான் எங்ஙனே?' என்ன, அருளிச்செய்கிறார் 'தேஹத்தில் வ்யாவ்ருத்தி தத்வசேகரத்திலே சொன்னோம்' என்று

மூ. 70 தேஹத்தில் வ்யாவ்ருத்தி தத்வசேகரத்திலே சொன்னோம்.

வ்யா — அதாவது – அநேக ஹேதுக்களாலே தேஹத்தினுடைய அநாத்மத்வத்தை ஸாதியா நின்றுகொண்டு, ஆத்மாவினுடைய தத்வயாவ்ருத்தியைத் தத்வசேகரமாகிற ப்ரபந்தத்திலே வ்யக்தமாகச் சொன்னோம், அதிலே கண்டுகொள்வதென்கை (70)

71 'தாமிஸ்வரூபகத்தநபூர்வகமாகத் தத்தாம்மமான சேஷத்வத்தைச் சொல்லுகை ப்ராப்தமாயிருக்க, இப்ரணவந்தன்னிலே ப்ரதமம் சேஷத்வத்தைச் சொல்லி, பின்னை ஆத்மாவைச் சொல்லுவானென்?' என்கிற சங்கையிலே அப்படி சொல்லுகைக்கு ஹேதுவை அருளிச்செய்கிறார் 'மணத்தையும்' இத்யாதி வாக்யத்ரயத்தாலே

மூ 71 மணத்தையும் ஒளியையுங்கொண்டு பூவையும் ரத்நத்தையும் விரும்புமா போலே, சேஷமென்று ஆத்மாவை ஆதரிக்கிறது. அல்லாதபோது "உயிரினாற் குறைவிலம்" என்கிறபடியே த்யாஜ்யம்; அதுதோன்ற சேஷத்வத்தைச் சொல்லிப் பின்னை ஆத்மாவைச் சொல்லுகிறது

வ்யா — அதாவது — மணத்துக்கு ஆச்ரயமென்று பூவை விரும்புமாபோலேயும் ஒளிக்கு ஆச்ரயமென்று ரத்நத்தை விரும்புமாபோலேயும், சேஷத்வத்துக்கு ஆச்ரயமென்றாயிற்று ஆத்மாவை ஆதரிக்கிறது, சேஷத்வாச்ரயமல்லாதபோது, "உயிரினாற் குறைவிலம்" என்று பகவத்சேஷத்வ ரஹிதமான ஆத்மாவால் அபேக்ஷையுடையோமல்லோம் என்கிறபடியே த்யாஜ்யமாய் விடுமித்தனை இப்படியிருந்துள்ள சேஷத்வத்தின் ஊற்றந்தோற்ற, சேஷத்வத்தை முந்துறச்சொல்லி, பின்னை ஆத்மாவைச் சொல்லிற்றென்கை. (71)

72 பதத்ரயாத்மகமான இப்ரணவத்தாற் சொல்லித் தலைக்கட்டின அர்த்தத்தை அருளிச்செய்கிறார் 'ஆக' என்று தொடங்கி

மூ 72 ஆக, ப்ரணவத்தால் "கண்ணபுரமொன்றுடையானுக்கு அடியேன் ஒருவர்க்குரியேனோ" என்கிறபடியே ஜீவபரஸம்பந்தஞ் சொல்லிற்று.

வ்யா — அதாவது – கீழ்ச்சொன்ன எல்லாவற்றாலும், ப்ரணவத்தால் "கண்ணபுரமொன்றுடையானுக்கு" என்று சதுர்த்யந்தமான அகாரார்த்தத்தையும், "அடியேன்" என்று சேஷத்வாச்ரயவாசியான மகாரத்தில் அர்த்தத்தையும், "ஒருவர்க்குரியேனோ" என்று அநந்யசேஷத்வ நிவர்த்தகமான உகாரார்த்தத்தையும் சொல்லாநின்றுகொண்டு ப்ரணவார்த்தத்தை அநுஸந்தித்த திருமங்கையாழ்வார் ஸ்ரீஸூக்திப்படியே ஜீவபரர்களுக்கு உண்டான சேஷசேஷிபாவஸம்பந்தத்தைச் சொற்றிற்றென்கை (72)

http://acharya.org

73 இனனமும பொயகையாருடைய திவயஸூகதியாலே 'சேஷதவ பரதிஸமபநதி ஒரு மிதுநம' எனனுமிடநதோறற இநத ஜீவபரஸமபநததகை அருளிசசெயகிறா "இததால 'தாமரையாள கேளவன'" எனறு தொடஙகி

மூ 73 இததால "தாமரையாள கேளவனொருவனையே நோககு முணாவு" எனறதாயிறறு

வயா — அதாவது–இபரணவததால, "தாமரையாள கேளவன" எனறு அகாரவாசய ஞய சேஷதவ பரதிஸமபநதியான சரிய பதியையும, 'ஒருவனையே நோககும' எனறு சதுாதத யுகாரஙகளாற சொலலுகிற அநநயாாஹசேஷதவ பரயுகதமான ஆதமாவினுடைய ததேக பரதையையும, 'உணாவு' எனறு அநத சேஷதவ ஆசரயமாக மகாரததாற சொலலபபடட ஜ்ஞாநைகநிருபணீயனன ஆதமாவையும சொலலுகிற ஸூகதிபிறபடியே, ஜீவபரஸமபநதம சொலலிறறாயிறறெனகை (73)

74 அகாரததில ப்ரதயயாாதத பரதாநமாக பரணவாததததை யோஜிததா கீழ, அதில தாதவாதத பரதாநமாக பரணவததுககு இனனமும ஒரு யோஜனை அருளிசசெய கிறா 'அகாரததாலும' எனறு தொடஙகி

மூ. 74 அகாரததாலும மகாரததாலும ரக்ஷகனையும ரக்ஷ்பததையும சொலலிறறு, சதுாததியாலும உகாரததாலும ரக்ஷணஹேதுவான பராபதியையும பலததையும சொலலிறறு

வயா —அதாவது–அகாரததாலே ரக்ஷகனன ஈசவரனைச சொலலிறறு, மகாரததாலே ததரக்ஷயமான ஆதமவஸதுவைச சொலலிறறு, சதுாததியாலே ரக்ஷிககைககு ஹேதுவான சேஷதவமாகிற பராபதியைச சொலலிறறு, இபபடி ரக்ஷிககிறதறகுப பலம இவவாதமவஸது அததலைககு அநநயாாஹமாக விநியோகபபடுகையாகையாலே, அவவநநயாாஹசேஷதவ வாசியான உகாரததாலே ரக்ஷணபலததைச சொலலிறறெனகை

ஆக, இமமநதரததிற பரதமபதமான பரணவாாததததை அருளிசசெயதாராயிறறு (74)

75 இனி, மேலிறபதஙகளுககும அாததம அருளிசசெயவதாக மநதரசேஷமும இதுககு விவரணமாயிருககுமபடியை முநதற அருளிசசெயகிறா, (இனிமேல பரணவததை விவரிக கிறது) எனறு

மூ 75 இனிமேல பரணவததை விவரிககிறது

வயா — "இவவிடததில விவரணமாகிறது, பரஸதுதமான அாதததததுககு உபயுகத மான அாதததததைச சொலலிககொணடு பூாவோகதமான அாதததததை விசதீகரிககை" எனறு தீபபரகாசததிலும, *உகதாாததவிசதீகார யுகதாாததாநதர போதநம, மதம விவரணம ததர மஹிதாநாம மநீஷிணும* எனறு ரஹஸயதரயாாதத விவரணகரமமருளிசசெயத பரபநதத திலும விவரண லக்ஷணததை ஜீயரருளிசசெயதாரிறே (75)

76 விவரிக்கிறபடிதான எஙஙனேயெனன அருளிசசெயகிறா 'உகாரததை விவரிக கிறது நமஸஸு' எனறு தொடஙகி

மூ 76 உகாரததை விவரிககிறது நமஸஸு; அகாரததை விவரிக்கிறது நாராயண பதம, மகாரததை விவரிககிறது சதுாததி; நாரபதமெனறும சொல்லுவாகள.

http://acharya.org

வ்யா :— அதாவது – அநயசேஷதவததைக கழிககிறவிடததில அநயரிலே அநயதம ரூகச சொல்லபபட்ட தனனை வெளியாகசசொலலிக கழிககையாலே, உகாரததை விவரிககிறது நமஸஸு, ரக்ஷகனுன ாசவரனுடைய ஸவரூபததையும ரக்ஷயபூத சேதநாசேதநஙகளையும ரக்ஷ்ணோபயோகியான குணதிகளையும ரக்ஷணபரகாரததையும விசதமாகச சொலலுகையாலே, அகாரததை விவரிககிறது நாராயணபதம, * நாகிஞசிதகுாவதச சேஷதவம * * அகிஞசித கரஸய சேஷதவாநுபபததி: * எனகிறபடியே கிஞசிதகாரமிலலாதபோது சேஷதவஸிததி இலலாமையால ததஸிததிககு உறுபபான கிஞசிதகாரததை பரதிபாதிககிற சதுாததி, சேஷத வாசரயமான ஆதமவஸதுவைச சொலலுகிற மகாரததை விவரிககிறது மகார வாசயனுன ஆதமாவினுடைய நிதயதவம, ஏகரூபதவம, பஹுதவம தொடககமானவறறை பரதிபாதிக கையாலே மகாரததை விவரிககிறது நாரபதமெனறுஞ சொலலுவாகள எனகை (76)

77 'அக்ஷரகரமததிலே விவரியாதே வயுதகரமமாக விவரிபபானேன ?' என்ன அருளிச செயகிறுா 'அடைவே' எனறு தொடஙகி

மூ 77. அடைவே விவரியாதொழிகிறது, விரோதிபோய அநுபவிகக வேணடுகையாலே.

வயா — அதாவது – அக்ஷரகரமததிலே விவரியாதொழிகிறது. அகார விவரணமான நாராயணபதததில பகவதநுபவததுககு விரோதியான அஹஙகார மமகாராதிகள நமஸஸாலே கழியுணடுபோயபபினனை அநுபவிககவேணடுகையாலேயெனகை (77)

78 இனி, மதயமபதமான நமஸஸுககு ஆததம அருளிசசெயவதாக அதில அவாநதர பதபேதததை அருளிசசெயகிறுா "'நமஸஸு' 'ந' எனறும 'ம' எனறும இரணடு பதம" எனறு

மூ 78 நமஸஸு – "ந" எனறும் "மஃ" என்றும இரணடு பதம

79 'இவவிரணடு பதஙகளுககும ஆததம எது?' என்ன அருளிசசெயகிறுா 'ம எனகிற இததால்' எனறு தொடஙகி

மூ. 79 'ம.' எனகிற இததால, 'தனக்கு உரியன' எனகிறது, 'ந' எனறு அததைத தவிாககிறது

வயா — அதாவது, 'ம' எனறு ஷஷ்டயநதமான இமமகாரததால மகாரவாசயனுன ஆதமாவுககுக கீழசசொனன தாதாதய பரதிகோடியான ஸவாததவம தோறறுகையாலே 'தனககு உரியன' எனனுமததைச சொல்லுகிறது, 'ந' எனறு நிஷேதவாசியான நகாராலே அததைக கழிககிறதெனகை (79)

80 உபயபததாலும சொனன ஆதததைச சேரபபிடிதது அருளிசசெயகிறுா 'ஆக நம எனகிற இததால தனககு உரியன அனறெனகிறது' எனறு

மூ. 80. ஆக "நமஃ" எனகிற இததால், 'தனககு உரியனனறு' எனகிறது

வயா — பதகரமததிலே ஆததஞ சொலலாதே, வயுதகரமமாகச சொலலுகிறது நிஷேதயததைச சொல்லி நிஷேதிகக வேணடுகையாலே, கரமததிலே சொலலுமபோது "வீடுமின முறறவும" எனனுமாபோலே நிஷேதபூாவகமாக நிஷேதயததைச சொலலுகிற தெனறு யோஜிககவேணும. அதுதானும பரநதபடியிலே இவாதாமே அருளிசசெயதாா (80)

மு – 4

http://acharya.org

81 'தனக்கும் பிறர்க்கும் உரித்தன்று' என்று அநந்யசேஷத்வத்தை நிஷேதித்த உகாரத்தை விவரிக்கிறதாகில், பிறர்க்கு உரித்தன்றென்றதையும் விவரியாமல், 'தனக்குரியனன்று' என்ற இத்தையே விவரிப்பானேன்? என்கிற சங்கையிலே அருளிச் செய்கிறார் 'பிறர்க்கு உரியனானவன்று' என்று தொடங்கி.

மூ 81. பிறர்க்கு உரியனானவன்று தன் வைலக்ஷண்யத்தைக் காட்டி மீட்கலாம்; தனக்கென்னுமன்று யோக்யதையுங்கூட அழியும்

வ்யா — அதாவது, அந்யசேஷபூதனானவன்று, சேஷத்வத்துக்கு இசைகையாலே அந்யரிற்காட்டில் தனக்குண்டான ஸாவகாரணத்வ ஸாவரக்ஷகத்வ ஸாவசேஷித்வாதியான வைலக்ஷண்யத்தைக்காட்டி அந்நிலையில் நின்றும் மீட்கலாம். 'தனக்குரியன்' என்று நிற்குமன்று * த்வம் மே * என்றால், * அஹம் மே * என்னுமத்தொழிய சேஷத்வத்துக்கு இசையாமையாலே, மீட்கைக்கு யோக்யதையுங்கூட இல்லையாய்விடுமென்கை (81)

82 'இந்நமஸ்ஸால் செய்கிற அம்சந்தான் எது?' என்ன அருளிச்செய்கிறார் 'இத்தால் விரோதியைக் கழிக்கிறது' என்று.

மூ. 82. இத்தால் விரோதியைக் கழிக்கிறது

83 'அதுதான் ஒன்றோ? பலவோ?' என்ன அருளிச்செய்கிறார் 'விரோதிதான் மூன்று' என்று

மூ. 83. விரோதிதான் மூன்று.

84. அம்மூன்றுந்தான் எது? என்ன, அருளிச்செய்கிறார் 'அதாவது, ஸ்வரூப விரோதியும், உபாய விரோதியும், ப்ராப்ய விரோதியும்' என்று

மூ. 84 அதாவது ஸ்வரூப விரோதியும், உபாய விரோதியும், ப்ராப்ய விரோதியும்

வ்யா .— இத்தால் ப்ரதமபதத்திற்சொன்ன ஸ்வரூபத்துக்கு விரோதியும், இப்பதத்தில் ஆர்த்தமாக ஸித்திக்கிற உபாயத்துக்கு விரோதியும், உத்தரபதத்தில் சொல்லுகிற ப்ராப்யத்துக்கு விரோதியுமென்கை இந்நமஸ்ஸுதான், காகாக்ஷி ந்யாயத்தாலே பூர்வோத்தரபதங்களிற் சொல்லுகிற ஸ்வரூப ப்ராப்யங்களினுடைய விரோதிகளைக் கழிக்கக் கடவதாயிறே இருப்பது (84)

85 'இவ்விரோதித்ரயமும் கழிகையாவதுதான் எது?' என்ன, அது தன்னை அடைவே அருளிச்செய்கிறார், மேல் மூன்று வாக்யத்தாலே

மூ 85. ஸ்வரூப விரோதி கழிகையாவது, "யானே நீ என்னுடைமையும் நீயே" என்றிருக்கை; உபாய விரோதி கழிகையாவது, "களைவாய் துன்பம் களையாதொழிவாய் களைகண்மற்றிலேன்" என்றிருக்கை, ப்ராப்ய விரோதி கழிகையாவது, "மற்றை நங்காமங்கள் மாற்று" என்றிருக்கை.

வ்யா :— 'ஸ்வரூப விரோதி' இத்யாதி அதாவது, ஸ்வரூபத்துக்கு விரோதி "யானே என்தனதே" என்றிருக்கையாகையாலே, அது கழிகையாவது "யானே நீ யென்னுடைமையும் நீயே" என்று ஆத்ம ஆத்மீயங்கள் இரண்டும் அத்தலைக்கு ப்ரகாரத்யாசேஷம் என்றிருக்கை யென்கை 'உபாயவிரோதி' இத்யாதி அதாவது - உபாயத்துக்கு விரோதி ஸ்வ

http://acharya.org

ரக்ஷணே ஸ்வாதந்தர்யமாகையாலே, அது கழிகையாவது – "களைவாய துன்பம் களையாதொழிவாய களைகண் மற்றிலேன்" என்று, 'துக்கத்தைப் போக்குவாய் போக்காதொழிவாய், வேறொரு ரக்ஷகவஸ்துவையுடையேனல்லேன்' என்றிருக்கை யென்கை 'ப்ராப்ய விரோதி' இத்யாதி. அதாவது – ப்ராப்யத்துக்கு விரோதி ஸ்வப்ரயோஜநப்ரவ்ருத்தியாகையாலே, அது கழிகையாவது "மற்றை நங்காமங்கள் மாற்று" என்று 'உன்னுகப்புக்குப் புறம்பான எங்களுடைய ஆசையைப் போக்கு" என்றிருக்கை என்கை (85)

86 இப்படி ஸ்வரூபோபாய புருஷார்த்தங்கள் மூன்றுக்கும் விரோதியாகிறது இவனுடைய அஹங்கார மமகாரங்களாகையாலே, அதினுடைய க்ரௌர்யத்தையும் தந்நிவ்ருத்தியிலுண்டான நன்மையையும் அருளிச்செய்கிறார் 'ம. என்கை ஸ்வரூபநாசம், 'நம' என்கை ஸ்வரூபோஜ்ஜீவநம்' என்று

மூ. 86 'ம·' என்கை ஸ்வரூபநாசம், 'நம.' என்கை ஸ்வரூபோஜ்ஜீவநம்

வ்யா :— அதாவது, *சேதநஸ்ய யதா மம்யம் ஸ்வஸ்மிந் ஸ்வீயே ச வஸ்துநி, மம இத்யக்ஷரத்வந்த்வம் ததா மம்யஸ்ய வாசகம்* என்கிறபடியே, 'ம' என்கிற இதிலே அஹங்கார மமகாரங்கள் இரண்டுமுண்டாகையாலே அதிலே அந்விதனாகை, இவ்வாத்மாவினுடைய ஸ்வரூபத்துக்கு நாசம், 'நம' என்று அதில் அந்வயமற்றிருக்கை, ஸ்வரூபத்துக்கு உஜ்ஜீவநம் என்கை *த்வ்யக்ஷரஸ்து பவேந் ம்ருத்யுஸ் த்ர்யக்ஷரம் ப்ரஹ்மண பதம், மமேதி த்வ்யக்ஷரோ ம்ருத்யுர் ந மமேதி ச சாச்வதம்* என்னக்கடவதிறே .. (86)

87 இப்படி ஸ்வரூப உபாய புருஷார்த்த விரோதிகளைக் கழிக்கிற அளவன்றிக்கே, இந்நமஸ்ஸுதான் ஸ்வரூபாதி த்ரயத்தையும் ப்ரகாசிப்பிக்கும் என்கிறார் 'இதுதான் ஸ்வரூபத்தையும், உபாயத்தையும், பலத்தையும் காட்டும்' என்று

மூ. 87. இதுதான்-ஸ்வரூபத்தையும், உபாயத்தையும், பலத்தையும் காட்டும்.

88 இது தன்னை உபபாதிக்கிறார், மேல் மூன்று வாக்யத்தாலே.— "தொலைவில்லி மங்கலம்' இத்யாதி

மூ. 88. "தொலைவில்லிமங்கலந் தொழும்" என்கையாலே ஸ்வரூபம் சொல்லிற்று "வேங்கடத்துறைவார்க்கு நம:" என்கையாலே, உபாயம் சொல்லிற்று, "அந்தி தொழுஞ் சொல்" என்கையாலே, பலம் சொல்லிற்று.

வ்யா — அதாவது, *"தொலைவில்லி மங்கலந்தொழும்" என்று, அவனுகந்தருளின நிலத்தளவும் செல்ல சேஷமாயிருக்கும் படியைச் சொல்லுகிறவளவில் 'தொழும்' என்று நமஸ்காரத்தைச் சொல்லுகையாலே, 'ஸ்வரூபம் சொல்லிற்று' என்கை. 'வேங்கடத்து' இத்யாதி, அதாவது, "வேங்கடத் துறைவார்க்கு நம" 'திருவேங்கடமுடையானுக்கு சேஷம் நான், எனக்குரியேனல்லேன்' என்று ஸ்வரக்ஷணத்தில் ப்ராப்தியில்லாத ஸ்வரூப பாரதந்த்ர்யத்தைச் சொல்லுகையாலே, அவனே உபாயமென்னுமிடம் ஸித்திக்கையாலே 'உபாயம் சொல்லிற்று' என்கை. "அந்தி தொழுஞ்சொல்" இத்யாதி அதாவது "அந்திதொழுஞ் சொல், என்று தாஸ்யரஸம் அதிசயித்தால் அதனுடைய சரமதசையிலே சொல்லக் கடவ "தொழுஞ்சொல்" என்று நமச்சப்தத்தைச் சொல்லுகையாலே, பலம் சொல்லிற்று என்கை.(88)

http://acharya.org

89 இபபததிலே, ததீயசேஷதவமும ஆாததமாக அநுஸநதேயமாகையாலே அததை அருளிசசெயகிறா ‘உறறதும’ எனறு தொடஙகி.

மூ 89. ‘உறறதும உனனடியாாககடிமை’ என்கிறபடியே இதிலே பாகவத சேஷதவமும அநுஸநதேயம

வயா:— அதாவது “நினதிரு வெடடெழுததுஙகறறு நானுறறதும உனனடியாாககு அடிமை” எனறு ‘திருமநதரங கறறதால நான உறறதும உனனடியாாககு அடிமை எனனும இவவாததததிலே’ எனகிறபடியே, அஹஙகார மமகாரஙகள நிவருததமாய பகவச சேஷதவம உளளபடி பரகாசிககிற இநநமஸஸிலே, ததகாஷடையான பாகவத சேஷதவமும அநுஸநதிககவேணுமெனகை (89)

90 இபபடி ஆாததமாக அநுஸநதிககபபடும பாகவத சேஷதவநதான இநநமஸஸிலன றிககே ஸதலாநதரஙகளிலே சொலலுவாருமுணடாகையாலே, அததை அருளிச செயகிறா ‘இது அகாரததிலே எனறுஞ சொலலுவாகள, உகாரததிலே யெனறுஞ சொலலுவாகள’ எனறு

மூ. 90 இது-அகாரததிலே எனறுஞ சொலலுவாகள, உகாரததிலே எனறுஞ சொலலுவாகள

வயா:— அதாவது, சதுாததியாலே ஆதமாவினுடைய பகவசசேஷதவததைச சொல லுகையாலே பகவச சேஷதவ காஷடையான இநத பாகவத சேஷதவாநுஸநதாநம ‘அகா ரததிலேயெனறும சிலா சொலலுவாகள அநநயாாஹசேஷதவததுககு எலலே ததீய சேஷதவ பாயநதமாக நிறகையாகையாலே, அநநயாாஹதவபரதிபாதகமான உகாரததிலேயெனறும சிலா சொலலுவாகளெனகை ஆாததமாகையாலே, அவவவஸதலஙகளிலும சொலலலா யிருநததேயாகிலும, கநதல கழிநதவிடததிலே சொலலுகையே உசிதமென்று கருதது (90)

91 இநநமஸஸுககுப பூாவததிற பிறநத பரதிபததியைப பறற இதிற பிறநத பரதி பததிககுணடான வாசியை அருளிச செயகிறா, ‘ஈசவரன தனககேயாயிருககும’ எனறு தொடஙகி.

மூ 91 ‘ஈசவரன தனககேயாயிருக்கும; அசிததுப் பிறாககேயாயிருக்கும்; ஆதமா தனககும பிறாககும பொதுவாயிருககும’ எனறு முற்படட நினைவு; அஙஙனனறிககே அசிததைபபோலே தனககேயாக எணைக கொள்ளவேணுமெனகிறது நமஸஸால்

வயா — அதாவது *ஸவரூபம ஸவாதநதாயம பகவத* எனகிறபடியே ஸவாதந தாயமே ஸவரூபமான ஈசவரன, ஸவாாததபரனுயே இருககும, சைதநயரஹிதமாகையாலே தனககெனகைககு யோகயதை யினறிககே பாரதநதாய ஸவரூபமாயிருககும அசிதது, பராாததமாயே இருககும சதுாததியிறசொனன சேஷதவததையும மகாரததிறசொனன ஜ்ஞாதருதவததையும உடையனுன ஆதமா ஜ்ஞாதருதவ பலததாலே ஸவாாததததைககும, சேஷதவததாலே பராாததததைககும பொதுவாயிருககும எனறு, நமஸஸுககுப பூாவபதததிற பிறநத பரதிபததி, அபபடியனறிககே, பராாததததைக வேஷமான அசிததுப போலே “தனககேயாக வெணைககொளளுமீதே” எனகிறபடியே அததலேககே ரஸமாமபடி விநியோ கங கொளள வேணும எனறு அபேக்ஷிககிறது, இநநமஸஸாலே எனகை. (91)

92. “தனககேயாக” எனறததை உபபாதிககிறா ‘அதாவது’ எனறு தொடஙகி.

மூ. 92 அதாவது போகத்தசையில ஈச்வரன அழிக்கும்போது நோக்கவேணுமென்று அழியாதொழிகை.

வ்யா — இத்தால அத்தலைக்கே ரஸமாம்படி விநியோகப படுகையாவது, தனனோடே கலந்து பரிமாறுந தசையில போகதாவான ஈச்வரன "ஆட்கொள்வானொத்து என்னுயிருண்ட மாயன" என்கிறபடியே அடிமை கொள்வாரைப்போலே புகுந்து தன வ்யாமோஹத்தாலே தாழநின்று பரிமாறி இத்தலையில சேஷத்வத்தை அழிக்கும்போது 'நம சேஷத்வத்தை நாம நோக்கவேணும' என்று நைச்யம பாவித்து இருந்து அவன போகத்தை அழியாதொழிகை யெனகை .. . . (92)

93 'இப்படி இவன அழிக்கைக்கு ஹேதுவென?' என்ன, அருளிச்செய்கிறார 'அழிக்கைக்கு ஹேது' என்று தொடங்கி.

மூ. 93. அழிக்கைக்கு ஹேது – கீழே சொல்லிற்று மேலுஞ்சொல்லும

வ்யா — அதாவது, ஈச்வரன மேலவிழுந்து விநியோகங் கொள்ளுகிற தசையிலே இவன நைச்யமபாவித்து இருந்து அவன போகத்தை அழிக்கைக்கு ஹேது, 'சேஷத்வமே ஆத்மாவுக்கு ஸ்வரூபம' என்கையாலே கீழே ப்ரணவத்திலே சொல்லிற்று, சதுர்த்தியிலே கிங்கரஸ்வபாவனுக்கச சொல்லுகையாலே, மேலிற பதத்திலும சொல்லுமெனகை (93)

94 இனி, இப்பாரதந்த்ரய பரதிபத்தியினுடைய வைபவத்தைப பலபடியாக அருளிச செய்யாநின்றுகொண்டு, இப்பதத்தை நிகமித்தருளுகிறார மேல,

மூ. 94. இந்நினைவு பிறந்தபோதே க்ருதக்ருத்யன ; இந்நினைவில்லாதபோது எல்லா துஷ்க்ருதங்களும க்ருதம ; இந்நினைவிலே எல்லா ஸுக்ருதங்களும உண்டு இதின்றிக்கே யிருக்கப பண்ணும யஜ்ஞாதிகளும ப்ராயச்சித்தாதிகளும் நிஷ்ப்ரயோஜநங்கள ; இது தன்னாலே எல்லா பாபங்களுமபோம, எல்லா பலங்களும உண்டாம

வ்யா :— 'இந்நினைவு பிறந்தபோதே க்ருதக்ருத்யன' என்றது 'தனக்கேயாக எனைக் கொள்ளவேணும' என்னும இவ்வத்யந்த பாரதந்த்ரயபரதிபத்தி பிறந்தபோதே தன்னுடைய ஹிதத்துக்கு உடலாகச செய்யவேண்டுவதெல்லாம செய்து தலைக்கட்டினவனெனகை

'இந்நினைவு இல்லாதபோது எல்லா துஷ்க்ருதங்களும க்ருதம' என்றது-இப்பாரதந்த்ரய பரதிபத்தி இல்லாதபோது, *கிந்தேந ந க்ருதம பாபம சோரேணாத்மாபஹாரிணா* என்கிறபடியே ஸகலதுஷ்க்ருதங்களும இவனாலே செய்யப்பட்டதாயவிடு மெனகை

'இந்நினைவிலே எல்லா ஸுக்ருதங்களும உண்டு' என்றது இது உண்டாகவே எல்லா ஸுக்ருதமும பண்ணினாற பிறக்கும ப்ரீதி ஈச்வரனுக்கு விளைகையாலே, இந்தப்பாரதந்த்ரயப்ரதிபத்தியிலே ஸகலஸுக்ருதமும உண்டு எனகை.

'இது இன்றிக்கேயிருக்கப பண்ணும யஜ்ஞாதிகளும ப்ராயச்சித்தாதிகளும நிஷ்ப்ரயோஜநங்கள' என்றது இந்த பாரதந்த்ரய ப்ரதிபத்தி இன்றிக்கேயிருக்கச்செய்தே, ஈச்வர ப்ரீணநார்த்தமாக இவன பண்ணும யாகாதிகாமங்களும தன பாபவிமோசநார்த்தமாகப பண்ணும க்ருச்ச்ர சாந்த்ராயணாதிகளாகிற ப்ராயச்சித்தாதிகளும ஈச்வரப்ரீதிக்கும ஸ்வ பாபவிமோசநத்துக்கும உடலாகாமையாலே நிஷ்ப்ரயோஜநங்கள எனகை.

http://acharya.org

'இதுதன்னாலே எல்லா பாபங்களும்போம், எல்லா பலங்களும் உண்டாம்' என்றது, இந்த பாரதந்த்ர்ய ப்ரதிபத்தியாலே ஈச்வரன் இவனளவிலே அநுக்ரஹாதிசயத்தைப் பண்ணுகையாலே அவனுடைய நிக்ரஹாத்மகமான ஸகல பாபங்களும்போம், *"உன்னடியார்க்கு என் செய்வனென்றேயிருத்தி நீ" என்கிறபடியே இவனுக்கென்த்தைச் செய்வோமென்று மேன்மேலும் உபகரிக்கையாலே ஸம்ஸாரநிவ்ருத்திதொடக்கமான கைங்கர்யப்ராப்தி பர்யந்தமாக ஸகல பலங்களும் உண்டாம் என்கை. ஆக மத்யமபதார்த்தத்தை அருளிச் செய்தா ராயிற்று ... ... (94)

95 அநந்தரம் நாராயணபதார்த்தத்தை அருளிச் செய்கிறார் 'நாராயணனென்றது' என்று தொடங்கி

மூ. 95. நாராயணனென்றது நாரங்களுக்கு அயநமென்றபடி.

வ்யா.— அதாவது, நாராயண பதந்தான் "நாராணும் அயநம்ய ஸ: நாராயண:" என்றும் "நாரா: அயநம் யஸ்ய ஸ நாராயண:" என்றும் தத்புருஷபஹுவ்ரீஹிரூப ஸமாஸத்வய ஸித்தமாகையாலே அதில் தத்புருஷனில் அர்த்தத்தை முந்துற அருளிச்செய்கிறார், 'நாரங்களுக்கயநமென்றபடி' என்று .. . ... (95)

96 நாரங்களாகிறவை தாம் எவை? என்ன, அருளிச்செய்கிறார் 'நாரங்களாவன நித்ய வஸ்துக்களினுடைய திரள்' என்று.

மூ. 96. நாரங்களாவன நித்யவஸ்துக்களினுடைய திரள்.

வ்யா:— நாரபதம் "நர" என்றும் "நார" என்றும் "நாரா" என்றுமாய் *ரிங்க்ஷயே* என்கிற தாதுவிலே 'ர' என்று பதமாய் க்ஷயிக்கும் வஸ்துவைச் சொல்லி நகாரம் அத்தை நிஷேதித்து "நர" என்று க்ஷயமில்லாத நித்ய வஸ்துவைக் காட்டி ஸமூஹார்த்தத்திலே 'அண்' ப்ரத்யயமும், ஆதிவ்ருத்தியுமாய் "நார" என்று நித்யவஸ்து ஸமூஹத்தைச் சொல்லி "நாரா" என்று பஹுவசநமாகையாலே ஸமூஹ பாஹுள்யத்தைச் சொல்லுகையால், 'நித்யவஸ்துக்களினுடையதிரள்' என்கிறார். இதில் 'நித்ய' என்கையாலே நரசப்தார்த்தமும், 'வஸ்துக்கள்' என்கையாலே நாரசப்தார்த்தமும், 'திரள்' என்கையாலே பஹுவசநார்த்தமும் சொல்லப்பட்டதிறே ... ... (96)

97 'தாத்ருசங்களானவை தாம் எவை? என்ன, அருளிச் செய்கிறார் 'அவையாவன' என்று தொடங்கி

மூ. 97 அவையாவன-ஜ்ஞாநாநந்தாமலத்வாதிகளும், ஜ்ஞாநசக்த்யாதிகளும், வாத்ஸல்ய ஸௌசீல்யாதிகளும், திருமேனியும், காந்தி ஸௌகுமார்யாதிகளும், திவ்யபூஷணங்களும், திவ்யாயுதங்களும், பெரியபிராட்டியார் தொடக்கமான நாச்சிமார்களும், நித்யஸூரிகளும், சத்ரசாமராதிகளும், திருவாசல் காக்கும் முதலிகளும், கணதிபரும் முக்தரும், பரமாகாசமும் ப்ரக்ருதியும், பத்தாத்மாக்களும், காலமும், மஹதாதி விகாரங்களும் அண்டங்களும் அண்டத்துக்கு உட்பட்ட தேவாதி பதார்த்தங்களும்.

வ்யா — ஜ்ஞாநாநந்தாமலத்வாதிகளாவன, ஸ்வரூப நிரூபக தர்மங்கள். ஆதிசப்தத்தாலே அநந்தத்வத்தைச் சொல்லுகிறது. (ஜ்ஞாநசக்த்யாதிகள்) ஆவன, நிரூபிதஸ்வ

ரூப விசேஷணங்களான ஸமஸ்த கல்யாணகுணங்களுக்கும் ப்ரதாநமாயிருந்துள்ள ஜ்ஞாந சக்தி பல ஐச்வர்ய வீர்யதேஜஸ்ஸுக்களாகிற ஷட்குணங்கள் *வாத்ஸல்ய ஸௌசீல்யாதிகள்* ஆவன, அந்த ஷாட்குண்யாயத்தமான வாத்ஸல்ய ஸௌசீல்ய ஸ்வாமித்வ ஸௌலப்யாத்யஸங்க்யேயகல்யாணகுணவிசேஷங்கள் "திருமேனி" ஆவது – அஸாதாரணமான திவ்யமங்கள விக்ரஹம் ஏகவசநம் ஜாத்யபிப்ராயமாய் நித்யமான திவ்யவிக்ரஹத்தையும் இச்சிகமாகப் பரிக்ரஹிக்கும் விக்ரஹாந்தரங்களையும் சொல்லுகிறது; அல்லாதபோது ஒரே ஸமூஹமாக எண்ணிவருகிற ப்ரகரணத்துக்குச் சேராது இதுதான் நடுவிற்றிருவீதிப் பிள்ளை பட்டர் ஆச்சான்பிள்ளை இவர்கள் அருளிச்செய்த ப்ரபந்தங்களிலே ஸ்பஷ்டம் 'காந்தி ஸௌகுமார்யாதிகள்' ஆவன-அந்த விக்ரஹகுணங்களான ஸௌந்தர்ய ஸௌகுமார்ய ஸௌகந்த்ய லாவண்ய யௌவநாதிகள். 'திவ்யபூஷணங்கள்' ஆவன-ஆபரணசூர்ணையிலே பாஷ்யகாரர் அருளிச்செய்தபடியே கிரீடாதி நூபுராந்தமாக அத் திருமேனிக்குச் சாத்தும் அஸங்க்யேயமான திருவாபரணங்கள் 'திவ்யாயுதங்கள்' ஆவன - அழகுக்கும் ஆச்ரித விரோதி நிரஸநத்துக்கும் உடலாயிருந்துள்ள சங்கசக்ரகதா அஸிசார்ங்காதி அஸங்க்யேய ஆயுதவிசேஷங்கள். 'பெரிய பிராட்டியார் தொடக்கமான நாச்சிமார்' ஆவார் *ஸ்ரீவல்லப! ஏவம்பூதபூமிநீளாநாயக* *தேவி த்வாமஹு நீளயாஸஹ மஹீதேவ்யஸ்ஸஹஸ்ரந்தத:* என்கிறபடியே ப்ரதாநமஹிஷியான பெரியபிராட்டியார் முதலாகத் தத்ஸமாநைகளான பூமிநீளைகளும், மற்றும் அநேகராகச் சொல்லப்படுகிறவர்களும் "லக்ஷ்மீ ப்ரப்ருதி மஹிஷீவர்க்கங்களும்' என்றிறே ஆச்சான்பிள்ளை அருளிச்செய்தது நித்ய ஸூரிகள் ஆவார், அநந்தகருட விஷ்வக்ஸேநாதிகளாயிருந்துள்ள அஸங்க்யேயரான ஸூரிஜநங்கள். சத்ரசாமராதிகள் ஆவன, கைங்கர்யஉபகரணங்களான சத்ர சாமர தாலவ்ருந்த ப்ருங்கார பதத்க்ரஹாதிகள். 'திருவாசல்காக்கும் முதலிகள்' ஆவார், சண்டப்ரசண்ட பத்ரஸுபத்ர ஜய விஜயாதிகள், 'கணாதிபர்' ஆவார், குமுதகுமுதாக்ஷ புண்டரீக வாமந சங்குகர்ண ஸர்ப்பநேத்ர ஸுமுக ஸுப்ரதிஷ்டிதாதிகள் 'முக்தர்' ஆவார், "கரைகண்டோர்" என்கிறபடியே ஸம்ஸார ஸாகரத்தைக் கடந்து அக்கரைப்பட்டு நித்யஸூரிகளோடு ஸமாநாகாரராய் நிகிலகைங்கர்ய நிரதராயிருக்கும் அஸங்க்யேயரான சேதநர் 'பரமாகாசம்' ஆவது, பஞ்சோபநிஷந்மயமான பரமபதம். இதுதான் பஞ்சோபநிஷந்மயமாகையாலே ஸமூஹாத்மகமாயிறே இருப்பது. ஆகையால ஸமூஹகணனைக்கு விரோதமில்லை "பஞ்சோபநிஷந் மயமாகையாலே பரமபதமும் ஸமூஹாத்மகமாயிருக்கும்" என்றிறே ஆச்சான்பிள்ளை அருளிச்செய்தது

ஆக, 'ஜ்ஞாநாநந்தாமலத்வாதிகளும்' என்று தொடங்கி இவ்வளவும் ஸ்வரூப தாமங்களையும், நிரூபித ஸ்வரூப விசேஷணங்களான கல்யாணகுணங்களையும் அக்குணங்களுக்கு ப்ரகாசகமான திவ்யமங்கள விக்ரஹத்தையும், விக்ரஹகுணமான ஸௌந்தர்யாதிகளையும், அந்த ஸௌந்தர்யாதிகளோபாதி பூத்தாற்போல சாத்தின திவ்யாபரணங்களையும், அவ்வாபரணங்களோடு விகல்பிக்கலாம்படியான திவ்யாயுதங்களையும், இவையித்தனையும் காட்டில் எறித்த நிலவாகாதபடி அருகேயிருந்து அநுபவிக்கிற நாச்சிமாரையும் அச்சோத்தியிலே அடிமைசெய்கிற நித்யஸூரிகளையும், அவர்களுக்குக் கைங்கர்யோபகரணங்களான சத்ரசாமராதிகளையும், "இச்சோத்திக்கு என்வருகிறதோ" என்று வயிறெரிந்து நோக்கும் திருவாசற் காக்கும் முதலிகளையும், அப்படி மங்களாசாஸநபரராய் திருப்படை வீட்டுக்கடையக் காவலாயிருக்கும் கணாதிபரையும், நிவ்ருத்த ஸம்ஸாரராய் அவர்களோடு ஒருகோவையாய் அடிமை செய்கிற முக்தரையும், அவ்வடிமைக்கு வர்த்தகமான பரமபதத்தையும் அருளிச் செய்தாராயிற்று.

http://acharya.org

லீலாவிபூதியிலுள்ளவற்றை அருளிச்செய்கிறார் மேல் "ப்ரக்ருதி" ஆவது, குணத்ரயாத்மகத்யா ஸமூஹாத்மிகையாயிருக்கும் மூலப்ரக்ருதி "குணத்ரயாத்மிகையாகையாலே மூலப்ரக்ருதியும் ஸமூகாத்மிகையாயிருக்கும்" என்றிறே இதற்கும் ஆச்சான் பிள்ளை அருளிச்செய்தது "பத்தாத்மாக்கள்" ஆவார், உரைமெழுகிற்பொன்போலே, இப்ரக்ருதிகூளளே உருமாய்த்து கிடக்கிற வாத்மாக்கள் காலம் ஆவது, அஹோராத்ராதிவிபாகயுக்தத்யா ஸமூஹாத்மகமா யிருக்கும் அசித்விசேஷம் "அஹோராத்ராதிவிபாகங்கள் அநேகமாகையாலே, காலமும் ஸமூஹாத்மகமாயிருக்கும்" என்றிறே இதுக்கும் ஆச்சான் பிள்ளை அருளிச்செய்தது

ஆக இவ்வளவும் ஸ்வரூபேண நித்யங்களான வஸ்துக்களைச் சொல்லிற்று

மேல் ப்ரவாஹரூபேண நித்யங்களைச் சொல்லுகிறது ஸ்வரூபேண நித்யத்வமாவது, ஸ்த்தான பதார்த்தத்தினுடைய உத்பத்தி விநாசாத்யந்தாபாவம் ப்ரவாஹரூபேண நித்யத்வமாவது, உத்பத்தி விநாசயோகியாகா நிற்கச் செய்தேயும், பூர்வகாலத்திலுண்டான நாமரூப லிங்காதிகளுடைய அந்நயதாபாவம்.

இதில் 'மஹதாதி விகாரங்கள்' ஆவன, மஹத்தத்வம் தொடங்கி ப்ருதிவியளவாக உண்டான இருபத்துமூன்று தத்வமும் 'அண்டங்கள்' ஆவன, இம்மஹதாதிகளாலே ஆரப்தங்களாய் *அண்டாநாந்து ஸஹஸ்ராணாம் ஸஹஸ்ராண்யயுதாநிச* என்கிறபடியே அஸங்க்யேயமாயிருக்கிற அண்டவிசேஷங்கள் 'அண்டத்துக்கு உட்பட்ட தேவாதிபதார்த்தங்கள்' ஆவன, அண்டாந்தர்வர்த்திகளான தேவ மநுஷ்ய திர்யக் ஸ்தாவரங்கள் ஆக, நாரபதார்த்தம் அருளிச்செய்தாராயிற்று (97)

98 மேல், அயநபதார்த்தத்தைத் அருளிச்செய்கிறார். 'அயநமென்றது-இவற்றுக்கு ஆச்ரயமென்றபடி' என்று,

மூ 98. அயநம் என்றது இவற்றுக்கு ஆச்ரயமென்றபடி

வ்யா — அதாவது-அயநச்சப்தம் ஆச்ரயவாசியாகையாலே இவற்றுக்கு அயநமென்றது இவற்றுக்கு ஆச்ரயமென்றபடி யென்கை (98)

99 பஹுவ்ரீஹி ஸமாஸார்த்தத்தை அருளிச்செய்கிறார் 'அங்ஙனன்றிக்கே, இவை தன்னை ஆச்ரயமாக உடைய னென்னவுமாம்' என்று.

மூ. 99 அங்ஙனன்றிக்கே, இவை தன்னை ஆச்ரயமாகவுடையனென்னவுமாம்.

வ்யா — அதாவது, இவற்றுக்கு ஆச்ரயமென்று தத்புருஷனாகச் சொல்லுகையன்றிக்கே, 'இவை தன்னை ஆச்ரயமாக வுடையன' என்று பஹுவ்ரீஹியாகச் சொல்லவுமாமென்கை

'இவற்றுக்கு ஆச்ரயம்' என்கிறவிடத்தில் குணங்களையும் சொல்லிற்றேயாகிலும், 'இவைதன்னை ஆச்ரயமாகவுடையன' என்கிற இடத்தில், குணங்களையொழியச் சொல்லவேணும், அக்குணங்களுக்கு வ்யாப்யத்வம் சொல்லுமளவில், ஆத்மாச்ரயமும் அநவஸ்தையுமாகிற தோஷங்கள் வருமாகையாலே "தன் குணங்களிலே ஈச்வரன் வ்யாபிக்கும்போது குணவிசிஷ்டனாயே வ்யாபிக்கவேணும். நிர்க்குணமாய் வஸ்து இராமையாலே, அப்போது, வ்யாப்யகுணங்களே வ்யாபக குணங்களாய், வ்யாபக குணங்களே வ்யாப்ய குணங்களாயறுகையாலே, ஆத்மாச்ரயதோஷமுண்டாம், அதுக்குமேலே, தன் குணங்களிலே குணி வ்யாபிக்க

http://acharya.org

வென்று புக்கால, தத்தாச்ரயமான குணங்களையும் குணி வ்யாபிக்கவேணும், அந்த வ்யாபக னுடைய குணங்களையும் குணி வ்யாபிக்கவேணும் ஆகையாலே, அநவஸ்தா துஸ்ஸ்தமாம்'' என்று இதுதன்னை ஸ்பஷ்டமாக ஆச்சானபிள்ளை அருளிச்செய்தாரிறே. (99)

100 இவ்வுபய ஸமாஸத்தாலும் பலிதார்த்தத்தை அருளிச்செய்கிறார் இவையிரண்டாலும் என்று தொடங்கி.

மூ. 100 இவையிரண்டாலும் பலித்தது பரத்வ ஸௌலப்யங்கள்.

வ்யா:— அதாவது 'நாரங்களுக்கு அயநம்', 'நாரங்களை அயநமாகவுடையவன்' என்கிற இவை இரண்டாலும் பலித்த ஆத்மம் - தன்னையொழிந்த ஸமஸ்த வஸ்துக்களுக்கும் தான் ஆதாரமாயிருக்கையாகிற பரத்வமும், இப்படிப் பெரியனான தான் ஸகல சேதநாசேத நங்களிலும் தன்னை யமைத்துக்கொண்டு புக்கிருக்கையாகிற ஸௌலப்யமும் என்கை. (100)

101. இன்னமும் ஒரு ப்ரகாரத்தாலே இந்த ஸமாஸத்வய பலிதங்களை அருளிச்செய் கிறார் அந்தர்யாமித்வமும் உபாயத்வமும் உபேயத்வமுமாகவுமாம் என்று

மூ. 101. அந்தர்யாமித்வமும், உபாயத்வமும், உபேயத்வமுமாகவுமாம்.

வ்யா — அதாவது, பஹுவ்ரீஹியும் தத்புருஷனுமாகிற உபயஸமாஸத்தாலும் பலித்தது, அந்தர்யாமி ப்ராஹ்மணாதிகளிற் சொல்லுகிறபடியே, அகில சேதநாசேதநங்களிலும் அந்தராத்மதயா அவஸ்திதனாய்க்கொண்டு நியந்தாவாயிருக்கையாகிற 'அந்தர்யாமித்வமும், * இண்–கதௌ * என்கிற தாதுவிலேயாதல் * அய–கதௌ * என்கிற தாதுவிலேயாதல் ஸித்தமான அயநபதத்தில் கரணவ்யுத்பத்தியாலும் கர்மணிவ்யுத்பத்தியாலும் ப்ரகாசித மான உபாயத்வமும் உபேயத்வமுமாகவுமாம் என்கை. பஹுவ்ரீஹியோஜனை சொல்லுகிற விடத்தில் யோக்யதாநுகுணமாக நாரசப்தத்தை குணங்களையொழிந்த வஸ்துக்களுக்கு வாசகமாகக் கொண்டாப்போலே தத்புருஷ யோஜனையிலும் அயநசப்தத்தை உபாயோபேய வாசியாகக் கொள்ளுமளவில் யோக்யதாநுகுணமாக நாரசப்தத்தை அசேதநங்களையொழிந்த சேதந வஸ்துக்களுக்கு வாசகமாகக் கொள்ளக்கடவது * நாரஸ்த்விதி ஸர்வ பும்ஸாம் ஸமூஹ பரிகத்யதே, கதிராலம்பநம் தஸ்ய தேந நாராயணஸ் ஸ்ம்ருத * என்றும், * நாரசப் தேந ஜீவாநாம் ஸமூஹ ப்ரோச்யதே புதை, தேஷாமயந பூதத்வாந் நாராயண இஹோச் யதே * என்றும் இத்யாதிகளிலே இவ்வர்த்தம் சொல்லப்பட்டா நின்றதிறே. (101)

102 கர்மணிவ்யுத்பத்தி ஸித்தமான ப்ராப்யத்வத்துக்கு ஸங்கோசமில்லாமையாலே அது ஸர்வ ப்ரகாரவிசிஷ்டமாயிருக்கையாலும், பந்து லாபமும் ப்ராப்யமாயிருக்கையாலும், ஈச்வரனுடைய ஸர்வவித பந்துத்வமும் இப்பதத்திலே சொல்லும்படியை அருளிச்செய்கிறார் 'எம்பிரான்' என்று தொடங்கி

மூ 102. "எம்பிரானெந்தை" என்கையாலே ஈச்வரனே எல்லாவுறவுமுறையுமென்று சொல்லும்

வ்யா — அதாவது நாராயண சப்தார்த்தத்தை அநுஸந்திக்கிற திருமங்கையாழ்வார் "எம்பிரானெந்தை யென்னுடைச்சுற்றம் மெனக்கரசு என்னுடைவாணாள்" என்கையாலே, ஈச்வரனே இவ்வாத்மாக்களுக்கு ஸர்வவிதபந்துவுமென்று இப்பதத்திலே சொல்லுமென்கை (102)

103 'இப்படி பந்துபூதனாய்க்கொண்டு, இத்தலைக்கு அவன் செய்யுமது ஏது?' என்ன, அருளிச் செய்கிறார் 'நாம் பிறக்கானவன்றும் அவன் நமக்காயிருக்கும்' என்று.

http://acharya.org

மூ 103. நாம் பிறர்க்கான அனறும் அவன நமக்காயிருக்கும்.

வயா·— அதாவது, நாம தனனோடு ஒட்டறறுப பிறாககு நலலராயிருந்த காலத்திலும, அவன நமககு நலலனுயிருககுமெனகை. (103)

104 'இபபடி நாம அநயபரரான அனறும நமககேயாயிருநது அவன செயது போருமதுதான ஏது?'' என்ன அருளிசசெயகிறார 'இராமடம' என்று தொடங்கி.

மூ 104 இரா மடம் ஊட்டுவாரைபபோலே உளளே பதி கிடந்து ஸத்தையே பிடிதது நோக்கிககொணடு போரும்.

வயா — அதாவது, நோகொடுநோ தஙகள பககல வநது அபேக்ஷிதஙகளே வாஙகி ஜீவியாதே தூமாநத்தாலே படடினியே திரியுமவாகளேயும விடமாட்டாமையாலே அசலறியாதபடி ராதரி மடததிலே புஜிபபிபபாரைபபோலே தன பககல தலேசாயோம என்று இச சேதநா ஸவாதநதாயம அடிததுத திரியா நிறக, இவாகள கண்காணுதபடி அநதராதமாவாயக் கொணடு உளளே மறைநதிருநது இவாகள ஸததையே தொடஙகி ரக்ஷிததுககொணடு போருமென்கை ஆக, இநநாராயண பதததாலே கைஙகாய பரதிஸமபநதியான ஈசவரன படியை அருளிசசெயதாராயிறறு .. ... (104)

105 இனி, இதில் விபகதயமசததாலே கைஙகாயததைப பராாததிககிறபடியை அருளிசசெயகிறார 'ஆய என்கிற இததால' என்று தொடஙகி.

மூ 105 'ஆய' எனகிற இததால் "சென்றால் குடையாம" எனகிறபடியே எலலா அடிமைகளும செயயவேணடுமென்று அபேக்ஷிககிறது.

வயா.— அதாவது, 'ஆய' எனகிற இநதச சதுாததியாலே "சென்றால் குடையாம" எனகிற பாட்டிற சொலலுகிறபடியே திருவநநதாழவானேபபோலே ஸாவவித கைஙகாயஙகளும செயயவேணுமென்று அபேக்ஷிககிறது எனகை. .. ... (105)

106 'நமஸஸாலே தனககென்ன ஒன்றை விருமபுகைககு பராபதியிலலாத அதயநத பாரதநதாயம சொல்லியிருகக, இககைஙகாயததைத தான விருமபி அபேக்ஷிககை ஸமபவியாது என்று இருககுமவாகள பணணும பரசநததை அநுவதிககிறார 'நமஸஸாலே தனனோடு உறவிலலேயென்று வைததுக கைஙகாயததை பராாததிககக கூடுமோவென்னில்' என்று.

மூ 106. நமஸஸாலே தன்னோடு உறவிலலேயென்று வைததுக கைஙகாயததை பராாததிககக கூடுமோ? என்னில;

107 அதுககு உததரம அருளிசசெயகிறார 'படியாயக கிடநது' என்று தொடஙகி

மூ. 107 "படியாயக் கிடநது உன பவளவாய காணபேனே" எனகிறபடியே கைஙகாய பராாததனே வநதேறி அன்று; ஸவரூப ப்ரயுக்தம்.

வயா — அதாவது, "படியாயக கிடநது உன பவளவாய காணபேன" என்று, அதயநத பாரதநதாயததோடே கைஙகாய பராாததனையையும சொலலுகிறபடியே கைஙகாய பராாததனே—ஸவபோகதரு தவரூப அஹஙகார பரயுகதமாயககொணடு வநதேறியானதன்று,

http://acharya.org

சேஷிககு அதிசயததை விளைததலலது தான தரியாதபடியான தன ஸவருபததைபபறறி வநததெனகை .. .. . (107)

108. உகததை ஹேதுவாககொணடு சதுாததியின கைஙகாய பராாததநா பரகாசகதவததை அருளிசசெயகிறா ‘ஆகையால’ என்று தொடஙகி.

மூ 108 ஆகையால “வழுவிலா அடிமை செயயவேணடு நாம” எனகிற பராாததனையைக காட்டுகிறது

வயா :— அதாவது, கைஙகாய பராாததனை வநதேறி யனறிககே, ஸவருபபரயுகத மாகையாலே, “வழுவிலா வடிமைசெயயவேணடுநாம” என்று, ‘அடிமையில ஒனறும நழு வாதபடி ஸகல கைஙகாயஙகளும செயயவேணடும நாம’ எனகிற பராாததனையை இச சதுாததி பரகாசிபபிககிற தெனகை. .. . (108)

109 இனி, இநத கைஙகாய பராாததனை இடைவிடாமல நடககைககு உறுபபான பராபய ருசியுடையாாபடியை அருளிசசெயகிறா ‘கணணுரககணடு’ என்று தொடஙகி

மூ 109 “கணணுரககணடு கழிவதோா காதலுறறாாககுமுணடோ கணகள துஞசுதல” எனகிறபடியே காணபதற்கு முனபு உறக்கமிலலை கணடால “ஸதாபசயநதி” யாகையாலே உறககமிலலை

வயா — அதாவது,“இமையோாகள குழாந தொழுவதுஞ சூழவதுஞ்செய தொலலை மாலைக கணணுரககணடு கழிவதோா காதலுறறாாககுமுணடோ கணகள துஞசுதல” என்று ‘நிதயஸூரிகளுடைய திரளானது நிரநதரம அநுபவம பணணுகிற ஸாவேசவரனைககணகள நிறையுமபடி கணடொழியக கழியாதபடியான காதலிலே நிலைநினறவாகளுககும கணகள உறஙகுதலுணடோ ?” என்னுமாபோலே, விஷயததைக காணபதறகுமுனபு ஜஞாநஸஙகோச ருபமான உறககமிலலை, கணடகாலததில *ஸதாபசயநதி* எனகிறபடியே ஸதா அநுபவம பணணுகையாலே உறககமிலலையெனகை ... .. (109)

110. இனனமும ஒரு ஹேதுவினாலே இவனுககு உறககமிலலாமையை அருளிசசெய கிறா ‘பழுதே’ என்று தொடஙகி

மூ. 110. “பழுதே பல பகலும போயின” என்று இழநத நாளைககுக் கூப்பிடுகிறவனுககு உறஙகவிரகிலலை

வயா — அதாவது, “செஙகணடலோதவணணரடி–அரவணைமேறகணடு தொழுதேன, பலபகலும பழுதேபோயினவென்று அஞசி அழுதேன” என்று, ‘விஷயததைககணடு அநுப விததவாறே இபபடி அநுபவிககைககு உடலான அநேக காலமெலலாம வயாததமே போய விடடதே!’ என்று இழநதநாளை நினைதது கலேசிததுக கூபபிடுகிறவனுககு மேலுளள நாளில உறககம வர வழியிலலையெனகை. (110)

111 ‘இனனமும இவவிஷயததில அறிவு பிறநதாாககு மறககப போகாது’ என்னு மததை இசைவிககிறா ‘அனறு நான’ என்று தொடஙகி.

மூ. 111. “அனறு நான பிறநதிலேன பிறநதபின மறநதிலேன” என்னுநினறாாகளிறே.

வயா :— அதாவது, அவன எனனைப பெறுகைககாகத திருபபதிகளிலே நிறபது இருப பது கிடபபதாகாநிறக, அககாலததில நான ஜஞான லாபருபமான ஜநமததையுடையனுகப

http://acharya.org

பெறறிலேன, அநத ஜனமமுணடானபினபு 'அவனே ஒருகாலும மறநதிலேன' எனறு சொலலா நினறாகளிறே எனகை ஆக, பராபய வைலக்ஷணய ஜ்ஞாநம பிறநதாாபடி இது வாகையாலே, இநத கைஙகாய பராாததனே இடைவிடாமல நடககும' எனறு கருதது. (111)

112 இனி, இநதக கைஙகாயததுககு தேசகாலாதி நியமமிலலாமையை அருளிசசெய கிறா 'இவவடிமைதான' எனறு தொடஙகி

மூ. 112. இவ்வடிமைதான "ஒழிவில காலமெலலா முடனுயமனனி" எனகிறபடியே ஸாவதேச ஸாவகால ஸர்வாவஸதைகளிலும அநுவாததிக்கும்.

வ்யா — அதாவது, இவவாததமாவினுடைய ஸவரூபாநுரூபபுருஷாாததமான இநதக கைஙகாயநதான "ஒழிவில காலமெலலா முடனுயமனனி" எனறு—'ஒழிவிலலாத காலமெலலாம ஸாவதேசததிலும உடனுய ஸாவாவஸதையிலும பிரியாது நினறு' எனகிறபிடியே ஸாவ தேசததிலும ஸாவ காலததிலும ஸாவாவஸதையிலும நடநதுசெலலும எனகை (112)

113 பாாயைககு மஙகளஸூதர தாரணம பாததாவுககு அநநயாாஹையெனறு காட்டுமா போலே, திருமநதர தாரணம சேதநாககு பகவதநநயாாஹதவபரகாசகம எனனுமிடநதோறற இததையொரு மஙகளஸூதரமாக நிரூபிததருளிச செயகிறா 'எடடிழையாய' எனறு தொடஙகி.

மூ 113. எட்டிழையாய மூனறு சரடாயிருப்பதொரு மங்களஸூதரம்போலே திருமந்தரம்.

வயா.— அதாவது, பதினறிழையாய இரணடு சரடாயிருககும லௌகிகமான மஙகள ஸூதரமபோலனறிககே, எடடிழையாய மூனறு சரடாயிருபபதொரு மஙகளஸூதரமபோலே, எடடுததிருவக்ஷரமாய மூனறு பதமாயிருககிற இததிருமநதரமெனகை (113)

114 'இபபடி நிரூபிததுசசொனன இததால எவவாததம சொலலுகிறது?' எனன அருளிச செயகிறா 'இததால' எனறு தொடஙகி

மூ. 114. இததால, ஈசவரன ஆதமாக்களுக்குப பதியாயநின்று ரக்ஷிக்கும் என்கிறது.

வயா.— அதாவது, இததை மஙகளஸூதரமாகசசொனன இததால, ஈசவரன இத தோடு அநவயமுடைய ஆதமாககளுககுப பதியாய நின்றுகொணடு ரக்ஷிககுமெனறு சொலலு கிறதெனகை. ... ... (114)

இனி, இமமநதரததால பரதிபாதிதத அாததததை ஸஙகரஹிததுசசொல்லி இததை நிகமிததருளுகிறா 'ஆக, திருமநதரததால' எனறு தொடஙகி.

மூ. 115. ஆக, 'திருமநதரததால எம்பெருமானுககே உரியேனுன நான எனககு உரியனனறிககேயொழியவேணும; ஸாவசேஷியான நாராயணனுககே எலலா அடிமைகளும செயயப பெறுவேனுகவேணும' என்றதாயிறறு.

பிளளை லோகாசாாயா திருவடிகளே சரணம.

திருமநதரபரகரணம முறறிறறு.

http://acharya.org

வயா — 'ஆக' எனறது கீழ பரகக அருளிசசெயத எலலாவறறையும தொகுதது அருளிசசெயகிறா எனனுமிடநதோறற (எமபெருமானுககே உரியேனன நான) இதில 'எமபெருமானுககு' எனறு சதுாததயநதமான பரதமாகூரததில ஆதததையும, அவதா ரணததாலே மதயமாகூரததின ஆதததையும 'உரியேனன நான' எனறு தருதீயாகூரத தில ஆதததையும சொலலுகையாலே, பரதம பதாாததததை ஸஙகரஹிததபடி (எனககு உரியனனறிககே ஒழியவேணும) இதில 'எனககுரியன' எனறு ஷஷடயநதமான மகாராாத ததையும 'அனறிககேயொழிய' எனகையாலே நகாராாததததையும, 'வேணும' எனகை யாலே இவவாததம சேதநனுககு பராாததநீயம எனனுமததையும பரதிபாதிககையாலே மதயமபதாாததததை ஸஙகரஹிததபடி (ஸாவசேஷியான நாராயணனுககே எலலா அடிமை களும செயயப பெறுவேனுகவேணும) இதில 'ஸாவசேஷியான நாராயணனுககே' எனறு கைஙகாய பரதிஸமபநதியையும கைஙகாய பராாததநா பரகாசிகையான சதுாததியையும 'எலலா அடிமைகளும செயயபபெறுவேனுகவேணும' எனறு கைஙகாய பராாததநா பரகாரத தையும சொலலுகையாலே தருதீய பதாாததததை ஸஙகரஹிததபடி 'எனறதாயிறறு' எனறது எனறு சொலலிறறுயிறறெனகை விஸதரேண அருளிசசெயததை மீளவும இபபடி ஸஙகரஹிததருளிச செயதது இததிருமநதராாதததை எலலாருமறிநது அநுஸநதிககைக காக ஆகையாலே எலலாாககும இவவாததம எபபோதும அநுஸநதேயம (115)

திருமநதரபரகரணம வயாககயானம முறறிறறு

ஜீயா திருவடிகளே சரணம.

முமுக்ஷுப்படி த்வயப்ரகரணம் வ்யாக்க்யான அவதாரிகை

பரதம ரஹஸயமான திருமநதரததினுடைய ஆதததை அருளிசசெயத அநநதரம, அதில மதயமபதததாலும தருதீய பதததாலும பரதிபாதிககபபடட உபாயோபேயஙகளை விசதமாக பரதிபாதியா நினறுளள தவயததினுடைய ஆதததை அருளிசசெயகிறா

'முனபு அருளிசசெயத முனறுபரபநதஙகளிலும திருமநதராநநதரம சரமசலோகததை அருளிசசெயது பினபு தவயததை அருளிசசெயதவா, இபபோது தவயததை முநதுற அருளிச செயவான என'' எனனில,–இரணடு பரகாரமும அருளிசசெயயலாயிருககையாலே ஆசசான பிளளை, ஜீயா முதலானரும இநத பரகாரமிறே அருளிசசெயதது.

'இவவிரணடு பரகாரநதனககும கருதது என?'' எனனில, சரமசலோகம முனனாக தவயததைச சொலலுகிறது விதயநுஷடாந ருபஙகளாயிருககையாலே விதிமுனனாக அநுஷடா நததைச சொலலுகை பராபதமாயிருககையாலும, திருமநதரம பராபயபரமாய சரமசலோகம பராபகபரமாய, தவயம உபயததினுடையவும அநுஷடாந பரதிபாதகமா யிருககையாலும தவயம முனனாகச சரமசலோகததைச சொலலுகிறது–திருமநதரததில மதயமதருதீயபதங களுககு வாகயதவயம விவரணமாய, அதுதனககுச சரமசலோகததில ஆதத தவயம விவரணமாயிருககும ஆகாரததாலே ஆனபினபு, இரணடு பரகாரமும அநுஸநதிககத தட டிலலை. அதில ஒரு பரகாரததை முனறு பரபநதததிலும அருளிசசெயதவராகையாலே. மறறை பரகாரததையும அருளிசசெயயவேணுமெனறு திருவுளளமபறறி, திருமநதராாததம அருளிச செயத அநநதரம தவயாாததததை அருளிசசெயகிறா ... ... *

http://acharya.org

116 அதில பரதமததிலே வைஷணவனுயிருபபாெருவனுககு ஸவாதிகாராாததமாக அவசயாபேக்ஷிதமாயுளளவறறை ஸுஙகரஹமாக அருளிசசெயகிறா 'புறமபுணடான பறறுக களையடைய வாஸனையோடே விடுகையும' எனறு தொடஙகி ஒரு சூாணையாலே.

மூ 116 புறமபுணடான பறறுககளையடைய வாஸனையோடே விடுகையும, எமபெருமானையே தஞசமெனறு பறறுகையும, பேறுதபபாதெனறு துணிநதிருககையும, பேறறுககு தவரிககையும, இருககும நாள உகநதருளின நிலஙகளிலே பரவணனுய குணுநுபவ கைஙகாயஙகளே பொழுது போககாகையும், இபபடி இருககும ஸ்ரீ வைஷணவாகள ஏறறம அறிநது உகநதிருககையும, திருமநதரததிலும தவயததிலும நியதனுகையும, ஆசாாய பரேமம கனதத்ருககையும, ஆசாாயன பககலிலும எமபெருமான பககலிலும கருதஜஞனுயப போருகையும, ஜஞாநமும விரக்தியும சாநதியும உடையனுயிருககும பரம ஸாதவிகனேடே ஸஹவாஸம பணணுகையும வைஷணவாதிகாரிககு அவசயாபேக்ஷிதம.

வயா .— புறமபுணடான பறறுககளையடைய வாஸனையோடே விடுகையாவது * பிதரம மாதரம தாராந * இதயாதிபபடியே, பாஹயவிஷய ஸஙகஙகளையடைய மறுவலிடாதபடி ஸவாஸநமாக விடுகை 'எமபெருமானையே தஞசமெனறு பறறுகையாவது — வேறெனறு தஞசமெனகிற நினைவு கலசாதபடி, நிருபாதிக ரக்ஷகனன ஸாவேசவரனையே தஞசமாக ஸவீகரிககை. இவவிரணடு வாகயததாலும, சரமசலோகததில பூாவாாததததில அாததததைச சொலலுகிறதாகவுமாம. எஙஙனேயெனனில? 'புறமபுணடான பறறுககளையடைய' எனறு 'ஸாவதாமாந' எனகிறபதததில அாததததையும, 'வாஸனையோடே விடுகையும' எனறு 'பரிதயஜய' எனகிற பதததில அாததததையும, 'எமபெருமானை' எனறு 'மாம' எனகிற பதததில அாததததையும, 'ஏ' எனறு ஏவகாரததாலே ஏகபதததில அாததததையும, 'தஞசம' எனகையாலே 'சரண' பதததில அாததததையும, 'பறறுகையும' எனறு 'வரஜ' பதததில அாததததையும அடைவே சொலலுகையாலே

பேறு தபபாதெனறு துணிநதிருககையாவது—உபாய பலகுதவமும, உததேசய தூாலபதவமும, ஸவகருததோஷபூயஸதவமும அடியாகவரும சஙகாதரயமுமினறிககே, பலம தபபாமல ஸிததிககுமெனறு விசவஸிததிருககை பேறறுககு தவரிககையாவது, இபபடி விசவஸிதது 'பேறுஸிததிததபோது காணகிறேம' எனறு இருககையனறிககே, "மாகவைகுநதங காணபதறகென மனமேகமெணணும" "தாவி வையஙகொணட தடநதாமரைகடகே கூவிக கொளளுஙகாலமினனங குறுகாதோ" எனகிறபடியே, கரமபராபதிபறறுமல பதறுகை ஆக இவை இரணடாலும உபாயோபேயாதிகாராபேக்ஷிதஙகளான மஹா விசவாஸததையும, பராபயதவரையையும சொலலுகிறது

இருககும நாள உகநதருளின நிலஙகளிலே பரவணனுய குணுநுபவ கைஙகாயஙகளே பொழுது போககாகையாவது – பரமபதததிலேபோய பகவதநுபவ கைஙகாயஙகளைப பணணுகையாகிற பேறறில தவரை நடவா நிறகசசெயதேயும், இசசரீரததோடே இருககும நாள "தானுகநதவூா" எனகிறபடியே ஸாவேசவரன உகநதுவாததிககிற திவயதேசஙகளிலே * கணடியூரரஙகம மெயயமகசசி பேரமலலையெனறு மணடுகையாகிற பராவணயததையுடையனுய, அவவோ திவயதேசஙகளிலே நிறகிறவனுடைய கலயாணகுணுநுபவமும, அது அடியாகக கரணதரயததாலும அவன விஷயததிற பணணுங கைஙகாயமுமே காலக்ஷேப விஷயமாமபடி யிருககை. இபபடியிருககும ஸ்ரீ வைஷணவாகளேறறம அறிநது உகநதிருக்கையாவது–கீழசசொனன இவவாகாரஙகளெலலாம உடையராயிருககும ஸ்ரீ வைஷணவாகளைக

http://acharya.org

கண்டால், இந்தளத்திலே தாமரை பூத்தாற்போலே இந்த விபூதியிலே இங்ஙனேயுமிருபபா சிலருண்டாவதே!' எனறு அவாகள வைபவததையறிநது அவாகளளவில பரீதியுகதனாயிருக்கை கீழசசொனனவையெலலாம உணடானாலும உண்டாக அரிதாயிருபப தொனறிறே இது

திருமநதரததிலும தவயததிலும நியததனாகையாவது, மநதராநதரஙகளினுடைய அருகும மறநதும போகாதே தயாஜய உபாதேயஙகளைத தெளிய அறிவிககுந திருமநதரததிலும அதில அாததததுககு விவரணமான தவயததிலும நிஷடனாயிருககை

ஆசாாயபரேமம கனததிருககையாவது, கீழசசொனன ஆகாரததையெலலாம உபதேசத தாலே தனககு உணடாககின ஆசாாய விஷயததில *யஸய தேவே பராபகதி யதா தேவே ததா குரௌ* எனகிறபடியே பரேமம அதிசயிததிருககை

ஆசாாயன பககலிலும எமபெருமான பககலிலும கருதஜஞனாயப போருகையாவது, நிதயஸமஸாரியான தனனை நிதயஸூரிகள பேறறுககு ஆஹனாமபடி இருமபைப பொன் னாககுவாரைபபோலே திருததின ஆசாாயன பககலிலும, அதவேஷாதிகளை விளைததுக கொணடுவநது ஆசாாய விஷயததோடே சோதத எமபெருமான பககலிலும உபகாரஸ்மருதி உடையனாயப போருகை

ஜஞாநமும விரகதியும சாநதியுமுடையனாயிருககும பரமஸாதவிகனோடே ஸஹவாஸம பணணுகையாவது, தான கலஙகினாலும கலஙகாமல நோககுகைககு உறுபபாகவும கீழச சொனன ஆகாரஙகள தனககு வாததிககைககு உறுபபாகவும, ததவயாதாதமய ஜஞாநமும, அபராபதவிஷய விரகதியும இவைதானிரணடும நமககுணடெனறு இறுமாபபறறிருககை யாகிற சாநதியும உடையனாயிருககும பரமஸதவ நிஷடனாயிருபபானொரு பாகவதனோடே கூட வஸிததுபபோருகை

'வைஷணவாதிகாரிககு அவசயாபேக்ஷிதம' எனறது – இவையிததனையும வைஷணவ னெனறிருபபானொரு அதிகாரிககு அவசயம உணடாகவேணுமெனகை (116)

117 இபபடியிருககும இவனுககு அநுஸநதாந விஷயம வகுதது அருளிசசெயகிறா மேல 'இநத' எனறு தொடஙகி

மூ. 117 இநத அதிகாரிககு ரஹஸயதரயமும அநுஸநதேயம்

வயா — அதாவது, – கீழசசொனன ஆகாரஙகளையுடையனாயிருககும் இவவதிகாரிககு, அநத ஜஞாநாநுஷடாநஙகளுககு வாததகமான ரஹஸயதரயமும அநுஸநதாந விஷயமாக வேணுமெனகை. (117)

118 இனி, தவயதகிற சொலலுகிற அாததததின வீறுடைமையை அறிவிககைககாக, சாஸதரமு திருமநதரம சரமசலோகம இவறறிற சொலலுகிற பரகாரஙகளை அருளிச செயது கொணடு செனறு, பினனை அதுதனனை அருளிசசெயகிறா 'எலலா பரமாணஙகளிலும' எனறு தொடஙகி

மூ 118 எலலா பரமாணஙகளிலும தேஹததாலே பேறெனகிறது, திருமநதரததில ஆதமாவாலே பேறெனகிறது; சரமசலோகததில் ஈசவரனாலே பேறென்கிறது, தவயததில பெரியபிராடடியாராலே பேறெனகிறது

http://acharya.org

வயா :— அதாவது-சேதநனுடைய விசிஷ்டவேஷத்திலே நோக்கான ஸகல சாஸ்த்ரங்களிலும், ஸாதநாநுஷ்டாந யோக்யமான தேஹத்தாலே இவனுக்குப் புருஷார்த்த லாபம் என்கிறது. நிஷ்க்ருஷ்டவேஷத்திலே நோக்கான திருமந்த்ரத்தில், இவன் ஸ்வரக்ஷணத்தில் நின்றும் கைவாங்கினாலொழிய ஈச்வரனுடைய ரக்ஷகத்வம் ஜீவியாமையாலே தத்பரவ்ருத்தி விரோதியான ஸ்வப்ரவ்ருத்தியை விட்டிருக்கும் ஆத்மாவாலே புருஷார்த்தலாபம் என்கிறது ஈச்வர ஸ்வாதந்த்ர்யத்திலே நோக்கான சரமச்லோகத்தில், இவனுடைய ஸ்வீகாரமும் மிகையாம்படி, தானே கைக்கொண்டு ப்ராப்திப்ரதிபந்தக ஸகலபாபங்களையும் தள்ளிப்பொகட்டு, தன் திருவடிகளிலே சேர்த்துக்கொள்ளும் ஈச்வரனாலே புருஷார்த்தலாபம் என்கிறது ஈச்வரனுடைய லக்ஷ்மீ விசிஷ்டவேஷத்திலே நோக்கான த்வயத்தில், விசேஷணபூதையான பெரிய பிராட்டியாராலே புருஷார்த்தலாபமென்கிறது என்கை (118)

119. உபாயம் ஈச்வரனாயிருக்க, இவளாலே பேறுகையாவதென்? என்கிற சங்கையிலே அருளிச்செய்கிறார் 'பெரியபிராட்டியாராலே' என்று தொடங்கி.

மூ. 119. பெரியபிராட்டியாராலே பேறுகையாவது, இவள் புருஷகாரமானாலல்லது ஈச்வரன் கார்யஞ் செய்யானென்கை

வயா :— அதாவது, இஷ்டாநிஷ்ட ப்ராப்தி பரிஹாரங்கள் இரண்டும் பண்ணுவான் ஈச்வரனேயாயிருக்கப் பெரியபிராட்டியாராலே இவனுக்குப் பேறுகையாகிறது, இவனுடைய அபராதத்தைப் பாராதே ரக்ஷிக்கும்படி இவள் புருஷகாரமானாலொழிய, ஈச்வரன் இவன் கார்யஞ் செய்யான் என்றபடி என்கை (119)

120 கீழ், ஸாமாந்யத்திலே வைஷ்ணவாதிகாரிக்கு அபேக்ஷிதங்களிறே சொல்லிற்று, விசேஷித்து த்வயத்துக்கு அதிகாரியாமவனுக்கு அபேக்ஷிதத்தை அருளிச்செய்கிறார் 'த்வயத்துக்கு' என்று தொடங்கி

மூ. 120. த்வயத்துக்கு அதிகாரி ஆகிஞ்சந்யமும், அநந்யகதித்வமும் உடையவன்.

வயா — அதாவது, ஸித்தோபாயவரண ப்ரதிபாதகமான த்வயத்துக்கு அதிகாரி *அகிஞ்சநோ(அ)நந்யகதி* *த்வமேவோபாயபூதோமேபவ* *அகிஞ்சநோ நந்யகதிச் சரண்ய* என்றும் "புகலொன்றில்லா அடியேன்" என்றும் சொல்லுகிறபடியே ஆகிஞ்சந்யமும் அநந்யகதித்வமுமாகிற இரண்டும் உடையவன் என்கை (120)

121 'இவையிரண்டின் வேஷமுந்தான் எங்ஙனே?' என்ன, அருளிச்செய்கிறார் 'இவையிரண்டும்' என்று தொடங்கி

மூ. 121 இவை இரண்டும் ப்ரபந்ந பரித்ராணத்திலே சொன்னோம்

வயா .— அதாவது, உபாயாந்தர ராஹித்யமாகிற ஆகிஞ்சந்யத்தின் வேஷமும், ரக்ஷகாந்தர ராஹித்யமாகிற அநந்யகதித்வத்தின் வேஷமும் ப்ரபந்ந பரித்ராணமாகிற ப்ரபந்தத்திலே ஸுஸ்பஷ்டமாகச் சொன்னோம், அதிலே கண்டுகொள்வது என்கை. (121)

122 இனி, த்வயத்துக்கு வாக்யார்த்தம் அருளிச்செய்கிறார் 'இதில் முற்கூற்றில்' என்று தொடங்கி

மூ 122. இதில் முற்கூற்றில் பெரியபிராட்டியாரை முன்னிட்டு ஈச்வரன் திருவடிகளை உபாயமாகப் பற்றுகிறது; பிற்கூற்றில் அச்சேர்த்தியிலே அடிமையையிரக்கிறது.

http://acharya.org

வ்யா — அதாவது-இந்த த்வயத்தில் பூர்வகண்டத்தாலே 'ஸ்ரீமத்' என்று பெரிய பிராட்டியாரை முன்னிட்டு, 'நாராயணசரணௌ' என்று ஈச்வரன் திருவடிகளை 'சரணம் ப்ரபத்யே' என்று உபாயமாகப் பற்றுகிறது, உத்தரகண்டத்தாலே 'ஸ்ரீமதே' என்று பெரிய பிராட்டியாரும் அவனுமான சேர்த்தியிலே, 'நாராயணாய' என்கிற சதுர்த்தியாலே கைங்கர்யத்தை அர்த்திக்கிறது என்கை 'நமஸ்ஸு' கைங்கர்ய விரோதி நிவ்ருத்தி ப்ரதிபாதகமாகையாலே, (அடிமையை இரக்கிறது) என்ற இதிலே அந்தர்பூதம் (122)

123. இனி ப்ரதிபதம் அர்த்தம் அருளிச்செய்வதாகத் திருவுள்ளம்பற்றி, ஸ்ரீமத்பதார்த்தம் அருளிச்செய்ய உபக்ரமிக்கிறார் 'ஸ்ரீ என்று பெரியபிராட்டியாருக்குத் திருநாமம்' என்று

மூ. 123. ஸ்ரீ என்று பெரியபிராட்டியாருக்குத் திருநாமம்

வ்யா :— ஸ்ரீசப்தம்ஸம்பதாதிகளுக்கும் வாசகமாக லோகத்திலே நடந்துபோரக் காண்கையாலே, அத்தை வ்யாவர்த்திக்கைக்காக 'ஸ்ரீ' என்கிற இது பெரியபிராட்டியாருக்குத் திருநாமம் என்கிறார். ஆகையிறே "லக்ஷ்மீ பத்மாலயா பத்மா கமலா ஸ்ரீர் ஹரிப்ரியா" என்று திருநாமங்களோடே ஸஹபடிதமாயிற்று இதுதான் எல்லாத் திருநாமங்களைப்போலன்றிக்கே * ஸ்ரீரிதி ப்ரதமம் நாம லக்ஷ்ம்யா * என்கிறபடியே இவளுக்கு ப்ரதமாபிதானமாயிருக்கும் * அ இதி பகவதோ நாராயணஸ்ய ப்ரதமாபிதானம் * என்று அகாரம் ஈச்வரனுக்கு ப்ரதமாபிதானமானாப்போலேயாயிற்று, இவளுக்கும் ப்ரதமாபிதானமாயிருக்கும்படி அது, அவனுடைய ரக்ஷகத்வத்துக்கு ஏகாந்தமான ஸ்வபாவங்களைச் சொல்லக்கடவதாயிருக்கும், இது, இவளுடைய புருஷகாரத்வத்துக்கு ஏகாந்தமான ஸ்வபாவங்களைச் சொல்லக்கடவதாயிருக்கும் (123)

124. இனி, இந்த ஸ்ரீசப்தத்துக்கு அர்த்தம் அருளிச்செய்வதாக ப்ரதமம் இதன்மேல் வந்த வ்யுத்பத்தித்வயத்தை அருளிச்செய்கிறார் 'ஸ்ரீயதே, ச்ரயதே' என்று

மூ. 124 ஸ்ரீயதே, ச்ரயதே

வ்யா — அதாவது, "ஸ்ரீஞ் ஸேவாயாம்" என்கிற தாதுவிலே 'ச்ரீயத இதி ஸ்ரீ' என்று ஸித்தமான கர்மணி வ்யுத்பத்தியையும் கர்த்தரிவ்யுத்பத்தியையும் சொன்னபடி (124)

125 வ்யுத்பத்தித்வயத்துக்கும் அர்த்தம் அருளிச்செய்கிறார் 'இதுக்கு அர்த்தம்' என்று தொடங்கி

மூ 125. இதுக்கு அர்த்தம் - 'எல்லார்க்கும் இவளைப்பற்றி ஸ்வரூப லாபமாய், இவள் தனக்கும் அவனைப்பற்றி ஸ்வரூப லாபமாயிருக்கும்' என்று

வ்யா — அதாவது-இவ்வுபயவ்யுத்பத்திக்கும் அர்த்தம் 'ஸ்ரீயதே' என்று எல்லாராலும் ஸேவிக்கப்படா நின்றுள் என்கையாலே ஸகல சேதநர்க்கும் இவளைப்பற்றித் தங்களுடைய சேஷத்வரூப ஸ்வரூபலாபமாய் 'ச்ரயதே' என்று ஈச்வரனை ஸேவியா நின்றுள் என்கையாலே, இவள் தனக்கும் ஈச்வரனைப் பற்றித் தன்னுடைய ஸ்வரூபலாபமாயிருக்குமென்று என்கை. இவள் தனக்கு, சேதநவிஷயத்தில் சேஷித்வமும், ஈச்வரவிஷயத்தில் சேஷத்வமும் என்றும் உண்டாயிறே யிருப்பது. ஆகையால், இந்த ஸேவ்யத்வ ஸேவகத்வங்கள் இரண்டும் இவளுக்கு நித்யமாய்ச் செல்லா நிற்கும் (125)

http://acharya.org

126 'ஈசவரனுககு உபாயதவமும உபேயதவமுமாகிற ஆகாரதவயம உணடானுப போலே, இவளுககும புருஷகாரதவமும பராபயதவமுமாகிற ஆகாரதவயமும உணடாகை யாலே, இதில எவவாகாரததை நினைதது இவளை இபபோது சொலலுகிறது?' எனன அருளிச செயகிறா 'இபபோது இவளைச சொலலுகிறது புருஷகாரமாக' எனறு.

மூ 126. இபபோது இவளைச சொலலுகிறது புருஷகாரமாக

வயா — 'புருஷகாரமாக' எனகையாலே உபாயவஸது விசேஷணமாயிருககிற ஆகா ரததை யிடடு, இவளுககும உபாயதவததில அநவயம சொலலும பக்ஷம நிரஸதம. (126)

127. 'ஈசவரனுடைய நாரயணதவ பரயுகதமான ஸவாபாவிக ஸமபநதாதி ஜ்ஞானததை உடையனுயக கொணடு, அவனை ஆசரயிககிற இசசேதநனுககு இவளைப புருஷகாரமாக முன னிடவேணடுகிறது தானென?' எனன அருளிச செயகிறா 'நீரிலே' எனறு தொடஙகி,

மூ 127 நீரிலே நெருபபுக கிளருமாபோலே குளிாநத திருவுளளததிலே அபராதததாலே சீறறம பிறநதால பொறுபபது இவளுக்காக.

வயா :— அதாவது-சீதலமான ஜலததிலே, சென று அணுகவொணணுத படியான நெருபபுக கிளருமாபோலே, *ஸுஹருதம ஸாவபூதாநாம* *ஸமோஹம ஸாவபூதேஷு* எனகிறபடியே, ஸாவபூத ஸுஹருததவம ஸமாசரயணீயதவே ஸமதவமாகிற ஸவபாவ விசே ஷஙகளாலே பரஸநநமாயக குளிாநதிருககிற திருவுளளததிலே *பரிபூாணுகஸிஜநேஹிதஸ ரோதோ வருததயா பவதிச கதாசித கலுஷதீ* எனகிறபடியே சேதநன தீரககழியப பணணின அபராதம அடியாக *க்ஷிபாமி* *நக்ஷமாமி* எனனுமபடியான சீறறம பிறநதால அவவபராதததைப பொறுபபது, *கிமேதந நிாதோஷ இஹஜகதி* இதயாதிபபடியே தனனுடைய உபதேசாதிகளாலே அசசீறறததையாறறித தயையை ஜநிபபிககும இவளுககாக எனகை. ஆகையாலே ஸமபநத ஜ்ஞாநம பிறநதவனுககும அபராத பயததாலே புருஷகார புரஸகரணம அபேக்ஷிதமெனறு கருதது (127)

128 'இததலையிற காாயம ஏறிடடுககொணடும அததலையை வசீகரிததும இரணடு தலை யையும பொருததுகைககு இவளதான கணணழிவறற புருஷகாரமோ?' எனன, அருளிச செய கிறா 'இவள தாயாய' எனறு தொடஙகி.

மூ 128 இவள தாயாய இவாகள க்லேசம பொறுக்கமாட்டாதே, அவனுககுப் பதநியாய இனிய விஷயமாயிருககையாலே கணணழிவறற புருஷகாரம.

வயா — அதாவது *தவம மாதா ஸாவலோகாநாம* எனறும *அகில ஜகநமாத ரம* எனறும சொலலுகிறபடியே இசசேதநாககு இவள மாதாவாய, *"தநதம மககளழுது சென்றால தாயமாராவாா தரிககிலலாா" எனகிறபடியே அநத ஸமபநதமடியாக இவாகளு டைய கலேசஙகணடால ஸஹிகக மாட்டாதே, *விஷணுபதநீ* எனகிறபடியே அவனுக குப பதநியாய "பிததா பனிமலா மேறபாவைககு" எனகிறபடியே அவன தன வைலக்ஷண யததைக கணடு பிசசேறித தன சொலவழி நடககுமபடி அபிமதவிஷயமா யிருககையாலே கணணழிவறற புருஷகாரமெனகை (128)

129 'எலலாம செயதாலும நிரஙகுசஸவதநதரனுன ஈசவரன சேதநருடைய அபராதங களை நிறுதது அறுததுத தீததுவன எனறு நிறகுமளவில, இவளாலே பொறுபபிக்கப போமோ?' எனன, அருளிசசெயகிறா 'திருவடியை' எனறு தொடஙகி

http://acharya.org

மூ 129 திருவடியைப் பொறுப்பிக்குமவள், தன் சொல்வழி வருமவனைப் பொறுப்பிக்கச் சொல்ல வேண்டாவிறே

வ்யா — அதாவது, தன்னைப் பற்றுமாஸம் தாஜநபாதஸநம் பண்ணின அநந்த ராக்ஷஸிகளுடைய அபராதங்களைக் கணக்கிட்டுச் சித்ரவதம் பண்ண உத்யோகித்து நின்ற சொல்லிறுங்கனான திருவடியையுமுட்பட *கருபயேத* என்றும் *ந கச்சிந்நாபராத்யதி* என்றும் இத்யாதி உபதேசத்தாலே பொறுப்பிக்குமவள், *மலராள் தனத்துள்ளான்" என்றும், "மாமலர்மங்கை மணநோக்க முண்டான்" என்றும், "அலர்மேல் மங்கை போகமயக்குக்களாகியும் நிற்கும்" என்றும் சொல்லுகிறபடியே தன் போக்யதையிலே குமிழ்நீருண்டு, "நின்னன்பின் வழிநின்று சிலை பிடித்து எம்பிரானேக" என்கிறபடியே மாயாமருகத்தின் பின்னே போ என்னிலும் விளைவது அறியாதே அதன் பின்னே போம்படி தன் சொல்வழி வருமவனைப் பொறுப்பிக்க வல்லளென்னுமிடம் கிம்புநந்யாய ஸித்தமிறேயென்கை "செய்தக வினுக்கில்லை கைம்மாறு" என்னும்படி இரண்டு தலைக்கும் தலைதடுமாறாக உபகரித்துத் தன் சொல் வழி போக வேண்டும்படியான திருவடியோடே மறுதலி(லை)க்குமவள் "தான் முயங்கும்" என்னும்படியான போக்யதைக்குத் தோற்று 'எத்தைச் செய்வோம்' என்று தலைதடுமாறி "நின்னன்பின் வழிநின்று" "அதனின் பின்னே படர்ந்தான்" என்னும்படி விளைவதறியாதே முறுவலுக்குத் தோற்றுச் சொல் வழி போமவனைப் பொறுப்பிக்குமென்னுமிடஞ் சொல்ல வேண்டாவிறே என்று இது தன்னை இவர் திருத்தமபியாரும் அருளிச்செய்தாரிறே (129)

130 ஆக, ஸ்ரீமத்பதத்தில் புருஷகாரத்வத்தை அருளிச் செய்தார் கீழ்; ப்ராப்யத்வத்தை அருளிச்செய்கிறார் மேல் 'மதுப்பாலே' என்று தொடங்கி

மூ. 130. மதுப்பாலே இருவர் சேர்த்தியும் நித்யமென்கிறது

வ்யா — அதாவது இம்மதுப்புத்தான நித்யயோகமதுப்பாகையாலே, இத்தால புருஷகார பூதையான பிராட்டியும் ஈச்வரனுமான இருவருடைய சேர்த்தியும் எப்போதும் முண்டு என்னுமிடம் சொல்லுகிறதென்கை (130)

131 இந்நித்யயோகத்தை உபபாதிக்கிறார் 'இவளோடே கூடியே வஸ்துவினுடைய உண்மை' என்று

மூ. 131. இவளோடே கூடியே வஸ்துவினுடைய உண்மை

வ்யா — அதாவது *ச்ரிய: பதிர் நிகிலஹேயப்ரத்யநீக கல்யாணைகதாநஸ் ஸ்வேதர ஸமஸ்த வஸ்து விலக்ஷணாநந்த ஜ்ஞாநாநந்தைக ஸ்வரூப:* என்று ஸ்வரூபநிரூபகமான ஜ்ஞாநாநந்தாதிகளுக்கு முன்னே ச்ரிய: பதித்வத்தைச் சொல்லும்படி அவன் ஸ்வரூபத்துக்குப் ப்ரதாந நிரூபகையாயிருக்கையாலே, இவளோடே கூடியே வஸ்துவினுடைய ஸத்பாவம் இருப்பது என்கை.

ஆக, ஸ்வரூபாநுபந்தித்வ ப்ரயுக்தமான நித்யயோகத்தை அருளிச்செய்தாராயிற்று (131)

132 இனி, இவளுடைய குணப்ரயுக்தமான நித்யயோகத்தை அருளிச்செய்கிறார் 'ஈச்வர ஸ்வாதந்த்ர்யத்தையும் என்று தொடங்கி

மூ 132. ஈச்வர ஸ்வாதந்த்ர்யத்தையும் சேதநனுடைய அபராதத்தையுங்கண்டு அகலமாட்டாள்

http://acharya.org

வயா — அதாவது, அபராதஙகளைப பததும பததாகக கணககிடடு, நிறுதது அறுததுத தீரககும ஈசவர ஸவாதநதாயததையும *யதபரஹம கலபநியுதாநுபவேபயநாச யம* இதயாதிபபடியே காலததவமுளளதனையும அநுபவியா நினறாலும சிறிது வரையிடடுக காடடக கடவதலலாதபடி பணணி வைதத இச சேதநனுடைய அகருதயகரணுதயபராதத தையுங கணடு, "எனனாகபபுகுகிறதோ" எனனும பயததாலே ஈசவரனை விடடு ஒரு க்ஷண காலமும அகலமாடடாளெனகை (132)

133. இததால சேதநனுககுப பலிககுமததை அருளிசசெயகிறார 'சேதநனுககு' எனறு தொடஙகி.

மூ 133 சேதநனுககு இவையிரணடையும நினைதது அஞசவேணடா

வயா — அதாவது, இபபடி இவள இருநது நோககுகையாலே சேதநனுககு ஈசவர ஸவதநதாயமும ஸவாபராதமுமாகிற இவை 'இரணடையும நினைதது 'எனனாய் விளையப புகுகிறதோ' எனறு அஞசவேணடா எனகை (133)

134. இனி, இமமதுபபின தாதபாயாமசததை அருளிச செயகிறார 'இததால' எனறு தொடஙகி

மூ. 134 இததால ஆசரயிககைககு ருசியே வேணடுவது. காலம பாாககவேணடா எனகிறது

வயா .— அதாவது, இபடிப புருஷகார உபாய வஸதுககளினுடைய நிதயயோகததை பரதிபாதிககிற இமமதுபபால, இவவிஷயததை ஆசரயிபபாாககு, ஆசரயிககையில ருசியே வேணடுவது, 'இரணடுதலையும கூடியிருககும தசையிலே ஆசரயிகக வேணுமே' எனறு ஆசரயணததுககுக காலம பாாததிருகக வேணடாவெனகிறதெனகை (134)

135 இனி, இவள புருஷகாரதவததின அவசயாபேக்ஷிததவததை அறிவிக்கைககாக இவள ஸநநிதிககும அஸநநிதிககு முணடான வாசியை அருளிச செயகிறார், 'இவள ஸநநிதி யாலே' எனறு தொடஙகி

மூ 135 இவள ஸநநிதியாலே காகம தலை பெறறது, அது இலலாமையாலே ராவணன் முடிநதான்

வயா — *தேவயா காருணய ருபயா* எனகிறபடியே கருபைதான ஒரு வடிவு கொணடாற போலே இருபபாளாய, ஸவதநதரனான ஈசவரனுககும ஸவாதநதாயததை யமுககி கருபையைக கிளபபுமவளான இவள ஸநநிதியாலே, அபராதததைத தீரககழியச செயது பரஹமாஸதரததுககு இலககாயத தலையறுபபுணணத தேடின காகம *கருபயா பாய பாலயத* எனகிறபடியே கருபாவிஷயமாயத தலைபெறறுப போயிறறு, அபபடி யிருககிற இவள ஸநநிதி. இலலாமையாலே போககறறுச செயலமாணடு நினறநிலை ஒததிருககச செய தேயும. காகததோபாதி அபராதமுமினறிககே 'இருகக, ராமசரததுககு இலககாய ராவணன முடிநது போனான எனகை. ஆகையால ஆசரயிபபாாககு இவள ஸநநிதியே வேணுமெனறு கருதது. ஆக, ஸ்ரீமதபதாாததததை அருளிச செயதாராயிறறு. (135)

136. அநநதரம, நாராயணபதாாததததை அருளிசசெயகிறார 'புருஷகார பலததாலே' எனறு தொடஙகி.

http://acharya.org

மூ 136 புருஷகார பலத்தாலே ஸ்வாதந்த்ர்யம் தலைசாய்ந்தால் தலையெடுக்கும் குணங்களைச் சொல்லுகிறது நாராயணபதம்

வ்யா — அதாவது, உபதேசத்தாலும் அழகாலும் கண்ணழிவற வசீகரித்துக் காரியம் கொள்ளவல்ல புருஷகார பலத்தாலே ஆச்ரயிக்கிறவனுடைய சேதநன் அநாதிகாலம் பண்ணின அபராதங்களைப் பார்த்துச் சீறி "அங்கீகரியேன்" என்று இருக்கும் ஈச்வர ஸ்வாதந்த்ர்யம் தலை மடிந்தால் அதன் கீழ் தலையெடுக்கப் பெறாத செறுப்புத் தீர்ந்து தலையெடுக்கும் குணங்களைச் சொல்லுகிறது நாராயணபதம் என்கை ... (136)

137 'அவைதாம் எவை?' என்ன அருளிச்செய்கிறார் 'அவை யாவன' என்று தொடங்கி.

மூ. 137 அவையாவன - வாத்ஸல்யமும், ஸ்வாமித்வமும், ஸௌசீல்யமும், ஸௌலப்யமும், ஜ்ஞானமும், சக்தியும்

வ்யா — இவற்றில், வாத்ஸல்யமாவது-வத்ஸத்தின் பக்கல் தேநு இருக்கும் இருப்பு, அதாவது அதனுடைய தோஷத்தைப் போக்யமாகக் கொள்ளுகையும் க்ஷீரத்தைக் கொடுத்து வளர்க்கையும், எதிரிட்டவரைக் கொம்பிலும் குளம்பிலும் கொண்டு நோக்குகையுமிறே, அப்படியே, ஈச்வரனும் தோஷத்தைப் போக்யமாகக் கொண்டு, "பாலேபோற் சீர்" என்கிற குணங்களாலே தரிப்பித்து, *கதஞ்சந-த்யஜேயம்* என்றும், *அபயம் ஸர்வபூதேப்ய* என்றும் சொல்லுகிறபடியே அநுகூலர் நிமித்தமாகவும் ப்ரதிகூலர் நிமித்தமாகவும் நோக்கும். ஸ்வாமித்வமாவது-இவன் விமுகனான தசையிலும் விடாதே நின்று, ஸத்தையை நோக்கிக் கொண்டு போருகைக்கு ஹேதுவான ஒரு பந்த விசேஷம், அதாகிறது-உடைவனாயிருக்கு மிருப்பு, அத்வேஷம் தொடங்கிக் கைங்கர்ய பர்யந்தமாக உண்டான ஸ்வபாவ விசேஷங்களை யெல்லாம் உண்டாக்குகிறது இந்த பந்தவிசேஷமடியாக ஸௌசீல்யமாவது- உபயவிபூதி யோகத்தாலும் பெரிய பிராட்டியாரோடே சேர்த்தியாலும் நிரங்குசமாயிருக்கிற ஈச்வரனுடைய மேன்மையையும் தங்கள் சிறுமையையும் பார்த்து "அவனெவ்விடத்தான் யானார்" என்று பிற்காலியாதபடி எல்லாரோடும் ஒக்க மேல்விழுந்து புரையறக் கலக்கையும் அது தன் பேறாக இருக்கையும், எதிர்த் தலையில் அபேக்ஷையின்றியிலே இருக்கக் கலக்கையும், ஸௌலப்யமாவது-கண்ணுக்கு விஷயமின்றிக்கேயிருக்கிற தான் கண்ணாலே கண்டு ஆச்ரயிக்கலாம்படி எளியனாயிருக்கை. ஜ்ஞானமாவது—இச்சேதநனுக்குக் கழிக்கவேண்டும் அநிஷ்டங்களையும் கொடுக்க வேண்டும் இஷ்டங்களையும் நேராக அறிகைக்கு ஈடான ஸ்வயத்திரிகத ஸமஸ்த பதார்த்தங்களையும் ஒரு காலே அபரோக்ஷிக்கவல்ல அறிவு. சக்தியாவது-ஹேயரான நித்ய ஸம்ஸாரிகளை உபாதேயதமரான நித்யஸூரிகளோடு ஒருகோவையாக்கவல்ல அகடிதகடநா ஸாமர்த்யம். இவற்றில் வாத்ஸல்யாதிகள் நாலும் ஆச்ரயண ஸௌகர்யாபாதகம் ஜ்ஞாநாதிகள் இரண்டும் ஆச்ரித கார்யாபாதகம், "நிகரில்புகழாய்" என்று தொடங்கி வாத்ஸல்யாதிகள் நாலையுமிறே, ஆச்ரயணத்துக்கு உடலாக ஆழ்வார் அருளிச்செய்தது. ஜ்ஞானசக்திகள் இரண்டுஞ் சொன்ன இது, ப்ராப்தி பூர்த்திகளுக்கும் உபலக்ஷணம், கார்யகரத்வத்துக்கு அவையும் அபேக்ஷிதங்களாகையாலே. . .. (137)

138 'இக்குணங்களுக்கு இவ்விடத்தில் விநியோகங்கள் எவை?' என்ன அருளிச் செய்கிறார் 'குற்றங்கண்டு' என்று தொடங்கி

மூ 138 குற்றங்கண்டு வெருவாமைக்கு வாத்ஸல்யம், காரியஞ் செய்யுமென்று துணிகைக்கு ஸ்வாமித்வம்; ஸ்வாமித்வங்கண்டு அகலாமைக்கு ஸௌசீல்யம்; கண்டு பற்றுகைக்கு ஸௌலப்யம், விரோதியைப் போக்கித் தன்னைக் கொடுக்கைக்கு ஜ்ஞாநசக்திகள்

http://acharya.org

வயா — அதாவது-ஆசரயணீ நமுகனான இசசேதநன, தனதோஷததைப பாாதது அஞசாமைககு உறுபபு, தோஷததைப போகயமாகக கொளளும-வாதஸலயம 'நஙகாாயம செயயுமோ, செயயாளோ?' எனறு சஙகியாதே காாயஞ செயயுமெனறு விசவஸிககைககு உறுபபு இழவு பேறு தனனதாமபடியான ஸவாமிதவம. உபயவிபூதிகும கடவனு யிருககும பெருமைககு பரகாசகமான ஸவாமிதவததைக கணடு ஸவநிகாஷாநுஸநதாநததாலே அகலாமைககு உறுபபு, தாழநினறவாகளோடே புரையறக கலககும ஸவபாவமான ஸௌசீலயம ஆதீநதரியனெனறு பிறகாலியாமல கணணாலே கணடு ஆசரயிககைககு உறுபபு தனவடிவைச சக்ஷுஈவிஷயமாககுகையாகிற ஸௌலபயம், * ஸாவபாபேபயோ மோக்ஷயிஷயாமி * எனகிற படியே பராபதிவிரோதியைபபோககி பராபபனான தனனை உபகரிககைககு உறுபபு, பராபதாவான இவன கீழ நினற நிலேயும மேல போககடியும அறிககைககும அறிநதபடியே செயது தலைககடடுகைககும ஏகாநதஙகளான ஜஞாநசகதிகளெனகை (138)

139 ஸௌகாயாபாதகஙகளான குண சதுஷகததிலும ஸௌலபயம பரதாநமாகையாலே, அநத ஸௌலபய காஷடையை அருளிசசெயகிறா 'இஙகுசசொனன' எனறு தொடஙகி

மூ 139 இங்குசசொனன ஸௌலபயததுககு எலலைநிலம அாசசாவதாரம

வயா — அதாவது, இபபததில ஆசரயண உபயோகியாகச சொனன ஸௌலபயததுககு ஸீமாபூமி "தமருகநத தெவவுருவம அவவுருவநதானே" எனகிறபடியே ஆச்ரிதா உகநதது ஒனறைத திருமேனியாககக கொணடு ஸதா ஸநநிதி பணணியிருககும அாசசாவதாரமெனகை. .. .. (139)

140 இதுதனனை உபபாதிககிறா 'இதுதான' எனறு தொடஙகி

மூ. 140. இதுதான பரவயூஹ விபவங்கள போலனறிக்கே கணணாலே காணலாமபடி இருககும.

வயா :— அதாவது, இவவாசசாவதாரநதான தேசவிபரகருஷடததையாலே கணணுககு விஷயமாகாத பரவயூஹஙகளும், காலவிபரகருஷடததையாலே கணணுககு விஷயமாகாதபடி போன விபவமும போலனறிககே, ஆஸநநமாய அநவரதஸநநிதி பணணிககொணடிருககையாலே அநவரதம கணணாலே காணலாமபடி இருககுமெனகை .. (140)

141 'இககுணஙகளெலலாம அாசசாவதாரததிலே காணலாமோ?' எனன அருளிசசெயகிறா 'இவையெலலாம நமககு நம பெருமாள பககலிலே காணலாம' எனறு.

மூ 141 இவையெலலாம நமககு நம பெருமாள பககலிலே காணலாம

வயா — அதாவது, ஸௌகாயாபாதகமாகவும காாயாபாதகமாகவும சொனன இக குணஙகள எலலாம இவை காணகையிலே அபேக்ஷையுடைய நமககு நமமுடைய பெருமாள பககலிலே காணலாமெனகை . .. (141)

142 பெருமாள பககலிலே இககுணஙகளுககு பரகாசகஙகளா யுளளவறறைச சொலலி, 'இவறறுடனே நிறகிற நிலேயே நமககுத தஞசம' எனகிறா 'திருககையிலே' எனறு தொடஙகி.

மூ 142 திருககையிலே பிடிதத திவயாயுதஙகளும வைதது அஞசல எனற கையும், கவிதத முடியும். முகமும முறுவலும, ஆஸநபதமததிலே அழுததின திருவடிகளுமாய நிறகிற நிலேயே நமககுத தஞசம

http://acharya.org

வயா — அதாவது, காாயகரதவ உபயோகியான ஜஞாந சகதிகளுககு பரகாசகமாம படி திருககைகளிலே தரிததுககொணடிருககிற சஙகசகராதி திவயாயுதஙகளும, வாதஸலய பரகாசகமாமபடி வைதது அஞசலெனற கையும, ஸவாமிதவ பரகாசகமாகக கவிதத முடியும, ஸௌசீலய பரகாசகமான முகமும முறுவலும, அணைவாககுஙகணடு பறறலாமபடியான ஸௌலபயபரகாசகமான ஆஸநபதமததிலே அழுததின திருவடிகளுமாயக கொணடு எழுந் தருளி நிறகிற நிலையே அநநயகதிகளான நமககு ரகஷகமெனகை (142)

143 உபாய உபேய நிஷடாககு அபேகஷிதமான ஆகாரஙகள இரணடும கீழசசொனன படியே நிறகிற திருமேனியிலே தோறறும எனகிறாா 'ரகஷகதவ போகயதவஙகள இரணடும திருமேனியிலே தோறறும' எனறு

மூ. 143 ரகஷகதவ போகயதவஙகள இரணடும திருமேனியிலே தோறறும்.

வயா — அதாவது, ரகஷணபரிகரமான திவயாயுதஙகளோடும ரகஷணததுககுக கவிதத முடியோடுங கூடியிருககையாலே ரகஷகதவம தோறறுகையாலும "அணியாராழியுஞ சஙகமுமேநதும" "முடிசசோதியாயுனது முகசசோதி மலாநததுவோ" எனகிறபடியே அவைதானே அழுககுககு உடலாய வைததஞசல எனற கையும முகமும முறுவலும ஆஸநபத மததிலே அழுததின திருவடிகளும ஒரொனறே அழகுககு எலலைநிலமாயிருககையாலே போக யதவம தோறறுகையாலும, இரணடும திருமேனியிலே பரகாசிககும எனகை. ஆக, நாரா யண பதாாததததை அருளிச செயதாராயிறறு ... (143)

144 இனி, 'சரணௌ' எனகிற பதததுககு அாததம அருளிச செயகிறாா 'சரணௌ— திருவடிகளை' எனறு

மூ. 144. சரணௌ—திருவடிகளை.

145 இநத தவிவசனததாற சொல்லுகிற அாததததை அருளிச செயகிறாா 'இததால்' எனறு தொடஙகி.

மூ. 145. இததால சோததியழகையும உபாயபூாததியையும சொலலுகிறது.

வயா — அதாவது, 'சரணௌ' எனறு இரணடு திருவடிகளையும சொலலுகிற இத தால, "இணைததாமரையடி" எனகிறபடியே இரண்டு தாமரைபபூவை நிரைதது வைததாற் போலேயிருககிற சோததியழகையும, தவிவசநம இரணடுககு மேல மறறொனறு புகுா ஸஹியா மையாலே ஸஹாயாநதர நிரபேகஷமான உபாயபூாததியையுஞ சொலலுகிறதெனகை. (145)

146 இனி, உபாயதவ ஏகாநதமான இதன குறறிகயததை அருளிச செயகிறாா 'பிராட்டியும' எனறு தொடஙகி

மூ. 146 பிராட்டியும அவனும விடிலும் திருவடிகள விடாது; திணகழலாயிருக்கும்.

வயா — அதாவது ஸ்ரீமதபதததிலே புருஷகாரபூதையாகச சொனன பிராட்டியும அவளதானே சிதகுரைககிலும "எனனடியாா அதுசெயயாா" எனனுமபடி நாராயணபதத திற சொனன குணவிசிஷடனான அவனும கை விடிலும திருவடிகள தன வைலகஷணயத் தாலே துவக்கிககொளளுகையாலே கைவிடாது, "வணபுகழநாரணன திணகழல" எனகிற படியே பறறினாரை நழுவவிடாதே திணமையை யுடைததாயிருககும எனகை (146)

http://acharya.org

147. இந்தக் குஞ்ஜிக்யத்தைப் பற்றவுமன்றிக்கே, இவன் தன் ஸ்வரூபாநுகுணமும் திருவடிகளிலே இழிகை யென்னுமத்தை ஸத்ருஷ்டாந்தமாக அருளிச்செய்கிறார் 'சேஷிபக்கல' என்று தொடங்கி

மூ. 147 சேஷிபக்கல சேஷபூதன் இழியும் துறை, ப்ரஜை முலையிலே வாய்வைக்குமாபோலே

வ்யா — அதாவது-சேஷிபக்கல ஆச்ரயிக்க இழியும் சேஷபூதன் தன் ஸ்வரூபாநுகுணமாக இழியுந்துறை திருவடிகள், ஸ்தநந்தயப்ரஜை தாயினுடைய அவயவமெல்லாங் கிடக்கத் தனக்கு வகுத்ததாயுள்ள முலையிலே வாய்வைக்குமாபோலே யென்கை (147)

'திருவடிகளைச் சொன்ன இது திருமேனிக்கு உபலக்ஷணம்' என்கிறார் மேல் 'இத்தால்' என்று தொடங்கி

மூ. 148 இத்தால, பிராட்டிக்கு இருப்பிடமாய்க் குணப்ரகாசகமுமாய் சிசுபாலனையும் அகப்படத்திருத்திச் சேர்த்துக்கொள்ளுந் திருமேனியை நினைக்கிறது

வ்யா — அதாவது 'சரணௌ' என்று விக்ரஹ ஏகதேசமான திருவடிகளைச் சொன்ன இத்தால் "திருவிருந்த மார்வன்" என்னும்படி ஸ்ரீமத்பதத்திற் சொன்ன புருஷகாரபூதையான பிராட்டிக்கு இருப்பிடமாய், நாராயணபதத்திற் சொன்ன குணங்களுக்கு ப்ரகாசகமாய், "பலபல நாழஞ்சொல்லிப் பழித்த சிசுபாலன்" என்கிறபடியே ப்ரத்வேஷ ப்ரசுர நிந்தோக்திகளைப் பண்ணிக்கொண்டிருந்த சிசுபாலனையும் உட்பட "அலவலைமை தவிர்த்த அழகன்" என்கிறபடியே தன்னழகாலே த்வேஷாதிகள் போம்படி திருத்தி "திருவடி தாட்பாலடைந்த" என்கிறபடியே சேர்த்துக்கொள்ளும் ஸ்வபாவத்தையுடைத்தான திவ்யமங்கள விக்ரஹத்தை நினைக்கிறது என்கை (148)

149 அநந்தரம், சரணபதார்த்தத்தை அருளிச்செய்கிறார் 'சரணம்' என்று தொடங்கி.

மூ 149. சரணம்-இஷ்டப்ராப்திக்கும் அநிஷ்ட நிவாரணத்துக்கும் தப்பாத உபாயமாக

வ்யா — அதாவது, *உபாயே க்ருஹ ரக்ஷித்ரோச் சப்தச்சரணமித்யயம் வர்த்ததே ஸாம்ப்ரதந்த்வேஷ உபாயார்த்தைக வாசக* என்கிறபடியே சரணசப்தம் ரக்ஷிதாவுக்கும் க்ருஹத்துக்கும் உபாயத்துக்கும் வாசகமேயாகிலும், இவ்விடத்தில் உபாயத்துக்கே வாசகமாகையாலும், உபாய க்ருத்யம் இஷ்டாநிஷ்டப்ராப்தி பரிஹார கரணமாகையாலும், இஷ்டப்ராப்திக்கும் அநிஷ்ட நிவாரணத்துக்கும் தப்பாத உபாயமாக என்று இப்பதத்துக்கு அர்த்தம் அருளிச்செய்கிறார். இஷ்டாநிஷ்டங்கள் தாம் இன்னதென்னுமத்தைப் பரந்தபடியிலே விஸ்தரேண அருளிச்செய்தார் ஸ்ரீயப்திப்படியிலும் "அநிஷ்டமாகிறது - அவித்யையும், அவித்யா கார்யமான ராகத்வேஷங்களும், புண்ய பாபரூபமான கர்மங்களும், தேவாதி சதுர்வித சரீரங்களும், ஆத்யாத்மிகாதி துக்கபரம்பரைகளும், இஷ்டமாகிறது ஆசசிராதி மார்க்ககமநமும், பரமபத ப்ராப்தியும், பரமாத்மதர்சநமும், குணாநுபவகைங்கர்யங்களும்" என்று ஸங்க்ரஹேண அருளிச்செய்தார், ஆகையால், இவ்விடத்திலும் அவை வகதவ்யங்கள் (149)

150 கீழ் நிர்த்தேசித்த வஸ்துவை உபாயமாகச் சொன்னதின் தாத்பர்யத்தை அருளிச்செய்கிறார் (இத்தால், ப்ராப்யந்தானே ப்ராபகம் என்கிறது) என்று

http://acharya.org

மூ. 150 இததால், பராபயந தானே பராபகம எனகிறது

வ்யா :— அதாவது கீழசசொனன விஷயததை உபாயமாகச சொலலுகிற இததால் பராபய வஸதுதானே பராபகம எனனுமிடஞ சொலலுகிறது எனகை (150)

151 'கீழ பராபயபரஸஙகம உணடோ?' எனன அருளிச செயகிறா 'கீழசசொனன மூனறும பராபயமிறே' எனறு.

மூ. 151 கீழசசொனன மூனறும பராபயமிறே.

வயா — அதாவது, ஸமஸதபதமான பூாவபதததிற சொனன லக்ஷமீவிசிஷடதவமும, கலயாணகுணயோகமும, திவயமஙகள விகரஹோபேததவமும ஆகிற மூனறும, *சரியா ஸாாததம ஆஸதே* *ஸாவாநகாமாந அசநுதே* *ஸதா பசயநதி* எனறு இவனுககு அநுபவவிஷயமாகச சொலலபபடுகிறவையாகையாலே பராபயமிறே யெனகை (151)

152 'ஆனால, இததை உபாயமாககுகிறதுதானென?' எனன, அருளிச செயகிறா 'இவன செயலறுதியாலே உபாயமாககுகிறானிததனை' எனறு

மூ 152. இவன செயலறுதியாலே உபாயமாக்குகிறானிததனை

வ்யா .— அதாவது, அகிஞசநனுடைய அநநயகதியாயிருககிற இவன தன செயல மாடசியாலே, போகயமான பாலை மருநதாககுவாரைபபோலே, பராபயமானது தனனையே பராபகமாககுகிறானிததனையெனகை (152)

153 இதுதனனாலே இவவுபாயததுககு ஓரதிசயம சொலலுகிறது எனகிறா 'சரணௌ சரணம எனகையாலே' எனறு தொடஙகி

மூ. 153. "சரணௌ சரணம" எனகையாலே, உபாயாநதர வயாவருததமான உபாயம எனகிறது

வயா :— அதாவது, 'சரணௌசரணம' எனறு பராபய வஸ்து தனனையே பராபகமாகச சொலலுகையாலே, பராபயமவேறும தான வேறுமாயிருககும உபாயாநதரஙகளிற காட்டில வயாவருததமான உபாயம இது எனனுமிடம சொலலுகிறது எனகை (153)

154 அநநதரம, கரியாபதததுககு அாததம அருளிச செயகிறா 'பரபதயே-பறறுகிறேன' எனறு

மூ. 154. பரபதயே - பற்றுகிறேன

வ்யா — இபபதம 'பத-கதௌ' எனகிற தாது ஸிததமாகையாலே கதிவாசியாகையாலும, உததமனாகையாலும 'பறறுகிறேன' எனறு இதுககு அாததம அருளிசசெயகிறா (154)

155 'இதுதான மாநஸ வாசிக காயிக ரூபையான தரிவித கதியையும காடடவறறாகையாலே, அதில எநத கரணததால உணடான பறறுதலைச சொலலுகிறது?' எனன அருளிச செயகிறா 'வாசிகமாகவும' எனறு தொடஙகி

மூ 155 வாசிகமாகவும காயிகமாகவும பற்றினாலும பேறறுககு அழிவிலலை (இழவிலலை); 'ஜஞாநாந மோக்ஷம' ஆகையாலே, மாநஸமாககககடவது.

http://acharya.org

வ்யா — அதாவது *பவ சரணம்* இத்யாதிப படியே ரக்ஷிக்க வேணும் என்று ப்ரார்த்திகையாகிற கேவலவாசிகமாகவும *அஞ்ஜலி பரமா முத்ரா க்ஷிப்ரம தேவப்ரஸாதிநீ* எனகிறபடியே பகவத ப்ரஸாத ஹேதுபூதமான அஞ்ஜலியை ப்ரயோகிததல, நிஷாத காகாதிகளைபபோலே ரக்ஷகவஸது இருநத இடததே வருதல செயகையாகிற கேவலகாயிகமாகவும பற்றினாலும பலஸித்திககு அழிவிலலை *ஜ்ஞாநாந்மோக்ஷ* எனகிறபடியே, ஜ்ஞாநததாலே மோக்ஷம எனகையாலே, மாநஸமான பறறுதல (ஆகக கடவது) எனகை. அதாவது ஒரு புததிவிசேஷம இநத புததி விசேஷநதனனைப பரநதபடியிலே விஸதரேண அருளிச செயதார சரிய பதிபபடியிலும, "இநத புததி விசேஷமாகிறது அநந்யார்ஹசேஷதவ ஜ்ஞாநகாரயமாய, இதரோபாயவயாவருததமாய, பகவதரக்ஷகதவாநுமதிருபமாய, ஸகருத நுஷ்டடேயமாய, வயபிசாரவிளமப விதுரமாய, ஸாவாதிகாரமாய, நியமசூநயமாய, அநதிமஸமருதி நிரபேக்ஷமாய, ஸூசகமாய, யாசஞாகாபபமாய, தருடாதயவஸாய ரூபமாய இருபபதொரு ஜ்ஞாநவிசேஷம" எனறு அருளிச செயதார ஆகையால, இவவிடததே அதுவும அநுஸநதேயம (155)

156 இபபடி மாநஸமாதரமே அமையுமோ? "சிநதையாலும" இத்யாதிபபடியே 'தரிவிதகரணததாலும் ஸவீகரிககவேணடாவோ?' என்ன அருளிசசெயகிறார 'உபாயம அவஞகையாலும' எனறு தொடஙகி.

மூ 156. உபாயம அவஞகையாலும், இவை நேரே உபாயம் அல்லாமையாலும், இம்மூனறும வேணும எனகிற நிர்ப்பநதம் இலலை.

வ்யா —அதாவது, பலஸிததிககு உபாயம, பறறபபடுகிற ஈசவரஞகையாலும் கரணத்ரயத்தாலும உணடான பறறுதலகளான இவை ஆபாதப்ரதீதியில உபாயமபோல தோறறிககழியுணடு போமதொழிய, ஸாக்ஷாத உபாயம அலலாமையாலும பலஸிததிககு அதயவஸாயாதமகமான ஸவீகாரம ஒனறுமேயமையும, இமமூனறும வேணும எனகிற நிரபபநதம இலலை எனகை அதவா, இபபடி ஓரானறிலே ஒதுககிசசொலலுகிறதென, தரிவிதகரணததாலும பறறுதலைச சொனனாலோவெனன. 'உபாயம' இத்யாதியாலே அருளிசசெயகிறாராகவுமாம. அபபோதைக்கு ஒரொனறே அமையும, இமமூனறும வேணும என்கிற நிரபபநதம இலலை எனகை நிரபபநதம இலலை எனகையாலே, இநத ஸவீகாரம தரிவிதகரணததாலும உணடானாலும குறையிலலையெனனுமிடம தோறறுகிறது. "இபபரபதநம கரணதரயததாலும உணடாகவுமாம, ஏககரணததாலே உணடாகவுமாம, பலஸிததிககுக குறையிலலை அதிகாரிபூரததிககுக கரணதரயமும வேணும பலஸிததிககு ஏககரணமே அமையும உபாயபூரததிககு சரிய பதிதவமும, வாதஸலயாதி குணயோகமும, திவயமஙகள விக்ரஹமும அபேக்ஷிதமாயிருககிறாபபோலே, அதிகார(ி)பூரததிககுக கரணதரயமும அபேக்ஷிதமாயிருககும" எனறிறே பரநதபடியில இவர தாம அருளிச செயதது ... (156)

157 *ஸகருதேவஹிசாஸதரார்தத கருதோயம தாரயேநநரம* *ஸகருதேவ ப்ரபநநாய* இத்யாதிகளிற சொலலுகிறபடியே ப்ரபததி ஸகருதகரணீயையா யிருகக, வாததமாநமாகச சொலலுகிறது ஏதுககாக?' எனன, அருளிசசெயகிறார 'வாதமாந நிரததேசம' எனறு தொடஙகி.

மூ. 157. வர்த்தமாந நிர்தேசம் - ஸதவம் தலையெடுதது அஞ்சினபோது அநுஸநதிக்கைககாக

வ்யா — அதாவது, *லோகவிகராநத சரணௌ சரணம தேவராஜமவிபோ* "நினனடியிணை அடைநதேன" "அடிககீழமாநது புகுநதேன" எனகிறபடியே சொலலாதே

http://acharya.org

'பரபதயே' என்று வாக்யமாக்கச் சொல்லுகிறது ப்ரக்ருதியோடேயிருக்கிற இவன் ரஜஸ்தமஸ்ஸுக்களாலே கலங்கி உபாயாபாயங்களில் ஏதேனும் ஒன்றிலே அந்வயித்து, பின்னை ஸத்வம் தலையெடுத்து அநுதாபம் பிறந்து பயப்பட்ட காலத்திலே * ப்ராயச்சித்தியிரியம் ஸாத்ர யத்புநச்சரணம் வ்ரஜேத * என்கிறபடியே ப்ரபத்தியொழிய அதுக்குப் பரிஹாரம் இல்லாமையாலும், அதுதான் ஸக்ருத் க்ருதமானபின்பு புநக்கரணம் ஆகாமையாலும், பூர்வப்ரபத்திநத்தை அநுஸந்திக்கைக்காகக் கொழுந்துபட்டக் கிடக்கிறதென்கை (157)

158 இன்னமும் இவ்வாக்யமாந்தத்துக்குச் சில ப்ரயோஜநங்களை அருளிச் செய்கிறார் உபாயாந்தரங்களில்' என்று தொடங்கி.

மூ 158 உபாயாந்தரங்களில் நெஞ்சு செல்லாமைக்கும், காலக்ஷேபத்துக்கும் இனிமையாலே விடவொண்ணாமையாலும் நடக்கும்

வ்யா:— அதாவது, பூர்வவாஸனையாலே அவசமாக உபாயாந்தரங்களிலே மநஸ்ஸு செல்லாமைக்காகவும், இவ்வநுஸந்தாநத்தாலொழியப் போதுபோக்க அரிதாகையாலே காலக்ஷேபத்துக்காகவும், இதினுடைய ரஸ்யதையாலே விடமாட்டாமையாலும், இவ்வநுஸந்தாநம் இடைவிடாமல் நடக்கக் கடவதாயிருக்குமென்கை (158)

159 'இங்ஙனன்றிக்கே, பலஸித்திக்குப் பலகாலும் அநுஸந்திக்கவேணுமென்றாலோ?' என்ன, அருளிச் செய்கிறார் 'பேற்றுக்கு' என்று தொடங்கி

மூ. 159 பேற்றுக்குப் பலகாலும் வேணுமென்று நினைக்கில் உபாயம் நழுவும்.

வ்யா — அதாவது, கீழ்ச்சொன்ன ப்ரயோஜநங்களுக்காகவன்றிக்கே பேற்றுக்கு உறுப்பாகப் பலகாலும் அநுஸந்திக்கவேணுமென்று ப்ரதிபத்திபண்ணில், ஸஹாயாந்தர ஸமஸாக்காஸஹமான ஸித்தோபாயம் சணற்கயிறுகண்ட ப்ரஹ்மாஸ்த்ரம்போலே தன்னைக்கொண்டு நழுவுமென்கை ஆகப் பூர்வ வாக்யத்துக்கு அர்த்தம் அருளிச்செய்தாராயிற்று (159)

160 இனி, உத்தரவாக்யத்துக்கு அர்த்தம் அருளிச்செய்வதாக உபக்ரமிக்கிறார் 'உத்தர வாக்யத்தாலே ப்ராப்யஞ் சொல்லுகிறது' என்று

மூ 160 உத்தர வாக்யத்தாலே ப்ராப்யம் சொல்லுகிறது.

வ்யா — ப்ராப்யமாவது, சரிய பதியாய ஸர்வஸ்வாமியாய் இருக்கிற ஸர்வேச்வரன் திருவடிகளில் பண்ணும் கைங்கர்யம் (160)

161 ப்ராப்கவரணாந்தரம் ப்ராப்யம் சொல்லுகிற இதுக்கு அபிப்ராயம் அருளிச்செய்கிறார் 'ப்ராப்யாந்தரத்துக்கு அன்றென்கை' என்று

மூ. 161. ப்ராப்யாந்தரத்துக்கு அன்றென்கை

வ்யா — பூர்வவாக்யத்தில் ப்ரதிபாதிதமான ஸாதநம் பல சதுஷ்டய ஸாதாரணம் ஆகையாலே, கீழ்ப்பண்ணின ப்ராபகவரணம் ப்ராப்யாந்தரத்துக்கு அன்று என்னுமிடஞ் சொல்லுகை இப்போது ப்ராப்யம் சொல்லுகிற இதுக்கு ப்ரயோஜனம் என்றபடி (161)

162 'ப்ராப்யாந்தரங்களை விட்டு இந்த ப்ராப்யத்தை அபேக்ஷிக்க வேண்டுவானென்?' என்கிற சங்கையிலே அருளிச் செய்கிறார் 'உபாயாந்தரங்களை விட்டு' என்று தொடங்கி.

http://acharya.org

மூ 162 உபாயாநதரஙகளைவிட்டுச சரமோபாயததைப பறறினுபபோலே, உபேயாநதர மான ஐசவாய கைவலயஙகளைவிட்டு எலலையான பராபயததை ஆததிககிறது.

வயா .— அதாவது, உபாயவரணம பணணுகிறவளவில அநநயசரணதவருபமான ஸவருபததுககு அநுகுணமாகக காமஜ்ஞாநபகதிகளாகிற உபாயாநதரஙகளை விட்டுச சரம மான ஸிததோபாயததைப பறறினுபபோலே உபேயபராாததனை பணணுகிறவளவிலும அநநயபோகதவருபமான ஸவருபததுககு அநுகுணமாக உபேயாநதரமான ஐசவாய கைவலயஙகளை விட்டுச சரமமான பராபயததை ஆததிககிறது எனகை (162)

163 நினைவறியும ஈசவரனபககல பராாததனை மிகையெனறிருபபார பணணும பரச னததை அநுவதிககிறார ‘இவன ஆததிககவேணுமோ? ஸாவஜ்ஞன இவன நினைவறியானோ? எனனில’ எனறு

மூ 163 இவன ஆததிககவேணுமோ? ஸாவஜ்ஞன இவன நினைவறியானோ எனனில

164 அதுககு உததரம அருளிசசெயகிறார ‘இவன பாசுரஙகேடடவாறே திருவுளளமுகக கும’ எனறு

மூ 164. இவன பாசுரஙகேடடவாறே திருவுளளமுகக்கும்.

வயா — அதாவது ருகணதையாலே சோறறில ஆசையறறுக கிடநத பரஜை ரோகந தீாநது பசிவிளைநது ‘சோறு’ எனறு அபேக்ஷிககும பாசுரஙகேடடால பெறறதாய உககுமாபோலே, அநாதிகாலம பராபயாநதரபராவணயமாகிற நோயகொணடு இநத பராபயத தில நசையறறுக கிடநதவன இதிலே ருசி பிறநது தன பககலிலே வநது இததை அபேக்ஷிக கிற பாசுரஙகேடடவாறே, சேஷியான அவன திருவுளளம உககும; அதுககாக ஆததிககிறு னிததனையெனகை (164)

165. இனி, இவவாகயததுககு பரதிபதம ஆததம அருளிச செயவதாகத திருவுளளம் பறறி, பரதமபதததை உபாதாநம பணணுகிறார ‘ஸ்ரீமதே’ எனறு

மூ. 165. ஸ்ரீமதே – பெரியபிராட்டியாரோடே கூடியிருந்துள்ளவனுக்கு.

வயா — அதுககு ஆததம அருளிசசெயகிறார ‘பெரிய பிராட்டியாரோடே கூடி யிருநதுளளவனுககு’ எனறு இஙகும ஸ்ரீசபதததுககுப பூாவாகயததிற சொனன வயுதபத தித்வயமும அதில ஆததமும மதுபாததமான நிதய யோகமும அநுஸநதேயம. (165)

166 இரணடிடததிலும நிதயயோகம ஒததிருககச செயதே அவவவதசாநுகுணமாக இவளிருககுமிருப்பை அருளிச செயகிறார ‘அவன உபாயமாமிடததில’ எனறு தொடஙகி.

மூ. 166. அவன உபாயமாமிடததில தான் புருஷகாரமாயிருக்கும்; அவன் ப்ராபயனுமிடததில தான பராபயையுமாயக கைங்காயவாதத்தையுமாயிருக்கும்.

வயா .— அதாவது, அவன சேதநாககு அநிஷ்டநிவருததி இஷடபராபதிகளுககு உபா யமாமிடததில ஸஹயாநதர ஸமஸாககததை ஸஹியாமையாலே தான உபாய பாவததில அநவயமினறிககே, ஸாபராத சேதநருடைய அபராதஙகளைப பாாதது அவன சீறுமளவில், அததை ஸஹிதது அஙகீகரிககுமபடியாகப பணணும புருஷகாரமாயிருககும; அவன சேதநாக் குககைஙகாய பரதிஸமபநதிதயா பராபயனுமிடததில, அவனோபாதி கைஙகாயபரதிஸமபநதிநி

http://acharya.org

யாயககொணடுதான பராபயையுமாய, இவாகள செயயும கைஙகாயததை அவன திருவுளளததிலே ஒனறு பததாகப படுததி உகபபிககையாலே, கைஙகாய வாததகையுமாயிருககுமெனகை இது தனனைப பரநதபடியிலே ''பூாவவாகயததில ஸ்ரீமசசபதம சேதநருடைய அபராததததையும, ஈசவரனுடைய ஸவாதநதாயததையுங கணடு, 'இவாகள அவனுடைய கரோததுககு விஷயபூதராய நசிததுபபோகாதே, அவனைககிட்டி உஜஜீவிததுப போகவேணும்' எனறு ஸாபராதரான சேதநரை ஈசவரனோடே சோககைககாக எனறுமொகக விடாதேயிருககுமிருபபைச சொலலுகிறது, இஙகுததை ஸ்ரீமசசபதம கைஙகாய பரதிஸமபநதிதவததைப பறறவும, இவாகள பணணுங கைஙகாயததை ஈசவரன திருவுளளததிலே ஒனறு பததாகப படுததுகைககாகவும், அநுபவவிசசேதததில தனககு ஸததாஹாநி பிறககும்படி இருககையாலே நிரநதர ஸமசலேஷததுககாகவும், அவனை க்ஷணகாலமும பிரியாதே ஸாவகாலமும ஸமசலிஷ்டையாயிருககுமிருபபைச சொலலுகிறது'' எனறு விஸதரேண அருளிசசெயதாா. (166)

167 திருமநதரததில உததரபதததுககு இவவுததரவாகயம விவரணமாயிருககிறபடியை அருளிசசெயகிறாா 'இதிலே' எனறு தொடஙகி.

மூ 167. இதிலே திருமநதரததில சொனன பராபயததை விசதமாக அநுஸநதிக்கிறது.

வயா — அதாவது, கைஙகாயபரதிஸமபநதி ஒரு மிதுநமெனனுமிடததை சாபதமாகப பரதிபாதிககிற இநத வாகயததிலே, திருமநதரததில 'நாராயணாய' எனறு கைஙகாய பரதிஸமபநதி ஒருமிதுநமெனனுமிடம ஆாததம ஆகையாலே அவிசதமாகசசொனன பராபயத்தை விசதமாக அநுஸநதிககிறதெனகை அஙகு, 'நாராயணனுககே அடிமை செயயப் பெறுவேனுகவேணும' எனகிற இவவளவொழிய, 'அடிமை கொளளுமவன ஸ்ரீமானுகவேணும' எனறும, 'அடிமை செயயுமவன நிாமமனுகவேணும' எனறும சொலலாமையாலும, அவை இரணடும இஙகுச சொலலுகையாலுமிறே, அநதபபதததுககு இவவாகயம விவரணமாயிறறு.

168. இமமிதுநததுககே அடிமை செயயவேணும எனகிற நிாபபநதநதானென?' என்ன அருளிசசெயகிறாா 'இளையபெருமாளைபபோலே' எனறு தொடங்கி.

மூ. 168. இளையபெருமாளைபபோலே இருவருமான சோத்தியிலே அடிமைசெயகை முறை.

வ்யா.— அதாவது, *பவாமஸது ஸஹவைதேஹயா கிரிஸாநுஷு ரமஸயதே-அஹம ஸாவம கரிஷயாமி ஜாகரதஸ ஸவபதசச தே* எனறு பெருமாளும பிராட்டியுமான சோததியிலே அடிமைசெயத இளையபெருமாளைபபோலே, இருவருமான சோததியிலே அடிமைசெயகை இவவாதமாவுககு ஸவருபபராபதம எனகை. மிதுந சேஷதவம ஸவருபமானுல மிதுந கைஙகாயமிறே ஸவருபபராபதம (168)

169 இனனமும அசசோததியிலே அடிமைசெயயுமளவிலுளள வாசியை அருளிசசெயகிறாா 'அடிமை' எனறு தொடஙகி.

மூ. 169 அடிமைதான் ஸிததிபபதும ரஸிபபதும் அச்சேர்த்தியிலே.

வயா.- அதாவது, ஸவதநதரனுன ஈசவரன உபேக்ஷியாமல கைஙகாயங்கொண்டருளும்படி பணணுமவள இவளாகையாலே *ஸீதாமுவாச* *ஸீதா ஸமக்ஷம காகுதஸதமிதமவசநம அபரவீத* எனறு இவள முனனிலையாகத தமமுடைய ஸவருபாநுருபமான அடிமையை அபேக்ஷிததுபபெறற இளையபெருமாளைபபோலே இவன பராாததிககிற அடிமைதான ஸிததிபபதும, மாதாபிதாககள இருவருமான சோததியிலே சுசருஷைபணணும புதரனுககுபபோலே, செயகிற அடிமைதான ரஸிபபதும பிராட்டியுமவனுமான சோததியிலே எனகை. (169)

http://acharya.org

170 இனி, இரண்டாம் பதத்தை உபாதாநம் பண்ணுகிறார் 'நாராயணாய' என்று அதுக்கு அர்த்தம் அருளிச்செய்கிறார், 'ஸர்வசேஷியாயுள்ளவனுக்கு' என்று

மூ 170 நாராயணாய – ஸர்வசேஷியாயுள்ளவனுக்கு

வ்யா — நாராயணத்வம், உபயவிபூதி நாதத்வமாகையாலே, ஸர்வசேஷியாயுள்ளவனுக்கு என்கிறார் கைங்கர்ய ப்ரதிஸம்பந்தியாவான சேஷியிறே (170)

171 கைங்கர்யந்தான் அநுபவஜநித ப்ரீதிகாரிதமாகையாலும், அந்த ப்ரீதிதான் அநுபாவ்ய விஷயாதீநையாகையாலும், அநுபாவ்ய விஷயம் சொல்ல வேண்டுகையாலே அருளிச்செய்கிறார் 'இதிலே திருமேனியையும் குணங்களையும் சொல்லும்' என்று

மூ. 171. இதிலே திருமேனியையும் குணங்களையும் சொல்லும்.

வ்யா — அதாவது, கைங்கர்யப்ரதிஸம்பந்தியைச் சொல்லுகிற இப்பதத்திலே, கைங்கர்யத்துக்குப் பூர்வபாவியா யிருக்கும் அநுபவத்துக்கு விஷயமான திவ்யமங்கள விக்ரஹத்தையும், கல்யாண குணங்களையும் சொல்லும் என்கை

* ஸ்தாபயந்தி * என்றும், * ஸோச்நுதே ஸர்வாந் காமாந் * என்றும் இத்யாதிகளிற் சொல்லுகிறபடியே திவ்யமங்கள விக்ரஹமும் கல்யாண குணங்களும், * ரஸம் ஹ்யேவாயம் லப்த்வாநந்தீ பவதி * என்கிற ஸ்வரூபத்தோபாதி கைங்கர்ய வர்த்தகங்களுமாய் போக்யங்களுமாயிறே இருப்பது, 'குணங்கள்' என்று ஸாமாந்யேந சொல்லுகையாலே ஜ்ஞாநசக்த்யாதி குணங்களோடு வாத்ஸல்யாதி குணங்களோடு சௌர்யாதி குணங்களோடு வாசியற எல்லாக் குணங்களும் அநுபாவ்யங்களாயிருக்கையாலே பூர்வவாக்யத்தில் நாராயணபதத்தில் உபாயவரணத்துக்கு உபயுக்ததயா அநுஸந்தேயங்களான குணவிசேஷங்களும் இப்பதத்தில் ப்ராப்யதயா அநுஸந்தேயங்கள், ஆச்ரயமான ஸ்வரூபத்துக்கு ஆகாரத்வயமுண்டாயிருக்கிறாப் போலே, ஆச்ரயிகளான குணவிசேஷங்களுக்கும் ஆகாரத்வயமும் உண்டாயிறேயிருப்பது இவையெல்லாம் பரந்தபடியிலே அருளிச்செய்தார் .. (171)

172. இனி, இப்பதத்துக்குத் தாத்பர்யம் இன்னதிலே என்கிறார் 'சேஷித்வத்திலே நோக்கு' என்று.

மூ. 172. சேஷித்வத்திலே நோக்கு.

வ்யா :— அதாவது, அநுபாவ்யத்வம் அவிசிஷ்டமாகையாலே ஸகலகுணங்களும் ப்ரதிபாதிதமாயிருந்ததேயாகிலும், சதுர்த்த்யம்சத்தில் சொல்லுகிற வ்ருத்திவிசேஷத்துக்கு மிகவும் அந்தரங்கமாயிருப்பது சேஷித்வமாகையாலே, அதிலே இப்பதத்துக்கு நோக்கென்கை (172)

173 இந்தச்சேஷித்வ கதநத்துக்கு ப்ரயோஜன மருளிச்செய்கிறார் 'அப்ராப்தவிஷயத்தில் கைங்கர்யமிறே ரஸிப்பது' என்று

மூ. 173. அப்ராப்தவிஷயத்தில் கைங்கர்யமிறே ரஸிப்பது.

வ்யா :— அதாவது, * ஸர்வம் பரவசம் து:க்கம் * என்றும், * ஸேவா ச்வவ்ருத்தி:* என்றும் சொல்லுகிறபடியே நிஷித்தமான அப்ராப்த விஷயத்தில் கைங்கர்யம்போலன்றிக்கே, * ச்சாயா வா ஸத்வ மநுகச்சேத் * என்றும், * ஸா கிமர்த்தம் ந ஸேவ்யதே * என்றும் சொல்லு

http://acharya.org

கிறபடியே விஹிதமான ப்ராப்தவிஷயத்தில பண்ணுங் கைங்கர்யமிறே இவனுக்கு ரஸிப்பது என்கை ... . (173)

174 இனி, இப்பதத்தில விபக்தயம்சத்துக்கு அர்த்தம் அருளிச் செய்கிறார் ' இந்த சதுர்த்தி ' என்று தொடங்கி.

மூ 174. இந்த சதுர்த்தி, கைங்கர்யத்தை ப்ரகாசிப்பிக்கிறது.

வ்யா.— அதாவது, சேஷத்வ ஜ்ஞாநகார்யமான உபாய பரிக்ரஹத்துக்கு அநந்தரம் ப்ராப்தமாயுள்ளதாகையாலே, தாதர்த்ய ப்ரதிபாதகமன்றிக்கே, இந்த சதுர்த்தி, பரிக்ருஹீத உபாயத்தினுடைய பலமான கைங்கர்யத்தை ப்ரகாசிப்பிக்கிறதென்கை. கைங்கர்யத்தை ப்ரகாசிப்பிக்கையாவது, கைங்கர்ய ப்ரார்த்தனையை ப்ரதிபாதிக்கை. கைங்கர்யமாவது, பகவந் முகவிகாஸ ஹேதுவான வ்ருத்தி விசேஷம். இக்கைங்கர்யந்தான் *ஏதத் ஸாம காயந்நாஸ்தே* என்றும் *நம இத்யேவ வாதிந* என்றும், *யேந யேந தாதா கச்சதி தேநதேந ஸஹ கச்சதி* என்றும் இத்யாதிகளில சொல்லுகிறபடியே வாசிககாயிக ரூபமாயிருக்கும் ... . (174)

175. ' இக்கைங்கர்யம ப்ரார்த்தநீயமாகில காதாசித்க மாகாதோ? ' என்ன, அருளிச் செய்கிறார் ' கைங்கர்யந்தான நித்யம ' என்று

மூ. 175. கைங்கர்யந்தான் நித்யம்.

வ்யா.— அதாவது, சேஷத்வமே ஆத்மாவுக்கு ஸ்வரூபமாகையாலும், *அகிஞ்சித்கரஸ்ய சேஷத்வாநுபபத்தி* என்கிறபடியே கிஞ்சித்கார அபாவத்தில அதுதான அநுபபந்நமாகையாலும கைங்கர்யம ஆத்மாவுக்கு நித்யமென்கை ஆகையாலிறே, * நித்யகிங்கர ப்ரஹர்ஷயிஷ்யாமி* என்றும, *நித்யகிங்கரோ பவாநி* என்றும ஆசார்யர்கள அருளிச்செய்தது (175)

176 ' நித்யமா யிருக்குமாகில ப்ரார்த்திக்கவேணுமோ? ' என்ன அருளிச் செய்கிறார் ' நித்யமாக ப்ரார்த்தித்தே பெறவேணும ' என்று

மூ. 176. நித்யமாக ப்ரார்த்தித்தே பெறவேணும

வ்யா — அதாவது, விஷயம உத்துங்கமாயிருக்கையாலும், ஆசாபூர்த்தன சேதநன் அத்யந்த பரதந்த்ரனாயிருக்கையாலும ப்ரார்த்தநாவிசேஷம இல்லாதபோது கைங்கர்யம ஸித்தியாமையாலும, நித்யமாக ப்ரார்த்தித்தே பெறவேணும என்கை (176)

177. இது நித்யப்ரார்த்தநீயமாகைக்கு நிதாநத்தை அருளிச் செய்கிறார் ' சேஷிக்கு ' என்று தொடங்கி

மூ 177. சேஷிக்கு அதிசயத்தை விளைக்கை சேஷபூதனுக்கு ஸ்வரூபலாபமும், ப்ராப்யமும்

வ்யா.— அதாவது, * நாகிஞ்சித்குர்வதச்சேஷத்வம* என்கிறபடியே சேஷிக்கு அதிசயகரமல்லாத வஸ்துவுக்கு சேஷத்வம இல்லாமையாலே, சேஷியான ஈச்வரனுக்குத் தன்னுடைய வ்ருத்தி விசேஷங்களாலே பரிதிருப்தமான அதிசயத்தை விளைக்கை சேஷபூதனானவனுக்குத் தன ஸ்வரூபலாபமுமாய், அவனுடைய முகோல்லாஸாநுபவத்துக்கு உறுப்பாயிருக்கையாலே ப்ராப்யமுமாயிருக்குமென்கை ஆகையாலே, நித்யப்ரார்த்தநீயமா யிருக்குமென்று கருத்து. .. .. (177)

http://acharya.org

178 அநந்தரம், சரமபதததை உபாதாநம் பண்ணுகிறா 'நம'' என்று அதுக்கு அர்ததம அருளிச்செயகிறா 'கைஙகாயததில களையறுககிறது' என்று.

மூ. 178. நம — கைங்கர்யத்தில களையறுக்கிறது

வ்யா — அதாவது, நமச்சபதம ஸாமாநயேந அஹங்கார மமகாரஙகளைக் கழிக்கையாலே, திருமநதரததில மதயமபதமான நமசசபதமபோலே ஸவரூப உபாய புருஷாாதத விரோதிகள மூனறையுங கழிகக வறறு யிருநததேயாகிலும, இஙகு அஙஙனனறிககே, கைஙகாயபராாத்தநாநந்தரோக்தம ஆகையாலே, இநதக கைஙகாயததில விரோதியைக கழிககிறது என்கை (178)

179 'கைஙகாயததுககுக களை எது?' என்ன அருளிச செயகிறா 'களையாவது தனககெனனப பணணுமது' என்று.

மூ. 179 களையாவது – தனக்கெனனப பணணுமது.

வ்யா — தனககெனனப பணணுகையாவது, * போகதாஹம மம போகோயம * என்கிற படியே, இதனைத தனனுடைய ரஸததுககு உறுபபாக நினைததுப பணணுகை, பகவந முக விகாஸ ஹேது ஆகையாலே இது நமககு ஆதரணீயம எனகிற பரதிபததியொழிய, இதில போக்த்ருதவ ப்ரதிபததியும், மதீயதவ பரதிபததியும நடககுமாகில அபுருஷாாததமாயிறே இருபபது (179)

180 இனனமும இநதக கைங்காய பராபதிககு விரோதிகளானவையும இதிலே தளளுண்ணும எனகிறா 'இதிலே அவிதயாதிகளும கழியுணணும' என்று

மூ 180. இதிலே அவிதயாதிகளும் கழியுணணும.

வ்யா —அதாவது, அஹஙகார மமகார நிவருததியை பராாததிக்கிற இநநமஸ்ஸிலே, * அநாதமநயாதம புத்திா யா அஸவே ஸவமிதி யா மதி — அவிதயாதருஸமபூதி பீஜமேததத விதா ஸதிதம * எனகிறபடியே அநாதமந யாதம புததயாதிகளை வடிவாகவுடைததாயக காமோதபததி காரணமாயிருநதுளள அவிதயையும, ததகாாயமான காமஙகளும், ததகாாயமாயவரும பரகருதி ஸமபநதமும எலலாம கழியுணணுமெனகை.

ஆகையிறே, தவயவிவரணமான கதயததிலே நமசசபதாாததததை அநுஸநதிததருளுகிறவளவில, * மநோவாககாயை * இதயாதி சூாணையாலே, அகருதயகாணுதயகில காமநிவருத்தியையும, * அநாதிகாலபரவருதத * இதயாதி சூாணையாலே, அவிதயா நிவருததியையும, * மதீயாநாதி * இதயாதி சூாணையாலே, பரகருதி ஸமபநத நிவருததியையும பாஷயகாரா பராாததிததருளிறறு (180)

181 ஆனாலும், இதுககுப பரதாநாாததம கைஙகாயததில ஸவபரயோஜந நிவருததியாகையாலே அதனை உபபாதிககிறாமேல அதில பரதமததிலே, கைஙகாயம பணணும போது தான எபபடியாகவேணும?'' என்ன, அருளிசசெயகிறா ''உனககே நாமாடசெயவோம'' எனனுமபடியே யாகவேணும' என்று

மூ. 181. "உனக்கே நாமாடசெயவோம" என்னுமபடியே ஆகவேணும்.

வ்யா — அதாவது, கைஙகாயம பணணுமளவில 'உனககே நாமாடசெயவோம' என்று 'உனககும எஙகளுககுமாயிருககும இருபபுததவிாநது, உனககேயுகபபாக நாஙகள

அடிமை செய்யவேணும் என்கிறபடியே, சேஷிக்கே உகப்பாகப் பண்ணவேணுமென்கை " தனக்கேயாக எனைக்கொள்ளு மீதே " என்றிறே ஆழ்வாரும் அருளிச்செய்தது (181)

182. இனி, இந்தக் கைங்கர்யத்துக்கு விக்நங்களை அருளிச் செய்கிறார் ' ஸௌந்தர்யம் ' இத்யாதி வாக்யத்வயத்தாலே

மூ. 182 ஸௌந்தர்யம் அந்தராயம்; கீழ்ச்சொன்ன கைங்கர்யமும் அப்படியே.

வ்யா — அதாவது, அவனுடைய விக்ரஹஸௌந்தர்யமும் சித்தாபஹாரியாய்க் கை சோரப்பண்ணுகையாலே, கைங்கர்யத்துக்கு விக்நம், இந்நமஸ்ஸுக்குக் கீழே சதுர்த்தியிற் சொன்னகைங்கர்யமும் அபிமதவிஷயபரிசர்யையைப்போலே ஸ்வரஸத்துக்கு உடலாயிருக்கையாலே அவனுடைய முகமலர்த்தியே ப்ரயோஜநமாக இருக்குமதுக்கு அதுவும் விக்நமென்கை (182)

183 இப்படியாகையால், இவ்விரோதி நிவ்ருத்தி ப்ரார்த்தனை இடைவிடாமல் நடக்கும் படியை அருளிச்செய்கிறார் ' கைங்கர்யப்ரார்த்தனைபோலே ' என்று தொடங்கி

மூ. 183. கைங்கர்ய ப்ரார்த்தனைபோலே இப்பதத்தில் ப்ரார்த்தனையும் என்றுமுண்டு.

வ்யா — அதாவது, சதுர்த்தியிற் சொல்லுகிற கைங்கர்ய ப்ரார்த்தனை காதாசித்கமன்றிக்கே நித்யமாய்ச் சொல்லுமா போலே, இப்பதத்திற் சொல்லுகிற கைங்கர்யவிரோதி நிவ்ருத்தி ப்ரார்த்தனையும், இங்கிருக்கும் காலத்தோடு ப்ராப்யபூமியிற் போன காலத்தோடு வாசியற எல்லாக் காலமும் நடக்கக்கடவதாயிருக்குமென்கை . (183)

184 ' கந்தல் கழிந்த அந்நிலத்திலும் ஸ்வபோகத்ருத்வ உதயம் உண்டாமோ ? ' என்ன, அருளிச்செய்கிறார் " மருந்தே நங்கள் போகமகிழ்ச்சிக்கு ' என்னுநின்றதிறே " என்று

மூ 184. " மருந்தே நங்கள் போகமகிழ்ச்சிக்கு " என்னு நின்றதிறே.

த்வயப்ப்ரகரணம் முற்றிற்று.
பிள்ளைலோகாசார்யர் திருவடிகளே சரணம்

வ்யா — அதாவது, உன்னுடைய அநுபவத்தாலே எங்களுக்கு வரும் ஆநந்தத்துக்கு ஸ்வபோகத்ருத்வபுத்தியை விளைத்து, ஸ்வரூபத்தை அழியாதபடி ஸாத்மிப்பிக்கும் பேஷஜமானவனே ! என்று நித்யஸூரிகள்பேசும் பாசுரமாகச் சொல்லாநின்றதிறேயென்கை ஆகையால், அவ்விஷய வைலக்ஷண்ய ப்ரயுக்தமாய் வரும் ஸ்வபோகத்ருத்வ புத்தி அங்கும் விளைகையாலே, இப்பதத்தில் ப்ரார்த்தனை என்றுமுண்டு என்னுமிடம் ஸித்தமென்றதாயிற்று ஆகையிறே முக்தர்க்கு லக்ஷணம் சொல்லுகிறவிடத்திலே * நம இத்யேவ வாதிந * என்றது

ஆக, புருஷகாரத்தையும், தந்நித்யயோகத்தையும், தத்ப்ராவிதமான வாத்ஸல்யாதி குணங்களையும், அந்தக் குணப்ரகாசகமான திவ்யமங்கள விக்ரஹத்தையும், குணவிக்ரஹ விசிஷ்ட வஸ்துவினுடைய உபாயத்வத்தையும், அவ்வுபாய ஸ்வீகாரத்தையும், தத்பலமான கைங்கர்யத்துக்கு ப்ரதிஸம்பந்தி ஒருமிதுநமென்னுமதையும், அவ்வஸ்துவினுடைய ஸர்வ சேஷித்வத்தையும், தத்விஷய கைங்கர்யத்தையும், கைங்கர்யவிரோதி நிவ்ருத்தியையும் சொல்லிற்றாயிற்று (184)

த்வயப்ரகரண வ்யாக்யானம் முற்றிற்று
பெரியஜீயர் திருவடிகளே சரணம்.

http://acharya.org

முமுக்ஷுப்படி-சரமச்லோக ப்ரகரணம்

வ்யாக்யாந அவதாரிகை

மதயமரஹஸயமான தவயத்தினுடைய அாததததை அருளிசசெயத அநநதரம அதில் பூாவவாகயததிற சொல்லுகிற உபாயவரணம ஸாவேசவரன தானே விதிககையாலே ததபிமதமெனனுமததையும வரணுஙகமான ஸாதநாநதர பரிதயாகததையும வாணததில ஸாதநதவபுததி ராஹிதயததையும சாபதமாகப பூாவாாததததாலே பரதிபாதிககையாலும, உததரவாகயததில சொலலுகிற கைஙகாயததுககுப பூாவபாவியான பராபதி பரதிபநதக ஸகலபாப விமோசநததையும, உததராாதததாலே சாபதமாக பரதிபாதிககையாலும, தவயததுககு விவரணமாய பஞசம வேதஸாரபூத கீதோபநிஷததாதபாயமாய, சரமரஹஸயமாய இருநதுளள சரமசலோகததினுடைய அாததததை ஸமசயவிபாயயமற அருளிச செயகிறாா

இதில அாததஙகேடகைககாகவிறே, எமபெருமாஞா பதினெடடுபாயாயம திருககோடடியூா நமபிபககல எழுநதருளிறறு

நமபிதாமும இதில அாததததினுடைய கௌரவததையும இதுககு அதிகாரிகள இலலாமையையும பாாததிறே, இவருடைய ஆஸதிக்யஆதர பரீக்ஷாாததமாகவும பலகால நடநது துவளபபண்ணிச சூளுரவுகொணடு மாஸோபவாஸஙகொணடு அருமைபபடுததி அருளிச செயதருளிற்று

நிஷகருஷடஸதவநிஷடஞய, பரமாதீமநிரகதஞய, அபரமாதமநி வைராகயமுடையஞய, பரமாண பரதந்தரஞய, பகவத வைபவம சருதமாஞல அது உபபநநமென்னுமபடியான விஸரம்பபாஹுளயமுடையஞய, ஆஸதிக அகரேஸரஞயிருபபான ஒருவனுணடாகில அவன் இநத சலோகாாதத சவரணா அநுஷடாநததுககு அதிகாரியாகையாலே, அதிகாரி துாலபதவததாலும அாததகௌரவததாலும இததை வெளியிடாதே மறைததுககொணடு போநதாாகள, எமபெருமாஞருககு முனபுளளாா, ஸமஸாரிகள துாககதிகணடு பொறுககமாடடாதபடி கருபை கரைபுரணடிருககையாலே அாதததின சீாமைபாராதே அநாததததையே பாாதது வெளியிடடருளினாா எமபெருமாஞா

அபபடி உபதேசிததது விடுகிறமாதரமுமினறிககே, இவவாததததை எலலாரும அறிநது உஜஜீவிகக வேணுமெனனும பரமகருபையாலேயிறே, இதுதனனைப பலபரபநதஙகளிலும ஸஙகரஹ விஸதரரூபேண இவா அருளிசசெயதது மறறுளள பரபநதஙகள எலலாவறறிலும போலனறிககே ஸதரீபாலாகளுககும அதிகரிககலாமபடி தெளிய அருளிசசெயதது, இபரபநதததிலேயிறே.

அவதாரிகை முறறிறறு

185 இதில பரதமததிலே இநத சலோகாாதததததினுடைய கௌரவததை எலலாருடைய நெஞசிலும படுததுகைககாக இது தனககுச சரமசலோகமெனறு திருநாமமாகைககு ஹேதுவை அருளிசசெயகிறாா 'கீழே சில உபாயவிசேஷஙகளை' எனறு தொடஙகி

மூ. 185. கீழே சில உபாய விசேஷங்களை உபதேசிகக, அவை துசசகங்களென்றும் ஸவரூபவிரோதிகளெனறும நினைதது சோகாவிஷடஞன அாஜுநனைக் குறிதது அவனுடைய சோகநிவருததயாததமாக இனி இதுககு அவவருகிலலை யென்னுமபடியான சரமோபாயததை அருளிசசெயகையாலே, சரமசலோகமெனறு இதுக்குப் பேராயிருக்கிறது.

http://acharya.org

வயா — அதாவது, இநத சலோகததுக்குக கீழே அநேகாதயாயஙகளிலே காமஜஞா நாதிகளன சில உபாய விசேஷஙகளை ஸவபராபதிலக்ஷண மோக்ஷஸாதநமாக விஸதரேண உபதேசிததருளககேட்டு, காயகலேச ரூபமாகையாலும இநதரியஜயம அரிதாகையாலும ஸாவதாநமாகச சிரகாலம ஸாதிகக வேணடியிருககையாலும அவை அநுஷ்டிகக அசக்யஙக ளெனறும, ஸவசரீரதவ கதநாதிகளாலே பரதிபாதிககபபட்ட பரதநதரமான ஸவரூபததுககு ஸவயதநரூபஙகளான இவை விரோதிகளெனறும புததிபணணி, ‘இவறறாலே எமபெருமா ஙைபபெற எனபது ஒனறிலலை, இனி இழநதேபோ மிததனையாகாதே’ எனகிற சோகததாலே ஆவிஷடனான அரஜுநனைக குறிதது அவனுடைய அநத சோகம போககைககாக ஸர்வஞ்ஞதவத தாலும ஸவரூபாநுரூபதையாலும இனி இதுககுமேலிலலை எனனுமபடியான சரமமான உபா யததை அருளிசசெயகையாலே, சரமசலோகமெனறு இதுககுத திருநாமமா யிருககிறது எனகை (185)

186 இனி இசலோகததுககு வாகயாாததம அருளிசசெயகிறா ‘இதில பூாவாாததத தாலே’ எனறு தொடஙகி

மூ. 186. இதில பூாவாாததததாலே அதிகாரி கருதயததை அருளிசசெயகிறன; உததராாததததாலே உபாயகருதயததை அருளிசசெயகிறன்

வயா— அதாவது, அாததவயாதமகமான இநதசலோகததில பூாவாாதததாலே இவ வுபாயததுககு அதிகாரியானவன செயயும அமசததை அருளிசசெயகிறன, உததராாததத தாலே உபாயபூதனான தான இவனுககுசசெயயும அமசததை அருளிசசெயதானெனகை (186)

187 ‘அதிகாரிகருதயமாவது ஏது?’ எனன அருளிசசெயகிறா ‘அகாரிககுக கருதய மாவது உபாயபரிகரஹம’ எனறு.

மூ. 187 அதிகாரிக்கு க்ருதயமாவது – உபாயபரிகரஹம.

வயா — அதாவது, அதிகாரியானவனுககு இஙகுச் செயயத தககது இவவுபாயததை ஸவீகரிககையெனகை ... . (187)

188. ‘ஆனால, அவவளவை விதியாதே உபாயாநதர பரிதயாகம சொலலுவானென?’ எனன, அருளிசசெயகிறா ‘அததை ஸாஙகமாக விதிககிறன’ எனறு

மூ 188 அததை ஸாஙகமாக விதிக்கிறன்.

வயா :— அதாவது, அநத உபாய ஸவீகாரததை உபாயநதர பரிதயாகமாகிற அஙகத தோடேகூட விதிககிறனெனகை *பரக்ஷாலய பாதாவாசாமேத ஸநாதவா விதிவதாசச யேத *ஸதிதவாாககயம பாநவே ததயாத தயாதவா தேவம ஜபேநமநும்* எனறு ஆசமநாதி களுககு அஙகமாகச சொனன பாதபரக்ஷாளநாதிகளை யொழிய அவை அநுஷ்டிககவொணணா தாப போலே. இஙகும லயபநதபததாலே அஙகமாகச சொலலுகிற உபாயாநதர தயாகத தையொழிய ஸவீகாரம அநுபபநநம எனனுமிடம ஸிததமிறே. ஆகையால, “ஸாவதாமாந பரிதயஜயஸததிதசசேத” எனறு துஷகரதவ புததியாலே ஸவதபராபதமான உபாயாநதர பரிதயாகததை அநுவதிதது ஸிததோபாயஸவீகாரததை விதிககிறதெனகிற அநுவாதபக்ஷம அயுகதமெனறதாயிறறு ... ... (188)

189. ‘ஆனால, ஸர்வஞ்சதவாதிகளாலே ராகபராபதமான இதுககு விதிதான வேணுமோ?’ என்ன, அருளிசசெய்கிறா ‘ராகபராபதமான’ என்று தொடஙகி,

மூ 189 ராகப்ராப்தமான உபாயந்தானே வைதமானால் கடுகப்பரிக்ரஹிக்கைக்கு உடலாயிருக்குமிறே

வ்யா — அதாவது, போக்யதையாலே ராகப்ராப்தமான க்ஷீரத்தைப் பித்தரோகத்துக்கு மருந்தாகக் கொடுக்கச் சொல்லி விதித்தால் சீக்ரம் கைக்கொள்ளுகைக்கு உடலாமா போலே, உபாயாந்தரங்களிற் காட்டில் இதுக்கு உண்டான வைலக்ஷண்யத்தாலே சேதநனுடைய ராகத்ப்ராப்தமாயிருந்துள்ள உபாயந்தானே இத்தை ஸ்வீகரியென்னும் விதிப்ரயுக்தமுமானால் சீக்ரமாக ஸ்வீகரிக்கைக்கு உடலாயிருக்குமிறே யென்கை (189)

190 இனி, இதுக்கு ப்ரதிபத்தம் ஆர்த்தம் அருளிச்செய்வதாக பூர்வார்த்த பதஸங்கயையை அருளிச்செய்கிறார் ' இதில் பூர்வார்த்தம் ஆறுபதம் ' என்று

மூ 190 இதில் பூர்வார்த்தம் ஆறுபதம்

191 அதில் ப்ரதமபதத்தை உபாதாநம் பண்ணுகிறார் ' ஸர்வ தர்மாந் ' என்று அதுக்கு ஆர்த்தம் அருளிச்செய்கிறார், ' எல்லா தர்மங்களையும் ' என்று

மூ 191 ஸர்வதர்மாந் – எல்லா தர்மங்களையும்

192. அதுதான் தர்மமும் பஹுவசநமும் ஸர்வசப்தமுமாய் த்ரிப்ரகாரமாயிருக்கையாலே இம்மூன்றுக்கும் ஆர்த்தம் அருளிச்செய்வதாக ப்ரதமம் தர்மலக்ஷணத்தை அருளிச்செய்கிறார் ' தர்மமாவது-பலஸாதநமாயிருக்குமது ' என்று.

மூ. 192 தர்மமாவது – பலஸாதநமாயிருக்குமது.

193 தர்மசப்தம் த்ருஷ்டபல ஸாதநத்திலும் வ்யாப்தமாகையால் அத்தை வ்யாவர்த்திக்கிறார் ' இங்குச் சொல்லுகிற தர்மசப்தம் ' என்று தொடங்கி

மூ 193 இங்குச் சொல்லுகிற தர்மசப்தம் த்ருஷ்ட பலஸாதநங்களைச் சொல்லுகையன்றிக்கே, மோக்ஷ பலஸாதநங்களைச் சொல்லுகிறது

வ்யா :— அதாவது, பூர்வோபாயங்கள் தன்னை உபதேசிக்கிறபோதே த்ருஷ்டபல ஸாதநங்கள் வ்யாவ்ருத்தங்களாகையாலும், மோக்ஷோபாயங்களை உபதேசித்து வருகிற ப்ரகரணமாகையாலும், இவ்விடத்திற் சொல்லுகிற தர்மசப்தம் புத்ரபச்வந்நாதி ஐஹிகமாயும் ஸ்வர்க்காதி ஆமுஷ்மிகமாயும் இருந்துள்ள த்ருஷ்டபலங்களுக்கு ஸாதநங்களானவற்றைச் சொல்லுகையன்றிக்கே பகவத்ப்ராப்திரூபமான மோக்ஷ பலத்துக்கு ஸாதநமாயுள்ளவற்றைச் சொல்லுகிறதென்கை (193)

194. இனிமேல், பஹுவசநார்த்தத்தை அருளிச்செய்கிறார் 'அவைதான் என்று தொடங்கி

மூ. 194. அவைதான்–ச்ருதிஸ்ம்ருதி விஹிதங்களாய்ப் பலவாயிருக்கையாலே பஹுவசநப்ரயோகம் பண்ணுகிறது

வ்யா :— அதாவது, அந்த மோக்ஷபலஸாதனங்கள் தாம் உபப்ருஹ்ம்ய உபப்ருஹ்மணங்களாயிருந்துள்ள ச்ருதிஸ்ம்ருதிகளாலே விஹிதங்களாய்க்கொண்டு அநேகங்களாய் இருக்கையாலே ' தர்மாந் ' என்று பஹுவசநப்ரயோகம் பண்ணுகிறதென்கை. (194)

http://acharya.org

195 ‘அப்படியிருந்துள்ளவைதாம எவை?’ என்ன, அருளிச்செய்கிறார் ‘அவையாவன’ என்று தொடங்கி

மூ 195 அவையாவன–கர்மஜ்ஞாந பக்தியோகங்களும், அவதார ரஹஸ்யஜ்ஞாநம், புருஷோத்தம வித்யை, தேசவாஸம், திருநாமஸங்கீர்த்தநம், திருவிளக்கெரிக்கை, திருமாலையெடுக்கை தொடக்கமான உபாயபுத்த்யா செய்யுமவையும்.

வ்யா — அதாவது, கீழ் பலவாகச் சொல்லப்பட்ட அவையாவன, *கர்மணைவ ஹி ஸம்ஸித்திமாஸ்திதா ஜனகாதய , தஸ்மாத்ஸக்தஸ் ஸததம கார்யம கர்ம ஸமாசர* என்று ஸ்வதந்த்ர ஸாதநமாக உக்தமான கர்மயோகமும், *ஸர்வம கர்மாகிலம பார்த்த! ஜ்ஞாநே பரிஸமாப்யதே* *நஹிஜ்ஞாநேந ஸத்ருசம பவித்ரமிஹ வித்யதே* ஜ்ஞாநாக்நிஸ் ஸர்வகர்மாணி பஸ்மஸாத்குருதே ததா* என்று சொல்லப்பட்ட கர்மஸாத்யமான ஜ்ஞானயோகமும், *பக்த்யா த்வநந்யயா சக்ய *மந்மநாபவ மத்பக்த * இத்யாதிகளாலே சொல்லப்பட்ட கர்மஜ்ஞாந ஸஹக்ருதமான பக்தியோகமுமாகிற இவையும், *ஜந்மகர்ம ச மே திவ்யம ஏவம யோ வேத்தி தத்த்வத , த்யக்த்வா தேஹம புநர்ஜந்ம நைதி மாமேதி ஸோர்ஜுந* என்று விரோதிநிவ்ருத்தி பூர்வகமான பகவத்ப்ராப்திக்கு ஸாதநமாகச் சொல்லப்பட்ட அவதார ரஹஸ்யஜ்ஞாநம், *ஏதத் புத்த்வா புத்திமாந் ஸ்யாத் க்ருதக்ருத்யச்ச பாரத* என்று அபிமத பலப்ராப்த்தாலே க்ருதக்ருத்யனாக்குமென்கிற புருஷோத்தம வித்யை, *தேசோயம ஸர்வகாமதுக* என்று ஸர்வகாம பல ப்ரதமாகச் சொல்லுகிற புண்யக்ஷேத்ரவாஸம், *ஸர்வபாப விசுத்தாத்மா யாதி ப்ரஹ்ம ஸநாதநம* என்று ஸர்வபாபவிமோசந பூர்வகமான பகவத் ப்ராப்தியைப் பலமாகச் சொல்லுகிற திருநாமஸங்கீர்த்தநம், *க்ருதேந வாத தைலேந தீபம யோ ஜ்வாலயேந்நர., விஷ்ணவே விதிவத் பக்த்யா தஸ்யபுண்ய பலம்ச்ருணு-விஹாய ஸகலம்பாபம ஸஹஸ்ராதித்ய ஸந்நிப – ஜ்யோதிஷ்மதா விமாநேந விஷ்ணுலோகே மஹீயதே* என்று பாபநிவ்ருத்தி பூர்வகமான பகவத் ப்ராப்திக்கு ஸாதநமாகச் சொல்லப்படுகிற திருவிளக்கெரிக்கை, அப்படி விரோதி நிவ்ருத்தி பூர்வக பகவத் ப்ராப்தி ஸாதநமாகச் சொல்லப்படும் திருமாலையெடுக்கை முதலாக ஸாதநபுத்த்யா செய்யப்படுமவையும் என்கை (195)

196 இனி, ஸர்வசப்தார்த்தத்தை அருளிச் செய்கிறார், ‘ஸர்வசப்தத்தாலே’ என்று தொடங்கி.

மூ 196 ஸர்வ சப்தத்தாலே அவ்வவஸாதந விசேஷங்களை அநுஷ்டிக்குமிடத்தில அவற்றுக்கு யோக்யதாபாதகங்களான நித்யகர்மங்களைச் சொல்லுகிறது

வ்யா — அதாவது, தர்மவிசேஷணமான ஸர்வசப்தத்தாலே பஹுவசநோக்தமான அவ்வோ ஸாதந விசேஷங்களை அநுஷ்டிக்குமிடத்தில *ஸந்த்யாஹீநோசுசிர் நித்யம அநர்ஹஸ் ஸர்வ கர்மஸு* என்கிறபடியே அயோக்யனுகாமல, தன்னை அநுஷ்டிக்கையாலே அவற்றுக்கு யோக்யனுகையை உண்டாக்கிக் கொடுக்கும் ஸந்த்யாவந்தந பஞ்சமஹாயஜ்ஞாதிகளான நித்யகர்மங்களைச் சொல்லுகிறதென்கை.

197 உக்தத்தை நிகமிக்கிறார் ‘ஆக’, என்று தொடங்கி

மூ. 197 ஆக, ச்ருதி ஸ்ம்ருதி சோதிதங்களாய நித்யநைமித்திகாதி ரூபங்களான கர்மயோகாத்யுபாயங்களை என்றபடி.

வ்யா.— அதாவது–ஆக, கீழ்ச்சொன்ன எல்லாவற்றாலும் *சோதநாலக்ஷணோர்த்தோ தர்ம* என்று சோதனையாகிற விதிவாக்யத்தை ப்ரமாணமாகவுடைத்தான அர்த்தம் தர்ம

http://acharya.org

மெனகையாலே,சருதிஸமருதிகளாகிற பரமாணஙகளாலே விதிககபபடடுளளவையாய, நிதயம நைமிததிகம முதலானவறறை வடிவாகவுடைததான காமயோகம தொடககமான உபாயங களை யெனறபடி எனகை (197)

198 ஸவரூபவிருததததவாத அதாமமாகச சொலலவேணடுமவறறைத தாமம எனகிற துககு ஹேதுவை அருளிச செயகிறா 'இவறறை' எனறு தொடஙகி

மூ 198. இவறறை தாமம எனகிறது – பரமிதத ஆஜுநன கருததாலே

வயா :— அதாவது, பகவததயநத பாரதநதாயமாகிற உததேசயததுககு விரோதியா யிருககையாலே அதாமசபதவாசயஙகளாகப பராபதஙகளாயிருககிற இவறறைத தாம மெனறு சொலலுகிறது, ஸவதாமமான யுதததததை அதாமம எனறும இவறறைத தாமம எனறும பரமிதத ஆஜுநனுடைய நினைவாலே யிததனை யெனகை ஆக பரதமபதாாத ததததை அருளிசசெயதரராயிறறு (198)

199 அநநதரம, தவிதீயபதததை உபாதாநம பணணுகிறா 'பரிதயஜய' எனறு

மூ 199 பரிதயஜய

200. இதுவும தயாகமும லயபபும உபஸாககமுமாயத தரிபரகாரமா யிருககையாலே, அதில தயாகவேஷததை முநதுற அருளிசசெயகிறா 'தயாகமாவது' எனறு தொடஙகி.

மூ. 200 தயாகமாவது–உகதோபாயஙகளை அநுஸநதிததது, 'சுகதிகையிலே ரஜத புததி பணணுவாரைபபோலேயும, விபரீததிசாகமநம் பணணுவாரைபபோலேயும அநுபாயஙகளிலே உபாயபுததி பணணினோம' எனகிற புததிவிசேஷததோடே தயஜிககை.

வயா :— அதாவது, இவவிடததிற சொலலுகிற தயாகமாவது-கேவலம் விடுகை அனறு, கீழசசொலலபபடட உபாயஙகளினபடியை அநுஸநதிததது, 'ரஜதமலலாத சுகதிகை யிலே ரஜதபுததி பணணுவாரைப போலேயும, ஸவகாாயஸிததிககு உடலான ஒருதிககிலே போககோலித ததவிபரீதமான திககை அதுவாக நினைததுப போவாரைப போலேயும, பகவதபராபதயுபாயாபேகூரான நாம உபாயமலலாதவறறிலே உபாயபுததி பண்ணினோம' எனகிற புததிவிசேஷததோடே விடுகையெனறபடி (200)

201 இனி, உபஸாககாாததததை அருளிசசெயகிறா 'பரி எனகிற' எனறு தொடஙகி.

மூ. 201. 'பரி' எனகிற உபஸாககததாலே–பாதகாதிகளை விடுமாபோலே ருசி வாஸனைகளோடும லஜஜையோடுஙகூட மறுவலிடாதபடி விடவேணுமெனகிறது

வயா — அதாவது– 'பரி ஸாகலயே' எனறு ஸாகலயபரமாகக கொளளுமளவில அது ஸாவசபதததிலே உகதமாகையாலே அபேகூித மலலாமையாலே, மிருதிககு வாசகமான பரி யெனகிற இநத உபஸாககததாலே * பரஹமஹதயா ஸுராபாநம ஸதேயம குாவஙகநாகம * எனகிற பாதகஙகள முதலானவறறை விடுமளவில அவறறில புநரநவயததுககு உறுபபான ருசி வாஸனைகளோடேகூட 'நாம இதைச செயவதே!' எனகிற லஜஜாஸஹிதனுயககொணடு விடுமாபோலே, * அத பாதகபீதஸ தவம * எனறு தாமதேவதை பாதகமாகச சொனன உபா யாநதரஙகளை விடுமளவில புததி பூாவமாக அவறறிலே பரவாததிககைககு உறுபபான ருசி யும அபுததிபூாவமாக மூளுகைககு உறுபபான வாஸனையும ஆகிற அவறறோடே கூட 'பகவ

http://acharya.org

தேகஸாதநதைகவேஷமான ஸவஸவரூபததுககு அதயநத விருத்தமானவறறை நாம செய வதே! எனகிற லஜஜாஸஹிதனயக கொண்டு மீளவும அவறறில அநவயம வாராதபடி விட வேணுமெனறு சொலலுகிறது எனகை (201)

202 இனி, 'லயப' ஆா ததததை அருளிச்செயகிறா 'ல்யபபாலே' எனறு தொடங்கி.

மு. 202. ல்யபபாலே "ஸநாதவா புஞ்ஜீத" என்னுமாபோலே, உபாயாந்தரங்களை விடடே பறறவேணும் எனகிறது.

வ்யா — அதாவது- 'தயஜய' எனகிற லயபபாலே * புகதவா சாநதராயணம் சரேத * என னுமாபோலனறிககே, * ஸநாதவா புஞ்ஜீத * எனகிற விதி 'புஜிககுமளவில் ஸநாநம் பணணியே புஜிகக வேணும்' எனகிற நியமததைச சொலலுமா போலே, ஸிததோபாயத தைப பரிகரஹிககுமளவில தயாஜயமான உபாயாநதரஙகளை தயஜிததே பரிகரஹிககவேணு மெனகிற நியமததைச சொலலுகிறதெனகை (202)

203 இபபடி விடடேபறறவேணுமெனகிற இதன கருததை அருளிசசெயகிறா 'சசால' எனறு தொடஙகி

மு. 203 "சசால சாபஞச முமோச வீர·" எனகிறபடியே இவை அநுபாயங்களான மாதரமனறிககே காலகட்டு என்கிறது.

வயா — அதாவது, * யோ வஜரபாதாசநிஸநிபாதாந ந சுக்ஷுபே நாபி சசால ராஜா - ஸ ராமபாணாபிஹதோ பருசாததச சசால சாபஞச முமோச வீர * எனகிற சலோகத தில ராவணன ராமசரஙகளாலே மிகவும ஈடுபடடு நிலைகலஙகிப போகப பாாததவளவிலும கையில விலலிருககுமளவும பெருமாள போக வொடடாமையாலே பினபு போகடடவில்லு கையில இருநதபோது பரதிபக்ஷ ஐயததுககு ஸாதநமாகாதமாதரமனறிககே * கசசாநு ஜாநாமி * எனறு பினபு பணணின அநுமதி பெருமாள அபபோது பணணக காணாமையாலே போகவுமொணணாதபடி காலகடடானமையைச சொலலுகிறபடியே, உபாயாநதரஙகளான இவறறிலே ஈஷதநவயங கிடககிலும இவை பேறறுககு ஸாநமாகாத மாதரமனறிககே பேற றுககு பரதிபநதகமாயத தலைககடடு மெனறபடி (203)

204 இனனமும, இவறறில அநவயம இழவுககு உடலாமெனனுமததை ஸதருஷடாநத மாக அருளிச செயகிறா 'சகரவாததியைபபோலே இழககைககு உறுபபு' எனறு

மூ 204. சக்ரவாததியைபபோலே இழககைககு உறுப்பு

வயா — அதாவது, முனபே வரபரதாநததைபபணணி வைதது இபபோதாக மறுக்க வொணணாதெனறு ஆபாஸமான ஸதய தாமததைபபறறி நினறு * ராமோ விகரஹவாந தாம * எனகிற பெருமாளோடே கூடிவாழ இருநத பேறறையிழநத சகரவாததியைபபோலே ஆபாஸமான உபாயாநதரஙகளிலே அநவயிதது நிறகையாகிறது, * கருஷணம தாமம ஸநாதநம * எனறு ஸநாதநதாமமான பகவதவிஷயததோடே கூடி வாழுகையாகிற பேறறை இழககைககு உறுபபாயவிடுமெனகை (204)

205 இனி, இஙகுசசொனன ஸாவதாம பரிதயாகததின கருதது அறியாதாா சொலலும தூஷணததைப பரிஹரிககைககாக, ததபக்ஷததை உதக்ஷேபிககிறா 'ஸாவதாமஙகளையும' என்று தொடஙகி.

http://acharya.org

மூ 205. ஸாவதாமஙகளையுமவிடடு எனறு சொலலுகையாலே சிலா 'அதாமஙகள புகுரும்' எனருாகள

வயா — அதாவது, தயாஜயமான தாமநதான 'இதம குரு, இதம மாகாாஷீ' எனறு விதி நிஷேதாத்மகமாயிருககையாலே 'ஸாவ தாமஙகளேயும விடடு' எனறு சொலலுகை யாலே விஹிதாநுஷடாநததோபாதி நிஷிகத பரிஹாரமும ஒககத தளளுணணுமளவில, அடைதத கதவைத திறநதால நிஹீந பதாாததஙகள புகுருமாபோலே அதாமஙகளான நிஷிதத பரவருததிகள புகுருமெனறு சிலா சொனனாாகளெனகை (205)

206 அததைப பரிஹரிககிறாா 'அதுகூடாது அதாமஙகளேச செய எனறு சொலலாமை யாலே' எனறு

மூ 206 அது கூடாது; 'அதாமஙகளேச செய' என்று சொலலாமையாலே.

வயா — அதாவது, ஸாவதாமஙகளேயும விடசசொனன இததால அதாமஙகள புகுரு மென்கிற இது ஸமபவியாது, தாமஙகளே விடசசொனன மாதரமொழிய அதாமஙகளேச செய யெனறு சொலலாமையாலே எனகை (206)

207. 'அதாமநிவருததியும தாமசபத வாசயமாகையாலே, அததை விடசசொனனால, அதாமததைச செயயெனனுமிடம அாததாாத உகதமாகாதோ?' எனகிற பரதிவாதயுகதியை அநுவதிககிறாா 'தனனடையே சொலலிறருகாதோவெனனில' எனறு

மூ. 207 'தனனடையே சொலலிறருகாதோ?' எனனில,—

208 அதுககு உததரம அருளிசசெயகிறாா 'ஆகாது, தாமசபதம அதாம நிவருததி யைக் காடடாமையாலே' எனறு

மூ 208. ஆகாது; தாமசபதம அதாம நிவருததியைக காடடாமையாலே.

வயா — அதாவது, தாமஙகளே விடசசொனன இததால 'அதாமஙகளேச செய' எனனு மிடம தனனடையே சொலலிறருகாது, தாமசபதம அதாமநிவருததயாதி அஙகஸஹிதமாயப பரதாநமாயிருநதுளள விஹிதாநுஷடாநததைக காடடுமதொழிய, ஸாமாநயேந அதாம நிவருததிமாதரததைக காடடாமையாலே எனகை (208)

209 "அதாமநிவருததிககு தாமசபதவாசயதவம முகயமாக இலலையேயாகிலும, ஸாவ சபத ஸாஹிதயததாலே தாமசபதம விசேஷணபூதமான இது தனனையுங காடடாதோ?" எனன, அருளிசசெயகிறாா 'காடடினுலும' எனறு தொடஙகி

மூ 209 காடடினுலும, அததை யொழிநதவறறைச சொலலிறருமிததனை

வயா — அதாவது, அபபடிக காடடிறருகிலும, அது இவடவிததில விவக்ஷிதமலலா மையாலே, அததையொழிநத விஹிதாநுஷடாநருப தாமஙகளானவறறைச சொலலிறருமித தனையெனகை (209)

210 'இஙஙன ஒதுககுகிறது எனகொணடு?' எனன, அருளிச செயகிறாா 'தன னையும' எனறு தொடஙகி

http://acharya.org

மூ. 210. தன்னையும் ஈசவரனையும் பலத்தையும பாரத்தால அவை புகுர வழியிலலை.

வ்யா — அதாவது, அதாமாநுஷடாநம சேஷிக்கு அநிஷடம ஆகையாலே அவனுககு அதிசயகரனுமது ஒழிய அநிஷடகரனுகை சேராதபடியான ஸவருபத்தையுடைய தனனைப பாாததாலும ஸஹாயாநதர ஸமஸாககாஸஹததையாலே இததலையில ஸவயதந நிவருததி ஒழிய பரவருததயமசததில ஒனறையும பொருத உபாயபூதனை ஈசவரனைப பாாததாலும, இவனுடைய பரவருததிககுப பலம அவனுடைய பரீதியாகையாலே தாதருசமான பலததைப பாாததாலும, இமமூனறுககும விருததஙகளான அவை புகுர வழியில்லை எனகை ஆகையால தாமசபதம அதாமநிவருததியைக காடடிறறுகிலும அததை ஒழிநதவறறைச சொலலிறறுகக கொளளவேணுமெனறு கருதது ஆக, தவிதீய பதாாததததையருளிச செயதாராயிறறு (210)

211 அநநதரம தருதீயபதததை உபாதாநம பணணுகிறா 'மாம' எனறு; அதுககு ஆததம அருளிசசெயகிறா 'ஸாவரக்ஷகனுய' எனறு தொடஙகி

மூ 211 மாம—ஸாவரக்ஷசனுய, உனக்குக கையாளாய, உனனிசைவுபாாதது, உன் தோஷததைப போகயமாகக்கொணடு, உனககுபபுகலாய, நீாசுடுமாபோலே சோபபாரே பிரிக்கும்போதும் விடமாட்டாதே ரக்ஷிககிற எனனை

வயா — அதாவது, 'நமமுடைய ரக்ஷணம இவன பணணுமோ? பணணுனே?' எனறு ஸமசயிககவேணடாதபடி ஸாவருடையவும ரக்ஷணததிலே தீக்ஷிதனுய, 'தன பெருமையையும நம சிறுமையையும பாாதது நமமோடு கலபபு அறறு இருககுமோ?' எனன வேணடாதபடி *ஸேநயோருபயோா மதயே ரதம ஸதாபய* எனறு ஏவிககாரியம கொளளலாமபடி உனககுக கையாளாய உனனை ரக்ஷிககையில உணடான நசையாலே *ரக்ஷயாபேக்ஷாம பர தீக்ஷதே* எனகிறபடியே ரக்ஷயபூதனை உன இசைவுபாாதது, 'நஙகுறறஙகணடு இகழுமோ?' எனறு அஞசவேணடாதபடி அஸதாநஸநேஹ காருணய தாமாதாமதியாகுலனுன உன தோஷததைப போகயமாககொணடு, அசரணயசரணயனுகையாலே நீயும பிறரும உனககுத தஞசமல்லாத தசையில் ஒதுஙகலாமபடியான புகலாய, சைதயமே ஸவபாவமான ஜலம ஔஷணயததைப பஜிககுமாபோலே அபராதக்ஷாமணம பணணி கடிபபிககும புருஷகாரபூதரே "தாமரையாளாகிலும சிதகுரைககுமேல" எனகிறபடியே குறறததைககாடடி அகறறுமபோதும, விடக்ஷமனனறிககே "என்னடியாரது செயயாா" எனறு மறுதலிதது ஒரு தலைநினறு ரக்ஷிககும எனனை எனகை. (211)

212 'மாம' எனறு விபவருபததைக காடடுகையாலே வயாவாததிககபபடுகிறவறறை அநுளிசசெயகிறா 'இததால' எனறு தொடஙகி

மூ. 212. இததால பரவயூஹஙகளையும தேவதாநதாயாமிதவததையும தவிாக்கிறது

வயா — அதாவது, 'எனனை' எனறு அவதரிததுக கணணுககிலககாய அணுகிநிறகிற தனனை வரணீயனுகச சொனன இததாலே, தேசவிபரகருஷடததையாலே காணவுங கிடடவும ஒணணுதபடியிருககிற பரவயூஹஙகளையும அஸாதாரண விகரஹயுகதமனறிககே உபாயாநதர நிஷடாககு உததேசயமாயிருககிற அகநிநதராதி தேவதாநதாயாமிதவததையும வயாவாததிககிறது எனகை (212)

213 தாமஙகளையெலலாம விடடுத தனனைபபறறச சொல்லுகையாலே பலிதமானதொரு ஆதத விசேஷததை அருளிச செயகிறா 'தாம ஸமஸதாபநம' எனறு தொடஙகி

http://acharya.org

மூ. 213. தர்ம ஸம்ஸ்தாபநம் பண்ணப் பிறந்தவனதானே 'ஸர்வ தாமங்களையும் விட்டு என்னைப்பற்று' என்கையாலே ஸாக்ஷாத் தாமம் தானேயென்கிறது.

வ்யா — அதாவது *தாம ஸம்ஸ்தாபநார்த்தாய ஸம்பவாமி யுகே யுகே* என்கிறபடியே ஸ்வபராபத்திக்கு உடலான தாமத்தை ஸ்தாபிப்பதாகப் பிறந்தவன்தானே 'ஸர்வ தாமாந் பரித்யஜ்ய' என்று 'மோக்ஷஸாதநதயா சாஸ்த்ரஸித்தங்களான ஸர்வதாமங்களையும் விட்டு என்னைப்பற்று' என்று சொல்லுகையாலே, அவை ஸாக்ஷாத் தாமங்களன்று, ஸ்தாபநீயமான ஸாக்ஷாத் தாமம் *க்ருஷ்ணம் தாமம் ஸநாதநம்* என்று ஸநாதநதாமமான தானேயென்னுமிடம் சொல்லுகிறது என்கை (213)

214. 'இத்தால் என் சொல்லுகிறது?' என்ன, அருளிச்செய்கிறார் 'இத்தால் விட்ட ஸாதநங்களில் ஏற்றஞ் சொல்லுகிறது' என்று

மூ. 214 இத்தால், விட்ட ஸாதநங்களில் ஏற்றஞ் சொல்லுகிறது.

வ்யா — அதாவது, இப்படிச்சொன்ன இத்தால், கீழ்விட்ட ஸாதநங்களிற் காட்டில் இந்த ஸாதநத்துக்கு உண்டான ஏற்றஞ் சொல்லுகிறது என்கை (214)

215 'அதுதான் ஏது?' என்னை, அருளிச்செய்கிறார் 'அதாவது' என்று தொடங்கி

மூ 215. அதாவது – ஸித்தமாய், பரமசேதநமாய், ஸர்வசக்தியாய், நிரபாயமாய், ப்ராப்தமாய், ஸஹாயாந்தர நிரபேக்ஷமாயிருக்கை.

வ்யா :— இத்தால், கீழ்விட்ட ஸாதநங்களிற் காட்டில இதுக்கு ஏற்றமாவது,– சேதந பரவ்ருத்தியாலே தன் ஸ்வரூப ஸித்தியாம்படி இருக்கையன்றிக்கே ஸநாதந தாமமாகையாலே ஸித்தமாய் *யஸ் ஸர்வஜ்ஞஸ் ஸர்வவித்* இத்யாதிகளிற் சொல்லுகிற ஸர்வஜ்ஞ விஷயமாகையாலே பரமசேதநமாய் *பராஸ்ய சக்திர் விவிதைவ ச்ரூயதே* என்கிறபடியே ஸர்வசக்தியாய், சேதநஸாத்யமாய், நடுவே அபாயங்கள் புகுருகைக்கு அவகாசமுண்டாம்படியிருக்கையன்றிக்கே ஸித்தவஸ்துவாயிருக்கையாலே நிரபாயமாய், பரதந்த்ரனான இச்சேதநனுடைய ஸ்வரூபத்துக்கு அப்ராப்தமாயிராதே ப்ராப்தமாய், கீழ்ச்சொன்ன பரமசேதநத்வாதிகளாலே ஸஹாயாந்தர நிரபேக்ஷமாயிருக்கையென்றபடி. (215)

216 இந்த ஸஹாயாந்தர நிரபேக்ஷத்வத்தை ஸஹேதுகமாக ஸ்தாபிக்கிறார், 'மற்றை உபாயங்கள்' என்று தொடங்கி மேல் மூன்று வாக்யத்தாலே.

மூ 216 மற்றை உபாயங்கள் ஸாத்யங்களாகையாலே, ஸ்வரூப ஸித்தியில் சேதநனை அபேக்ஷித்திருக்கும்; அசேதநங்களுமாய், அசக்தங்களுமாயிருக்கையாலே கார்ய ஸித்தியில் ஈச்வரனை அபேக்ஷித்திருக்கும் இந்த உபாயம் அவற்றுக்கு எதிர்த்தட்டாயிருக்கையாலே, இதர நிரபேக்ஷமாயிருக்கும்

வ்யா :- அதாவது, இத்தையொழிந்த உபாயங்கள் சேதந பரவ்ருத்தியாலே ஸாதிக்கப்படுமவையாகையாலே தன்னுடைய ஸ்வரூபஸித்தியில் பரவ்ருத்திகர்த்தாவான சேதநனை அபேக்ஷித்திருக்கும், இவனுக்குச் செய்யவேண்டுமவையறிகைக்கும் அது தன்னைச் செய்து தலைக்கட்டுகைக்கும் யோக்யதையில்லாத அசேதநங்களுமாய் அசக்தங்களுமாயிருக்கையாலே, சேதநனுடைய இஷ்டாநிஷ்டப்ராப்தி பரிஹாரரூபமான கார்யத்தினுடைய ஸித்தியில் *பலமத உபபத்தே* என்கிறபடியே பலப்ரதத்வோபயோகியான ஸர்வசக்தித்வாதி உபபத்தியுடையனான

http://acharya.org

ாசவரனே அபேக்ஷிததிருககும, இநத உபாயம ஸிததததவ பரமசேதநதவ ஸாவசகதிதவஙக ளாலே அவறறுககு எதிாததடடாயிருககையாலே, அநயநிரபேக்ஷமாயிருககுமெனகை (216)

217 இனி, இபபததிலே ஆசரயண ஸெளகாயாபாதகஙகளான குணவிசேஷஙகளெல லாம பரகாசிககிறபடியை அருளிச செயகிறா, 'இதிலே' எனறு தொடஙகி

மூ. 217. இதிலே, வாதஸலய ஸவாமிதவ ஸெளசீலய ஸெளலபயஙகளாகிற குணவிசேஷஙகள நேராக பரகாசிககிறது.

வயா — அதாவது, அதாமபுததியாலே தாமததில நினறும நிவருததனான அாஜுநனுககுக குறறமபாராதே அபேக்ஷிதாாததஙகளை அருளிசசெயகையாலே, வாதஸலயம பரகாசிககிறது, தனனுடைய பரதவததைப பலகாலும அருளிசசெயத அளவனறிககே அாஜுநன பரதயக்ஷிககுமபடி பணணுகையாலே, ஸவாமிதவம பரகாசிககிறது, *ஹே கருஷண ஹே யாதவ* எனறு அாஜுநன தானே சொலலுமபடி இவனோடே கலநது பரிமாறுகையாலே, ஸெளசீலயம பரகாசிககிறது, அபராகருதமான திருமேனியைக கணணுககு இலககாமபடி பணணுகையாலே, ஸெளலபயம பரகாசிககிறது எனகை "குணவிசேஷஙகள" எனறது ஆசரயணததுககு அபேக்ஷிதஙகளானவையெனறு தோறறுகைககாக 'நேராக பரகாசிககிறது' எனறது ஸபுடமாக பரகாசிககிறதெனறபடி (217)

218 இவை எல்லாவறறிலும வைததுககொணடு, மிகவும அபேக்ஷிதம் ஸெளலபயமாகையாலே, அவதார பரயுகதமான ஸெளலபயததளவனறிககே, ஸாரததயேவஸததிதனாய நிறகிற ஸெளலபய அதிசயததை தாசபபிததமையை அருளிசசெயகிறா 'கையும உழவு கோலும' எனறு தொடஙகி.

மூ. 218 கையும் உழவுகோலும, பிடிதத சிறுவாயககயிறும, ஸேநாதூளிதூஸரிதமான திருககுழலும, தேருககுக கீழே நாறறின திருவடிகளுமாய நிறகிற ஸாரததய வேஷததை 'மாம' எனறு காடடுகிறான.

வ்யா '— அதாவது, குதிரைகளை பரேரிதது நடததுகைககாகத திருககையிலே தரிதத உழவுகோலும, அவறறை இடவாய வலவாயததிருபபுகைககாகவும, நிறுததருளவேணடும இடததிலே தாஙகி நிறுததுகைககாகவும பிடிதத சிறுவாயககயிறும, திருமுடியில ஒனறு ஆசசாதியாமல நிறகையாலே ஸேநாதூளியாலே புழுதிபடைதத திருககுழலும, "தோ கடவிய பெருமானகனைகழல" எனகிறபடியே, சாததின சிறு சதஙகையுந தானுமாகத தேருககுக கீழே நாறறின திருவடிகளுமாய நிறகிற ஸாரதயவேஷததை எனனை' எனறு காடடுகிறான எனகை ஆக, தருதீய பதாாததததை அருளிசசெயதாராயிறறு (218)

219 அநநதரம், சதுாததபதததை உபாதாநம பணணுகிறா 'ஏகம' எனறு.

மூ. 219. ஏகம்.

220 அதுக்கு அாதத்ம அருளிசசெயகிறா 'இநத ஏகசபதம' எனறு தொடஙகி

மூ. 220. இநத ஏகசபதம ஸததாநபரமாணததாலே அவதாரணாததததைக காடடுகிறது.

வயா .— அதாவது. இவவுபாய விசேஷததைச சொலலும இடஙகளிலே பலவிடஙகளிலும அவதாரண பரயோகம உணடாகையாலே, உகாரமபோலே இநத ஏகசபதமும ஸதாநபரமாணததாலே அவதாரணமாகிற அாததததைக காடடுகிறது எனகை. (220)

http://acharya.org

221 இவ்வுபாயத்தை நிர்த்தேசித்த அநந்தரம் அவதாரண ப்ரயோகம்பண்ணின வசநங்கள் பலவற்றையும் இதுக்கு உதாஹரணமாக அருளிச்செய்கிறார் 'மாமேவ' என்று தொடங்கி

மூ. 221. "மாமேவ யே ப்ரபத்யந்தே" "தமேவ சாத்யம்" "த்வமேவோபாய பூதோ மே பவ" "ஆறெனக்கு நின் பாதமே சரணாகத் தந்தொழிந்தாய்" என்றுஞ் சொல்லுகிறபடியே

வ்யா — அதாவது, *மாமேவ யே ப்ரபத்யந்தே* என்று என்னையே யாவசிலர் ப்ரபத்தி பண்ணுகிறார்கள் என்றும், *தமேவ சாத்யம் புருஷம் ப்ரபத்யே* என்று ஆத்யனான அந்தப் புருஷனையே ப்ரபத்திபண்ணுவது என்றும், *த்வமேவோபாய பூதோ மே பவ* என்று நீயே எனக்கு உபாயமாகவேணும் என்றும், "ஆறெனக்கு நின்பாதமே சரணாகத் தந்தொழிந்தாய்" என்று 'எனக்கு உபாயந்தருகிற இடத்தில் உன் திருவடிகளையே உபாயமாகத் தந்தாயென்றுஞ் சொல்லுகிற இவ்விடங்களில் "மாமேவ" "தமேவ" "த்வமேவ" "நின்பாதமே" என்று ஸ்வீகார்யவஸ்து நிர்த்தேசாநந்தரம் அவதாரணத்தைச் சொல்லுகிற ப்ரகாரத்திலேயெனகை (221)

222 'ஏதத் வ்யாவர்த்யம் எது?' என்ன அருளிச்செய்கிறார் 'இத்தால்' என்று தொடங்கி.

மூ. 222. இத்தால் 'வ்ரஜ' என்கிற ஸ்வீகாரத்தில் உபாயபாவத்தைத் தவிர்க்கிறது.

வ்யா — அதாவது, உபாயாந்தரங்கள் வ்யாவர்த்யமாமளவில் பௌநருக்த்யம் ப்ரஸங்கிக்கையாலும், தேவதாந்தரங்கள் வ்யாவர்த்யமாமளவில் 'மாம்' என்று அஸாதாரணாகாரத்தைச் சொல்லுகையாலே அது கீழே ஸித்தமாகையாலும், இந்த அவதாரணத்தால் 'வ்ரஜ' என்று மேல் சொல்லுகிற ஸ்வீகாரத்தில் உபாயத்வத்தைக் கழிக்கிறது என்கை இந்த ஸ்வீகாரந்தானும் அந்வய வ்யதிரேகத்தாலே ஸாதநம் என்று நினைக்கலாயிருக்கையாலே, இதன் ஸாதநத்வம் அவச்யங் கழிக்கவேணுமிறே (222)

223 'ஸ்வீகாராநந்தரமொழிய உபாயம் கார்யகரமாகாமையாலே பேற்றுக்கு இது அவச்யம் வேண்டியிருக்க, இதில் உபாயத்வத்தைக் கழிக்கிறபடிதான் எங்ஙனே?' என்ன, அருளிச்செய்கிறார் 'ஸ்வீகாரந்தானும் அவனாலே வந்தது' என்று

மூ. 223. ஸ்வீகாரந்தானும் அவனாலே வந்தது.

வ்யா — அதாவது, ஸ்வீகாராநந்தரம் இவனுக்கு அநிஷ்ட நிவ்ருத்தியும் இஷ்டப்ராப்தியும் பண்ணுகையாகிற இது அவனாலே ஆனாற்போலே தத்பூர்வபாவியான ஸ்வீகாரந்தானும் அவனாலே உண்டானது என்கை இத்தால் ஸ்வீகாரத்துக்கு உபாயகார்யத்வமொழிய உபாயத்வம் இல்லை என்றதாயிற்று (223)

224. 'அவனாலே வருகையாவது என்?' என்ன, அருளிச்செய்கிறார் 'ஸ்ருஷ்டி' என்று தொடங்கி.

மூ. 224 ஸ்ருஷ்ட்யவதாராதி முகத்தாலே பண்ணின க்ருஷிபலம்.

வ்யா — அதாவது, கரணகளேபரவிதுரனாய், போகமோக்ஷ ஶூந்யனாய், அசித் விசேஷிதனாய்க் கிடக்கிற தசையிலே, கரணகளேபர விசிஷ்டனாய், ஜ்ஞாநவிகாஸயுக்தனாம்படி ஸ்ருஷ்டித்து, "எதிர்சூழல்புக்கு" என்கிறபடியே இவனை அங்கீகரிக்கைக்காக அநேக அவதாரங்களைப்பண்ணி அவதரித்த இடங்களிலே, ஆச்ரயணருசி விச்வாஸ ஜநகமான தன் குண

http://acharya.org

சேஷ்டிதாதிகளை ப்ரகாசிப்பித்தது, இவ்வழியாலே அவன் பண்ணின க்ருஷியாலே பலித்தது இதுவென்கை . . ... . (224)

225 இவ்வர்த்தத்தில் ப்ரமாணம் காட்டுகிறார் 'அதுவுமவன்தின்னருளே' என்று

மூ 225 "அதுவும் அவனது இன்னருளே"

வ்யா.— அதாவது, "உணர்விலும்பரொருவனை யவனதருளா லுறற்பொருட்டு என் னுணர்வினுள்ளே யிருத்தினேன்" என்று உணர்வுமிக்கிருக்கக் கடவரான நித்யஸூரிகளு டைய ஸத்தாதிகளுக்கு நிர்வாஹகனான அத்விதீயனானவனை, அவனுடைய அருளாலே ப்ராபிக் கைக்காக என்னுடைய அபேக்ஷாரூப ஜ்ஞானத்துக்குள்ளே இருத்தினேனென்று தம்முடைய ஸ்வீகாரத்தை அருளிச்செய்த அநந்தரம், "அதுவுமவன்தின்னருளே" என்று அந்த ஸ்வீ காரந்தானும் அவனுடைய நிர்ஹேதுக க்ருபையினாலே உண்டானது என்று ஆழ்வாரருளிச் செய்கையாலே, ஸ்வீகாரமும் அவனுடைய க்ருஷிபலமென்றே கொள்ளவேணுமென்கை (225)

226. இப்படியாகையால் இந்த ஸ்வீகாரத்தில் சரக்கற நினைக்கக்கடவனென்கிறார் 'இத்தை யொழியவும்' என்று தொடங்கி

மூ. 226. இத்தை ஒழியவும் தானே கார்யஞ்செய்யும் என்று நினைக்கக்கடவன்.

வ்யா.— அதாவது, இந்த ஸ்வீகாரத்துக்கும் தானே க்ருஷிபண்ணுவானொருவன் ஆகையாலே, இதுக்காகவன்று அவன் நமக்கு கார்யஞ்செய்கிறது, இத்தை ஒழியவும் இவ் வாத்மோஜ்ஜீவநபரனான தானே நம்முடைய இஷ்டாநிஷ்ட ப்ராப்தி பரிஹாரரூபமான கார்யத் தைச் செய்யுமென்று ப்ரதிபத்தி பண்ணக்கடவனென்கை ... (226)

227. இப்படி நினைக்கவேண்டுகிறது ஏன்? என்ன அருளிச்செய்கிறார் 'அல்லாதபோது' என்று தொடங்கி.

மூ 227. அல்லாதபோது உபாயநைரபேக்ஷ்யம் ஜீவியாது.

வ்யா.— அதாவது, 'இத்தையொழியவுங் கார்யஞ்செய்யுமென்று நினையாதே, இதுவும் வேணும் அவன் கார்யஞ் செய்கைக்கு' என்று நினைக்குமளவில் உபாயத்தினுடைய ஸஹா யாந்தர நைரபேக்ஷ்யம் ஜீவிக்கப்பெறாது என்கை .. (227)

228 ஆனால் இந்த ஸ்வீகாரந்தான் ஏதாவதென்ன அருளிச்செய்கிறார் 'இது' என்று தொடங்கி.

மூ. 228. இது ஸாவமுக்தி ப்ரஸங்க பரிஹாரார்த்தம், புத்தி ஸமாதாநார்த்தம், சைதந்யகார்யம், ராகப்ராப்தம், ஸ்வரூபநிஷ்டம், அப்ரதிஷேதத்யோதகம்.

வ்யா — அதாவது, இந்த ஸ்வீகாரம் இத்தலையிலொன்று மின்றிக்கேயிருக்க ஈச்வரன் தானே உஜ்ஜீவிப்பிக்குமளவில், எல்லாரும் பின்னை முக்தராகவேண்டாவோ என்கிற ஸாவ முக்தி ப்ரஸங்கபரிஹாரத்துக்குறுப்பு, இதுதான், நெடுங்காலம், நம்மை ரக்ஷியாதவன் இன்று நம்மை ரக்ஷிக்கும் என்றிருக்கிறது நாமென்கொண்டென்று இவன் தளும்பாமல் புத்திஸமா தாநம் பிறந்திருக்கைக்கு உறுப்பு, இவன்தான் அசேதநமன்றிக்கே சேதநனாகையாலே, அவனே உபாயம் என்கிற அத்யவஸாயம் இவன் சைதந்யத்தினுடைய கார்யம், வைதமாக வன்றிக்கே இதில் ரஸஜ்ஞனான இவனுடைய ராகத்தாலே ப்ராப்தமான இது, ஸ்வரூபாதிரேகி

http://acharya.org

யனறிககே தத்தேகரக்ஷயதவருபமான ஸவருபததிலே நிறகுமது, அநாதிகாலம ஸவரக்ஷணுதிசளாலே அவன பண்ணும ரக்ஷணததை விலககிபபோநத இவன அது தவிாநதமைககுபபரகாசகமெனகை (228)

229 இனி, 'மாம' எனகிற பதததுககுககீழும இஙகும ாசவரனுடைய செயலகளை அருளிசசெயகிருா 'கீழ' என்று தொடஙகி

மூ. 229. கீழ தானும பிறருமான நிலையைக குலைததான; இஙகுத தானும இவனுமான நிலையைக குலைககிருன.

வயா — அதாவது, "ஸாவதாமாந பரிதயஜய ' எனகிற இடததில ஸகலோபாயங்களையுமவிடச சொலலுகையாலே பலபரதஞன தானும உபாயாநதரஙகளுமாயக கூடிநிறகிற நிலையைக குலைததான, "ஏகம" எனகிற இடததில ஸவீகாரததில உபாயபாவததைக கழிககையாலே, உபாயபூதஞன தானும தன ஸவீகாரததில உபாயபுததிபணணி நிறகிற இவனுமான நிலையைக குலைககிருனெனகை. உபாயாநதரஙகளைப பிறா எனறது "உனனலலால யாவராலும" எனருபபோலே ... .. (229)

230 இனி, ஸாதநபுததயா இவன பண்ணும ஸவீகாரததினுடைய தோஷததை அருளிசசெயகிருா 'அவனை' என்று தொடஙகி.

மூ. 230. அவனை இவன் பறறுமபறறு அஹஙகார காபபம, அவதயகரம்.

வயா — அதாவது, நிருபாதிகரக்ஷகஞன அவனை, ததரக்ஷயபூதஞன இவன, தன ரக்ஷணததுககு உறுபபாக ஸவீகரிககிற ஸவீகாரம, ஸவகாதருதவருப அஹஙகார காபபமுமாய, பிதாவுககுப புதரன எழுதது வாஙகுமாபோலே அவதயகரமுமாயிருககுமெனகை. (230)

231 'ஆனால, ரக்ஷகமாவது தான எது?' எனன அருளிசசெயகிருா 'அவனுடைய ஸவீகாரமே ரக்ஷகம' என்று

மூ 231 அவனுடைய ஸவீகாரமே ரக்ஷகம.

வயா.— அதாவது, இவவாதமாவினுடைய ரக்ஷணததுககுக கடவஞன அவன, 'இவனை நாம ரக்ஷிககக கடவோம' என்று அபிமாநிததுக கொளளுகையாகிற ஸவீகாரமே இவனுககு ரக்ஷகமாயறுவது எனகை .. .. (231)

232. 'சேதந பரவருததியில ஒனறையும இவவுபாயம ஸஹியாது' எனனுமததைத தெளிவிககைககாக, உபாயாநதரஙகளுககும இவவுபாயததுககும உணடான விசேஷததை அருளிசசெயகிருா 'மறறை' என்று தொடஙகி

மூ. 232. மறறை உபாயஙகளுககு நிவருததி தோஷம, இதுககு பரவருததி தோஷம.

வயா:— அதாவது, ஸிததோபாயமான இததை யொழிநத உபாயஙகளுககு சேதந பரவருததியாலே ஸவருபஸிததி ஆகவேணடுகையாலே, இவனுடைய ஸவயதநநிவருததி தோஷமாயிருககும, இநத உபாயததுககு ஸஹாயாநதர ஸமஸாககம அஸஹயமாகையாலே, இசசேதநனுடைய பரவருததி எனபது ஒனறுமே தோஷமாயிருககுமெனகை. (232)

233. 'சேதநவயாபாரம ஒனறும வேணடா?' எனனுமிடததுக்கு பரமாணங காட்டுகிருா 'சிறறவேணடா' என்று.

http://acharya.org

மூ 233. "சிற்றவேண்டா"

வ்யா — அதாவது, ஸித்தோபாய ஸ்வீகாரரு சொல்லுகிற "மற்றொன்றில்லை" என்கிற பாட்டிலே, 'சிற்றவேண்டா' என்று 'சிற்றுதல்–சித்றுதலாய், பரக்க ஒரு வியாபாரம் பண்ணவேண்டா' என்கையாலே, இவ்வுபாயத்தில இழியுமவனுக்கு ஒரு வியாபாரம பண்ண வேண்டா என்னுமிடஞ் சொல்லிற்றிறேயென்கை (233)

234 இதுதான இச்லோகந் தனக்குள்ளே சொல்லிற்றென்கிறு, 'நிவருத்தி கீழே சொல்லிற்று' என்று.

மூ. 234. நிவருத்தி கீழே சொல்லிற்று

வ்யா — அதாவது, 'ஸர்வதாமாந பரித்யஜ்ய' என்று, ஸகல ப்ரவ்ருத்தியினுடையவும் நிவருத்தியே இவனுக்கு வேண்டுவதென்னுமிடம கீழே சொல்லிற்று என்கை (234)

235 'ஆனல, உபகாரஸ்மருதிதான வேணுமோ? அது உபாயத்தில முதலிடாதோ?' என்ன, அருளிச்செய்கிறு 'உபகார ஸமருதியும' என்று தொடங்கி

மூ 235. உபகார ஸமருதியும் சைதந்யத்தாலே வந்தது; உபாயத்தில் அந்தர்ப்பவியாது

வ்யா — அதாவது, "என்னைத் தீமனங்கெடுத்தாய" "மருவித் தொழுமமனமே தந்தாய" இத்யாதியாலே இவ்வுபாய விஷயத்தில இவன பண்ணும உபகாரஸமருதியும இவனுடைய சைதந்ய ப்ரயுக்தமாய வந்ததித்தனை, இது உண்டாகையாலேயன்றே ஈச்வரன காரியஞ்செய்தது என்று உபாயத்தில உட்புகாது என்கை ஆக, சதுர்த்தபதார்த்தத்தை அருளிச்செய்தாராயிற்று (235)

236 இனி பஞ்சமபதத்தை உபாதானம பண்ணுகிறு 'சரணம' என்று அதுக்கு அர்த்தம அருளிச்செய்கிறு 'உபாயமாக' என்று

மூ 236 சரணம – உபாயமாக.

அர்த்தாந்தரங்களையுங் காட்டவற்றுயிருக்க, இவ்விடத்தில இது உபாயத்தையே காட்டுகிறமையை ஸஹேதுகமாக அருளிச்செய்கிறு 'இந்த சரணசப்தம' என்று தொடங்கி

மூ 237 இந்த சரணசப்தம்-ரக்ஷிதாவையும க்ருஹத்தையும உபாயத்தையும காட்டக் கடவதேயாகிலும் இவ்விடத்தில உபாயத்தையே காட்டுகிறது; கீழோடே சேரவேண்டுகையாலே

வ்யா.— *உபாயே க்ருஹரக்ஷித்ரோச சப்தச சரணமித்யயம வாததே* என்கிற படியே சரணசப்தமான இது ரக்ஷிதாவையும க்ருஹத்தையும உபாயத்தையும காட்டக்கடவதேயாகிலும, *ஸாமப்ரதம சைஷ உபாயார்த்தைகவாசக* என்கிறபடியே இந்த ஸ்தலத்திலே உபாயத்தையே காட்டுகிறது ஸாவதாமங்களையும விட்டுத் தன்னையேபற்றச் சொல்லுகிற ப்ரகரணமாகையால, கீழோடே சேரவேண்டுகையாலேயென்கை

'ஆனல, கீழச்சொன்ன ஸாதநாந்தர பரித்யாகந்தானே ஸ்வீகார்ய வஸ்துவின உபாயத்வத்தைத் தோற்றுவிக்குமதாயிருக்க, சரணசப்தப்ரயோகந்தான வேணுமோ?' என்னில், வேணும; ப்ராப்கஸமயத்திற்போலே ப்ராப்ய ஸமயத்திலும நதீநிஸதாரணந்தரத்தில பலவ பரித்யாகமபோலே ஸாதநாந்தர பரித்யாகம ஸமாநமாகையாலே, தத்விசிஷ்டமேயாகிலும ஸ்வீகாரமாத்ரம வ்யவச்சேதகமாக மாட்டாமையாலே.

http://acharya.org

'அங்ஙனன்று சொல்லலாமோ? இந்த உபாயாந்தரத்யாகம் ஸ்வீகாரத்துக்கு அங்கமாக விதிக்கப்படுகின்றதாகையாலே, ஸ்வீகாரத்தினுடைய உபாயத்வத்தைக் காட்டவற்றாகையால, சரணசப்த ப்ரயோகத்துக்கு ப்ரயோஜநம் இல்லையே?' என்னில், அப்படிச் சொல்ல வொண்ணாது, ஆர்த்தமாக வருமதிறகாட்டில சாப்தமாகச் சொல்லுமது யுக்தம் ஆகையாலே. *ஆக்ஷேப்த ப்ராப்தாத ஆபிதாநிகஸ்யைவ க்ராஹ்யத்வாத* என்றிறே பாஷ்யகாரரும் அருளிச்செய்தது ... ... (237)

ஆக, உபாயவாசியான இந்த சரணசப்தத்தாலே இவ்வஸ்துவுக்கு ப்ராப்யத்யாஸ்வீகாரயத்வமும் ப்ராபகத்யாஸ்வீகாரயத்வமும் உண்டாகையாலே, அதில ப்ராப்யத்யாஸ்வீகாரத்தை வ்யவச்சேதித்ததாயிற்று

238 இனி, ஷஷ்டபத்தத்தை உபாதாநம் பண்ணுகிறார் 'வ்ரஜ' என்று. அதுக்கு ஆர்த்தம் அருளிச்செய்கிறார் 'புத்திபண்ணு' என்று

மூ 238. வ்ரஜ—புத்திபண்ணு

239 அது தன்னை விசதீகரிக்கிறார் 'கத்யாத்தமாவது' என்று தொடங்கி

மூ. 239 கத்யாத்தமாவது புத்த்யாத்தமாய, அத்யவஸியென்றபடி.

வயா.—அதாவது, 'வ்ரஜ—கதௌ' என்கிற தாதுவிலே கத்யாத்தமாய, *கத்யாத்தா: புத்த்யாத்தா:* என்கிற ந்யாயத்தாலே, கத்யாத்தமாவது புத்த்யாத்தமாய, அத்யவஸியென்றபடியென்கை "இந்தப் புத்தியாகிறது த்யாஜ்யகோடியில உத்தீர்ணமாய, உபாயகோடியில அநநுப்ரவிஷ்டமாய, ப்ராபகாந்தரபரித்யாக பூர்வகமாய, பகவத்ரக்ஷகத்வாநுமதிரூபமாய, சைதந்யகார்யமாய, ப்ராத்தநாகாபமாய, பகவந்முகவிகாஸஹேதுவாய ஸ்வரூபாநுரூபமாய, வ்யபிசாரவிளம்பவிதுரமாய இருப்பதொரு அத்யவஸாயாத்மக ஜ்ஞாநவிசேஷம்" என்று பரந்தபடியில இவர் அருளிச்செய்த இது இவ்விடத்திலே அநுஸந்தேயம் (239)

240 'ஸாமாந்யேந கதிவாசியான இது, மாநஸவாசிககாயிக ரூபமான கதித்ரயத்தையும் காட்டவற்றாயிருக்க, மாநஸமான அத்யவஸாயமாத்ரத்திலே ஒதுக்குகிறதென்?' என்ன அருளிச்செய்கிறார் 'வாசிக காயிகங்களும்' என்று தொடங்கி

மூ 240 வாசிக காயிகங்களும் இதுக்கு அபேக்ஷிதங்களாயிருக்கச் செய்தேயும், ஜ்ஞாநாந் மோக்ஷமாகையாலே மாநஸமான அநுஷ்டானத்தைச் சொல்லுகிறது

வயா — அதாவது, "சிந்தையாலுஞ் சொல்லாலுஞ் செய்கையினாலும்" என்கிறபடியே கரணத்ரயத்தாலும் உண்டான ஸ்வீகாரம் அதிகாரபூர்த்திக்கு உடலாகையாலே வரஞ்ஞேகதிரூபமான வாசிகமும் அஞ்ஜல்யாதிரூபமான காயிகமும் இந்த ஸ்வீகாரத்துக்கு அபேக்ஷிதங்களாயிருக்கச்செய்தேயும், "ஜ்ஞாநாந் மோக்ஷ:" ஆகையாலே அவையிரண்டையுமொழிய, மாநஸமான அநுஷ்டாநமாத்ரத்தைச் சொல்லுகிறதென்கை ஆக, ப்ரதிபதம் ஆர்த்தம் அருளிச்செய்தாராயிற்று (240)

241. இனி, பூர்வார்த்தத்தாற் சொல்லுகிற ஆர்த்தத்தை அநுவதித்து நிகமிக்கிறார் 'ஆக த்யாஜ்யத்தைச்சொல்லி' என்று தொடங்கி.

மூ 241. ஆக, த்யாஜ்யத்தைச்சொல்லி, த்யாகப்ரகாரத்தைச் சொல்லி, பற்றப்படும் உபாயத்தைச்சொல்லி, உபாயநைரபேக்ஷ்யஞ்சொல்லி, உபாயத்வஞ்சொல்லி, உபாயஸ்வீகாரம் சொல்லுகிறது.

http://acharya.org

வ்யா '— அதாவது ஆக, பூர்வார்த்தத்தால் 'ஸர்வதர்மாந்' என்று த்யாஜ்யத்தைச் சொல்லி, 'பரித்யஜ்ய' என்று த்யாகப்ரகாரத்தைச்சொல்லி, 'மாம்' என்று பற்றப்படும் உபாயத்தைச் சொல்லி, 'ஏகம்' என்று உபாய நைரபேக்ஷ்யஞ் சொல்லி, 'சரணம்' என்று உபாயத்வஞ்சொல்லி, 'வ்ரஜ' என்று உபாயஸ்வீகாரஞ் சொல்லுகிறது என்கை (241)

242 அநந்தரம், உத்தரார்த்தத்துக்கு அர்த்தம் அருளிச்செய்வதாகக்கோலி, அதில் ப்ரதமபதத்தை உபாதாநம் பண்ணுகிறார் 'அஹம்' என்று

மூ. 242 அஹம்

இவ்வுத்தரார்த்தத்தில் ஈச்வரன் செய்தருளுகிற அம்சத்தை அருளிச்செய்கிறார் 'ஸ்வ க்ருத்யத்தை அருளிச்செய்கிறான்' என்று (242)

மூ 243 ஸ்வக்ருத்யத்தை அருளிச்செய்கிறான்.

வ்யா — அதாவது அதிகாரிக்ருத்யமிறே பூர்வார்த்தத்திற் சொல்லிற்று, உபாய பூதனான தன்னுடைய க்ருத்யத்தை அருளிச்செய்கிறது இதிலேயிறே (243)

244. இனி, இப்பதத்துக்கு அர்த்தம் அருளிச்செய்கிறார் 'ஸர்வஜ்ஞனாய' என்று தொடங்கி.

மூ 244. ஸர்வஜ்ஞனாய், ஸர்வசக்தியாய், ப்ராப்தனான நான்

வ்யா — அதாவது, *யஸ் ஸர்வஜ்ஞஸ் ஸர்வவித்* என்கிறபடியே ஸர்வத்தையும் அறியுமவனாய *பராஸ்ய சக்திர் விவிதைவ ச்ரூயதே* என்கிறபடியே எல்லா ஸாமர்த்யத்தையும் உடையனாய், சேஷியாகையாலே ப்ராப்தனுமாயிருக்கிற நான் என்கை. (244)

245. அல்லாத குணங்கள் எல்லாங்கிடக்க, இந்தகுணவிசேஷங்களை இவ்வஹமசப்தம்காட்டுகிற இதுக்கு ப்ரயோஜநம் அருளிச்செய்கிறார், 'இவன் கீழ்நின்ற நிலையும்' என்று தொடங்கி.

மூ 245 இவன் கீழ்நின்ற நிலையும் மேல் போக்கடியும் அறிகைக்கும் அறிந்தபடியே செய்து தலைக்கட்டுகைக்கும் ஏகாந்தமான குணவிசேஷங்களையும், தன்பேறாகச்செய்து தலைக்கட்டுகைக்கு ஈடான பந்தவிசேஷத்தையும் காட்டுகிறது.

வ்யா — அதாவது, இச்சேதநனுக்கு அநிஷ்டநிவ்ருத்தி இஷ்டப்ராப்திகளைப் பண்ணுமளவில், இவன் பூர்வத்தில் நின்ற நிலையும், மேல் போகத்தக்க வழியும் அறிகைக்கும், அறிந்தபடியே அவற்றைச்செய்து தலைக்கட்டுகைக்கும் தக்கவையாயிருந்துள்ள ஸர்வஜ்ஞத்வ ஸர்வசக்தித்வங்களாகிற குணவிசேஷங்களையும், இவன் கார்யஞ் செய்யுமிடத்தில் இவனுக்காக அன்றிக்கே தன்பேறாகச்செய்து தலைக்கட்டுகைக்கு ஈடான சேஷித்வரூப பந்தவிசேஷத்தையும் ப்ரகாசிப்பிக்கிறது என்கை 'மாம்' என்கிற இடத்தில் ஆச்ரயணத்துக்கு ஏகாந்தமான குணவிசேஷங்கள் ப்ரகாசித்தாற்போலே, 'அஹம்' என்கிற இடத்திலும் கார்யகரத்வத்துக்கு ஏகாந்தமான குணவிசேஷங்கள் ப்ரகாசிக்குமிறே, வாத்ஸல்யாதிகள் இல்லாதபோது ஆச்ரயணங்கூடாதாப்போலே, ஜ்ஞாநசக்த்யாதிகள் இல்லாதபோதுகார்யகரத்வமகடியாமையாலே இவ்விடத்தில் ஜ்ஞாநசக்திகளும் ப்ராப்தியுஞ்சொன்ன இது, பூர்த்திக்கும் உபலக்ஷணம் (245)

246 இப்பதத்தில் 'மாம்' என்கிற இடத்தில், ஸாரத்யாய நின்ற பாரதந்த்ர்யத்துக்கு எதிர்த்தட்டான தன் ஸ்வாதந்த்ர்யத்தை ப்ரகாசிப்பித்தமையை அருளிச்செய்கிறார், 'தனக்காகக் கொண்ட' என்று தொடங்கி.

http://acharya.org

மூ 246. தனக்காகக்கொணட ஸாரதயவேஷத்தை அவனையிட்டுப் பாராதே தனனை யிட்டுபபாராதது, அஞ்சின அசசந்தீரத்தானுன தனமையை 'அஹம' எனறு காட்டுகிறுன்.

வ்யா — அதாவது, 'மாம்' எனறு ஸாரதயவேஷததோடே நிறகிற தனனைப பறறச் சொனனபோது, அாஜுநன, தனனுடைய ரக்ஷணாததமாக ஏறிட்டுககொணட ஸாரதய வேஷததை 'ஸாவாதிகனுனவன இபபடித தாழ நினறது, தன குணததாலேயிறே' எனறு அவனையிட்டுப பாராதே, 'நமககு இழிதொழில செயது ஸாரதியாய நிறகிறவனனறோ?' எனறு தனனையிட்டுபபாராதது, 'ஸாவதாமங்களையுமவிட்டு எனனைபபறறு எனறுநினறுன, இது எனனுகக கடவது?' எனறு அஞ்சின அசசமதீர, ஸவாதீந தரிவித சேதநாசேதந ஸவ ரூபஸததிதி பரவருததிகளுயககொணடு நிரங்குசஸவதநதரனுயிருககிற தனனுடைய யதா வஸததிதவேஷததை 'அஹம' எனறு தாசிபபிககிறுனெனகை

ஏவமபூதனுனவன பரதநதரனுனதும, தனககு ஸவரூபமாயச செயததனறு எனனு மிடததை அருளிச்செயகிறா, 'கீழில' எனறு தொடங்கி (246)

மூ. 247. கீழில பாரதந்தாயமும இநத ஸவாதநதாயததினுடைய எலலைநிலமிறே.

வயா — அதாவது, கீழ, ஸாரதியாயநினற பாரதநதாயமும, நினைததது செயயுமள வில தனககொரு நிவாரகரிலலாதபடியான இநத ஸவாதநதாயததினுடைய ஸீமாபூமியிறே எனகை ... .. (247)

248. அநநதரம, தவிதீயபதததை உபாதாநம பணணுகிறா 'தவா' எனறு அதுககு ஆததம அருளிச்செயகிறா 'அஜஞுய' எனறு தொடங்கி

மூ. 248 தவா—அஜஞுய, அசகதனுய, அபராபதனுய, எனனையே உபாயமாகப் பறறியிருககிற உனனை

வயா — அதாவது, உன காாயங்கள அறிகைககுததகக ஜஞாநமிலலாதவனுய, அறிந தாலும செயது தலைககட்டிககொளளுகைககு சகதியிலலாதவனுய, அதுதான உணடானுலும உனனுடைய ரக்ஷணததில உனககு பராபதியிலலாதவனுய, இபபடியிருககையாலே ஸாவ தாமங்களையுமவிட்டு எனனையே நிரபேக்ஷ உபாயமாகப பரிகரஹிததிருககிற உனனையெனகை (248)

249 அநநதரம, தருதீயபதததை உபாதாநம பணணுகிறா 'ஸாவபாபேபய:' எனறு இதுவும—பாபமும பஹுவசநமும ஸாவசபதமுமாய தரிபரகாரமாய இருக்கையாலே, இம மூனறையும உடகொணடு இபபதததுககு ஆததம் அருளிச்செயகிறா 'மத பராபதிபரதி பநதககங்கள' எனறு தொடங்கி

மூ 249. ஸாவபாபேபய:- மத பராப்தி ப்ரதிபநதகங்கள என்று யிவையாவை சில பாபங்களைக குறிதது அஞ்சுகிறுய, அவவோபாபங்கள எலலாவறறில நினறும

வயா — அதாவது, பாபமாகிறது இஷ்டவிரோதியாயும அநிஷ்டஹேதுவாயும இருககுமதாகையாலும, மோக்ஷபரகரணமாகையாலே இவவிடததில இஷ்டவிரோதிகளாகிற பகவலலாப விரோதிகளாகையாலும, அதில ஜஞாநவிரோதியும ருசிவிரோதியும உபாய விரோதியும பணடேநிவருததமாகையாலும், இனி உளளது பராபதிவிரோதியாகையாலே நீ எனனை பராபிககைககு பரதிபநதகங்கள எனறு யாவை யாவை சில பாபங்களை உததேசித துப பயப்படுகிறுய, அநத அநதப பாபங்களெல்லாவறறிலும நினறுமெனகை. (249)

http://acharya.org

250 அதில பஹுவசந விவக்ஷிதங்களை அருளிசசெயகிறா "பொயநநினற ஞானமும பொலலாவொழுககும" எனறு தொடஙகி

மூ 250 "பொயநநின்ற ஞானமும் பொலலாவொழுககும் அழுககுடமபும்" எனகிறபடியே அவிதயா காம வாஸநா ருசி பரகருதி ஸமபநதஙகளைச சொலலுகிறது

வயா – அதாவது, "பொயநநினற ஞானமும பொல்லாவொழுககும அழுககுடமபும" எனறு 'உதபததி விநாசாதி யோகததாலே அஸதய சபதவாசயமான அசேதநவிஷயததில ஆதம ஜஞாநமும, அநதத தேஹாதமாபிமாந மடியான ஸாமஸாரிகதுஷகாம பரவருததியும, அநதக காமமடியாக வரககடவதான மாமஸ அஸருகாதி மலரூப தேஹஸமபநதமும' எனறு சொலலுகிறபடியே அவிதயையும காமமும வாஸநையும ருசியும பரகருதி ஸமபநதமுமாகிற அவறறைச சொலலுகிறது எனகை இவறறில, அவிதயையாவது ஜஞாநாநுதய ரூபமாயும அநயதா ஜஞாநரூபமாயும் விபரீதஜஞாநரூபமாயும மூனறு வகைபபடட அஜஞாநம காமமாவது புணயபாபம, மோக்ஷததைபபறற, பாபதோபாதி புணயமும தயாஜயமாம, *புணய பாபே விதூய* எனனககடவதிறே வாஸனையாவது, அஜஞாநவாஸனையும, காமவாஸனையும, பரகருதிஸமபநத வாஸனையும ருசியும விஷயபேதததாலே பஹுவிதையாயிருககும பரகருதி ஸமபநதமாவது ஸதூலஸூக்ஷமரூபமா யிருநதுளள அசித ஸமபநதம (250)

251 இனி, ஸாவசபத விவக்ஷிததைத அருளிசசெயகிறா 'தருணசசேத' இதயாதியாலே

மூ. 251. தருணசசேத கணடுயநாதிகளைபபோலே பரகருதிவாஸனையாலே அநுவாத திக்குமவையெனன, லோகாபவாத பீதியாலும, கருணையாலும், கலககததாலும், செயயுமவையெனன, எலலாவற்றையும நினைககிறது

வயா'— அதாவது, துருமபு நறுககுகை, தினவுதினறவிடம சொறிகை தொடகக மானவைபோலே அபுததிபூாவகமாக பரகருதி வாஸனையாலே அநுவாததிககும உததராகஙக ளெனன, நாம இவறறைச செயயாதபோது 'லோகம நமமை அபவாதஞ சொலலுமே' எனகிற பயததாலும 'நமமைககணடு லௌகிகா இவறறைத தவிருவாகளாகில அவாகளுககு விநாசமாமே ஐயோ!' எனகிற கருணையாலுஞ செயயும நிதய நைமிததிக காமஙகளெனன, ரஜஸதமஸஸுககளாலே கலஙகி தயகத உபாயஙகளிலே அநவயிததல, புந பரபததி பணணு தல செயயுமவையெனன, எலலாவறறையும நினைககிறது எனகை (251)

252. 'ஸாதநபுதயா செயயாதவையும வஸதுகதயா ஸாதநகோடியிலே அநவயிககும' எனனுமதை சஙகாபூாவமாக அருளிசசெயகிறா 'உநமதத' இதயாதியாலே.

மூ. 252. 'உன்மதத பரவருததிக்கு க்ராமபராபதி போலே தயஜிதத உபாயஙகளிலே இவை அநவிதங்களாமோ?' எனறு நினைககவேணடா.

வ்யா'— அதாவது, *உநமாதச சிதத விபரம* எனகிறபடியே சிததவிபரமம பிறந தானொருவன, இனனவூருககுப போகிறேனெ' எனகிற நினைவு இனறிககே ஒருவழியே போகா நினறால், அவவழிககு ஒருரோடே ஸமபநதமுணடாயிருககையாலே அவவூரிலேசெனறு சேரு மாபோலே, ஸாதநபுததிரஹிதமாக லோகாபவாத பீதயாதிகளாலே செயயபபடுகிற இவை–விட்ட உபாயஙகளிலே அநவிதஙகளாமோவெனறு நினைககவேணடா, அநவிதஙகளாயே விடுமெனறபடி. "ஆநருசமஸய பரதாநராய அநுஷடிததாலும, ஏறிடட கடடி ஆகாசததிலே நிலலாதாபபோலே, அவையுமஒருபலததோடே ஸநதிபபிககககடவது; ஆகையாலே, அவையும பாபசபதவாசயமாககக கடவது" எனறிறே தனிசரமததில இவாதாமே அருளிசசெயதது (252)

http://acharya.org

253 'அதுதானேயாகிறது - புந பரபததிககு தோஷம எது", என்ன அருளிசசெயகிறார 'கலஙகி' என்று தொடஙகி

மூ. 253. கலங்கி உபாயபுததயா பண்ணும பரபததியும பாதகததோடு ஒககும

வயா — அதாவது, ஸகருத அநுஷடாநமொழியப புநரநுஷடாநததை ஸஹியாத பரபததி ஸவபாவததை அறியாதே கலஙகி அநிஷட நிவருததிககாகவாதல இஷடபராபதிககாகவாதல உபாயபுதயா மீணடும பண்ணும பரபததியும * அதபாதக பீதஸதவம * என்று உபாயாநதரமபோலே பாதகஸமமெனகை (253)

254 அநநதரம், சதுரததபததகதை உபாதாநம பணணுகிறார 'மோக்ஷயிஷயாமி' என்று, அதுக்கு அரததம அருளிசசெயகிறார 'முகதனுமபடி பணணககடவேன' என்று.

மூ. 254 மோக்ஷயிஷயாமி—முகதனுமபடி பணணக கடவேன.

வயா - அதாவது, இவறறில நின்றும விடபபடடவனுமபடி பணணககடவேனெனகை (254)

255. இனி, ணிஜாததததை அருளிசசெயகிறார 'ணிசசாலே' என்று தொடஙகி

மூ. 255. ணிச்சாலே நானும் வேணடா. நீயும் வேணடா, அவை தன்னடையே விடடுபபோஙகா ணெனகிறான.

வயா .— அதாவது, 'இஷயாமி" எனகிற ணிசசாலே ஸவயமகாததாவாகையனறிககே தான பரயோஜககாததாவாய விடுவிககககடவேனெனகையாலே நானும இதுககு ஒரு யதநம பணணவேணடா, நீயும் இதுககு பராாததிககவேணடா, நீ என்னை ஆசரயிதத ராஜகுல மாஹாதமயததாலே உன்னைககணடு தாமே பயபபடடு, "காணேவொருஙகிறறுங கணடில மால்" எனகிறபடியே போனவழி தெரியாதபடி தன்னடையேவிடடுப போஙகாணெனறு அருளிசசெயகிறானெனகை. .. .. (255)

256. இபபடி அருளிசசெயத தனகருததை வெளியிடுகிறார 'என்னுடைய' என்று தொடஙகி

மூ. 256. என்னுடைய நிக்ரஹபலமாய வநதவை நானிரஙகினால கிடக்குமோ? எனகை.

வ்யா — அதாவது, பாபஙகளாகிறன, குபபையில ஆமணககுபபோலே யெழுநது, பாமபு போலே மிடறறைபபிடிபப தோன்றனறிறே, சேதநன பணணின காமஙகள க்ஷணதவமஸிகளாகையாலே, அபபோதே நசிததுபபோம, அஜஞனுகையாலே காததாவான இவனும மறநதுபோக, ஸவதஸஸாவஜஞனுய ஒன்றெழியாமல உணாநதிருநது பராபதகாலஙகளிலே தபபாமல நிறுதது அநுபவிபபிககிற என்னுடைய நிகரஹரூப மாகையாலே, அநத நிகரஹ பலமாய வநதவை, நிகரஹததுககு பரதிகோடியான அநுகரஹததை நான பணணினால் அவ விஷயததிறபின்னை கிடககுமோ? எனகை இதுககுககருததது எனறபடி. (256)

257 தன்னடையே விடடுமபோம எனகிற இடததில அபிபரேததததை அருளிச்செயகிறார 'அநாதிகாலம' என்று தொடஙகி.

http://acharya.org

மூ. 257 அநாதிகாலம பாபங்களைககணடு நீபடட பாடடை அவைதாம படும்படி பணணுகிறேன.

வயா — அதாவது, அநாதியான காலமெல்லாம துகாவஹமான பாபங்கள வநது மேலிடடபபுககால, அவறறைககணடு நீ நடுஙகின நடுககமெல்லாம மதாசரயண ராஜகுல மாஹாதமயமுடைய உனனைககணடு அவைதான குடலகரிநது நடுஙகுமபடி பணணககட வேன எனகை. "அவைதானே விடடுபபோமபடி பணணுகையாவது, இவை நமககுமுனபு உணடாயக கழிநதது எனறு தோறறுமபடி போககுகை, அதாகிறது, இவை ஸமருதிவிஷய மாகுலும தன்னுடைய ஸவாபாவிக வேஷததைபபாாதது ஸவபநங கணடாறபோலே இவை நமககு வநதேறியாயக கழிநததெனறிருககையும, ஸமருதியாலே துககம அநுவாததியாதிருக கையும" எனறு தனிசரமததில இவாதாமே அருளிசசெயதது இவவிடததில அநுஸநதேயம (257)

258. "மோக்ஷயிஷயாமி" எனகிற உததமனில அபிப்ரேதமான ஓராதத விசேஷததை அருளிசசெயகிறுா, 'இனி' எனறு தொடஙகி

மூ. 258. இனி உனகையிலும உனனைககாடடித்தாரேன. என்னுடமபிலழுககை நானே போககிககொளளேனோ ?

வயா — இததனை காலமும 'நம காாயததுககு நாம கடவோம' எனறு நீ திரிகை யாலே, தன காாயம தானே செயதுகொளளுகிறுனெனறிருநத இததனை போககி, 'எனககு நீ சரீரதயாசேஷம' எனறு அறிநது எனபககலிலே நயஸதபரனுன பினபு, உன்னுடைய பாப விமோசநாாததமான யதநம நீ பணணிககொள எனறு உன கையிலும உனனைக காட்டித தாரேன, எனககு சரீரபூதனுன உன்னுடைய அவிதயாருபமாலிநயததை சரீரியான நானே போககிக கொளளேனோ? எனகை என்னுடமபிலழுககை நானே போககிக கொளளேனோ எனறது, யதநபலிதவஙகள இரணடும தனனதெனறு தோறறுகைககாக ஆகையால உன்னு டைய விரோதியில கிடபபதொனறிலலை எனறபடி "விரோதி நிவருததியும, அபிமத பராபதியும இரணடும பலமாயிருகக ஒனறைச சொல்லுவானெனனெனனில, ஒனறைசசொன னுல மறறையது தனனடையே வருகையாலே சொலலிறறிலலை, * மாமே வைஷயஸி * எனறு, கீழில உபாயததுககுச்சொனன பலமொழிய இவவுபாயததுககு வேறுபலம இலலாமையாலே சொலலிறறிலலை எனனவுமாம, ஆனுல விரோதிநிவருததி தனனைச சொல்லுவானென? எனனில,— அது அதிகமாகையாலே சொலலிறறு விரோதி நிவருததி பிறநதால பலம ஸ்வதஸஸிததமாயிருககையாலே, தனிததுச சொலல வேணடாவிறே" எனறு ஸஙகரஹேண சரிய பதிபபடி ரஹஸயததிலும, விஸதரேண பரநதபடி தனிசரமஙகளிலும அருளிசசெயத சஙகாபரிஹாரஙகள இவவிடத்திலே அநுஸநதேயம .. ... (258)

259 அநநதரம, சரமபததைத உபாதாநம பணணுகிறுா 'மாசுச.' எனறு அதுககு ஆததம அருளிசசெயகிறுா, 'நீ உன காாயததிலே' எனறு தொடஙகி

மூ. 259. மாசுச — 'நீ உன்காாயததிலே அதிகரியாமையாலும, நான உன்காாயததிலே அதிகரிததுககொணடு போருகையாலும், உனககு சோகநிமிததம இலலைகாண' எனறு அவனுடைய சோகநிவருததியைப பணணிககொடுககிறுன.

வயா — அதாவது, நீ உன காாயததிலே அதிகரிதது நினறுயாகில, 'நம காாயத துக்கு என செயவோம?' எனறு கரைநது சோகிகக பராபதம, நான் உன காாயததிலே அதிகரியாயிருநதேனுகில, 'நம காாயததில இவன உதாஸீநனுயிரா நினறுன, நாம

http://acharya.org

எஙஙனே உஜஜீவிககபபோகிறோம?'' எனறு சோகிகக பராபதம, இஙஙன அனறிகேகே யதந பலிதவஙகள இரணடும உனககு இலலாதபடியான ஸவருபபாரதநதாயததை உணாநது, நீ உனனுடைய ரக்ஷண காாயததிலே அதிகரியாதொழிகையாலும, உனனுடைய ரக்ஷணததில யதநபலிதவஙகள இரணடும எனனதாமபடி ஸவாமியான நான உன பககததில தடையறுக கையாலே உனனுடைய ரக்ஷணகாாயததிலே அதிகரிததுககொணடு போருகையாலும, உனககு சோகிககைககு நிமிததம இலலை காண' எனறு முனபு சோகாவிஷடனாய நினற அவனுடைய சோகததினுடைய நிவருததியைப பணணிக கொடுககிறானெனகை.

இததால, 'அஹம தவா' எனகிற பதஙகளாலே சொலலபபடட ரக்ஷகரக்ஷயபூதரான இருவருடைய ஸவபாவததையும அநுவதிததுககொணடு சோகாபநோதநம பணணினபடியை அருளிசசெயதாராயிறறு ... ... (259)

260 இனிமேல, நிவாததகனான தனனுடையவும நிவாதயஙகளான பாபஙகளினுடை யவும ஸவபாவஙகளைசசொலலி, சோகாபநோதநம பணணினபடியை அருளிச செயகிறார 'நிவாததக ஸவருபததை' எனறு தொடஙகி

மூ. 260. நிவாததக ஸவருபததைச் சொலலி, நிவாதயஙகள உனனை வநது மேலிடா தெனறு சொலலி, உனககு சோகநிமிததம இலலைகாண எனகிறான.

வயா — அதாவது, "அஹம" எனறு ஸாவஜஞதவாதி குணவிசிஷடனாயககொணடு விரோதி நிவாததகனாயிருககிற தன ஸவருபததைச சொலலி, 'தவா ஸாவ பாபேபயோ மோக்ஷயிஷயாமி" எனறு ணிசசால நிவாதயஙகளான பாபஙகள உனனைககணடு தானே அஞசி ஓடிபபோமொழிய, எனனையே உபாயமாக ஸவீகரிததிருககிற உனனை வநது மேலி டாது எனனுமிடமசொலலி, அநநதரம "மாசுச " எனகையாலே 'இபபடியானபினபு உனககு சோகிகக நிமிததமிலலை' எனகிறானெனகை. .. (260)

261 இததலையில விரோதியைப போககுகைககுத தான ஒருபபடடு நிறகிறபடியை அறிவிதது, இவனுடைய சோகததைப போககுகிறமையை அபியுகதோகதியை நிதாசன மாககொணடு அருளிசசெயகிறார 'எததினால' எனறு தொடஙகி.

மூ. 261 *'எததினாலிடாககடறகிடததியேழை நெஞசமே எனகிறான.

வயா — அதாவது திருமழிசைபபிரான தமமுடைய திருவுளளததைககுறிதது, ஸாவேசவரன இததலையில விரோதியைபபோககி அடிமைகொளவதாக ஏனறு கொடுவநது புகுநதிருககிறபடியைசசொலலி, 'இனி எதுககாக நீ துஃகக ஸாகரததிலே அழுநதுகிறாய?'' எனறாறபோல, ஈசவரனும இபபோது இததலையில ஸகலபாபஙகளையும போககுவதாகத தானே ஏறிடடுககொணடமையை அறிவிதது, 'இனி எதுககாக சோகிககிறாய? எனறு இவனைககுறிதது அருளிச செயகிறானெனகை (261)

262 இனி, இவனுடைய சோகம மறுவலிடாமல போககுகைககு உறுபபானதொரு பகவதபிபராய விசேஷததை அருளிசசெயகிறார 'பாபஙகளை நான பொறுதது' எனறு தொடஙகி.

மூ 262. பாபஙகளை நான பொறுததுப புணயமெனறு நினைபபிடாநிறக, நீ சோகிககககடவையோ?

வயா.— அதாவது, நீ செயத பாபஙகளை நான முநதுற எனனுடைய க்ஷமாவிஷய மாககி, அவவளவுமனறிககே பினனை உனபககல எனககு உணடான வாதஸல்யததாலே

http://acharya.org

"செய்தகுறறம நறறமாகவேகொள" "செயதாரேல் நனறுசெயதார" எனகிறபடியே அவை தனனைப பாபமாக நினையாதே புணயமெனறு நினைப்பிடாநிறக, இனி நீ சோகிககக கடவையோ? எனகை

ஆக, இவவுததரார்ததத்தில அர்சுபததாலும நிவாததக ஸவரூபததையும் நிவாத யாசரயததையும, நிவாதயஙகளான பாபஙகளையும, அவறறினுடைய நிவருததி பரகாரததையும, ததகாரயமான சோகநிவருததியையும சொலலிறறுயிறறு (262)

263 இனி, இநத சலோகாரததததில ருசி ஒருவனுககு உணடாகையில உளள அருமையையும், இநத சலோகநதனககு இனனதிலே நோககு எனனுமததையும், இதில விசவாஸோதபததியின அருமையையும, ஈசவரனதான முதலிலே இததை உபதேசியாமைககு ஹேதுவையும, வேதபுருஷன உபாயாநதரஙகளை விதிககைககு ஹேதுவையும, உபாயாநதரஙகளை ஸவரூபேண தயஜிககுமளவில தோஷமிலலை எனனுமததையும அவைதான முகாநதரேண அநவிதஙகள ஆகையாலே ஸவரூபேண தயகதஙகள அனறு எனனுமிடததையும, பேறறுககு ஸாதநம இனனது எனனுமததையும, பலஸிததிககு இவனபககல வேணடும அமசததையும, ஈசவரனுககு இவனுடைய ஸுகருதம அநிஷடம எனனுமததையும, இவவாததததில ஆஸதிகயாதிகள உணடாயப பிழைததல இலலையாகில நசிததலிததனை எனனுமததையும, வயவஸாயஹீநன இதில அநவயிததால விநாசபாயநதமாம எனனுமததையும, இதுககு அதிகாரிகள இனனார எனனுமததையும அடைவே அருளிசசெயது தலைககட்டுகிறார

அவறறில பரதமததில இதில ஒருவனுககு ருசிபிறககையில உளள அருமையைத தாசிபபிககைககாக ஓர ஐதிஹயததை அருளிசசெயகிறார 'உயயககொணடார விஷயமாக' எனறு தொடஙகி

மூ 263 உயயக்கொணடார விஷயமாக உடையவர் அருளிச்செயத வார்த்தையை ஸமரிபபது.

வயா — அதாவது, தததவநிர்ணயம பணணின உயயககொணடார பகதிநிஷடராயிருககையாலே, அவரை பரபததி நிஷடராமபடி பணணவேணுமெனறு, அவருககு இநத சலோகார்ததததை அருளிசசெயத அளவிலே, 'ஆததஸதிதி அழகிதாயிருநதது, ஆகிலும அததைவிடடு இததைப பறறததகக ருசி எனககு இலலை' எனன, "விதவானுகையாலே அாததததுககு இசைநதாய, பகவதபரஸாதம இலலாமையாலே ருசி பிறநததிலலை" எனறு அவர் விஷயமாக உடையவர் அருளிசசெயத வார்ததையை நினைபபது எனகை (263)

264 இனி, இநத சலோகததுககு இனனதிலே நோககு எனனுமததை அருளிச செயகிறார 'இதுககு ஈசவர ஸவாதநதாயததிலே நோககு' எனறு

மூ 264 இதுககு ஈசவர ஸவாதநதாயததிலே நோககு.

வ்யா — அதாவது, சாஸதரஙகளெலலாம ஒருதலையும, தான ஒருதலையுமாயிருககிற இநத சலோகததுககு சாஸதரவிஹிதமான ஸகலதாமஙகளையும ஸவாஸநமாக விடுவிதது, இசசேதநனுககுத தானே நிரபேக்ஷ ஸாதநமாய, பராபதி பரதிபநதக ஸகலபாபஙகளையும தளளிபபுகடடு, ஸவபராபதியைப பணணிககொடுககும ஸவாதீந ஸகலபரவாததகனான ஈசவரனுடைய ஸவாதநதாயததிலே தாதபாயமெனகை (264)

http://acharya.org

265. இனி, இதில விசவாஸோதபததியில் அருமையை அருளிசசெயகிறா 'இதுதான' என்று தொடஙகி

மூ. 265. "இதுதான் அநுவாதகோடியிலே" என்று வஙகிபபுரததுநம்பி வார்த்தை

வயா — அதாவது, இநத சலோகாாததநதான அநுவாததிதினுடைய கோடியிலே என்று ஆபததமரான வஙகிபபுரதது நமபி அருளிச்செயயும் வாாததையெனகை

266 'அது எததாலே' எனன அருளிசசெயகிறா 'ஆாஜுநன' என்று தொடஙகி.

மூ. 266. அாஜஜுநன, க்ருஷணனுடைய ஆஜ்ஞைத் தொழிலகளாலும், ருஷிகள வாக்யஙகளாலும, க்ருஷ்ணன தன்காாயததிலே அதிகரிததுக்கொணடு போருசையாலும், இவனே நமகககுத தஞசமென்று துணிநத பினபு தன்னைபபற்றச சொலலுகையாலே.

வயா — அதாவது, இதுககு அதிகாரியான அாஜுநன பாலயமேதொடஙகி கிருஷணனுடைய அகடிதகடநாஸமாதய பரகாசகமான அதிமாநுஷ சேஷடிதஙகளாலும * ஏஷ நாராயண' ஸ்ரீமாந க்ஷீராாணவ நிகேதந நாகபாயஙகமுதஸ்ருஜய ஹயாகதோ மதுராம புரீம * * புணயா தவாரவதீ யதர ததராஸதே மதுஸூதந ஸாக்ஷாததேவ புராணோஸௌ ஸஹி தாமஸ ஸநாதந * * யதர நாராயணோ தேவ• பரமாதமா ஸநாதந ததர கருதஸநம ஜகத பாாகத தீாததாநயாயதநாநி ச * * யே ச வேதவிதோ விபரா யேசாதயாதம விதோஜநா: தேவதநதி மஹாதமாநம கருஷணம தாமம ஸநாதநம * * பவிதராணாம ஹி கோவிநத பவிதரம பரமுசயதே புணயாநாமபி புணயோஸௌ மஙகளாநாஞச மஙகளம * * கருஷண ஏவ ஹி லோகாநாமஉதபததிரபிசாபயய கருஷணஸய ஹி கருதே பூதம இதம விசவம சராசரம * என்றும் இதயாதிகளாயிருநதுளள பராவரததவயாதாதமய விததுககளான ருஷிகள வாகயஙகளாலும, பால்யாதபரபருதி புரவாஸதசையோடு வநவாஸதசையோடு வாசியற கருஷணன தன காாயததுககுக கடவனாய நோககிககொணடு போருகையாலும, 'இவன சொலலுகிற உபாயஙகள எலலாம நமககுத தஞசமனறு, இவனே நமககுத தஞசம' என்று விசவஸிததபினபு 'ஆனால என்னைபபறறு' என்று சொலலுகையாலேயெனகை (266)

267 இது தன்னை முதலிலே உபதேசியாமைககு ஹேதுவை அருளிசசெயகிறா 'புறமபு' என்று தொடஙகி

மூ 267. புறமபு பிறந்தது எலலாம, இவன நெஞசைச சோதிககைககாக

வயா :— அதாவது, *யசசரேய ஸயாந நிசசிதம பரூஹி தநமே சிஷயஸதேஹம சாதி மாம தவாம பரபநநம* என்ற இவனுககு உபாயோபதேசம பணணத தொடஙகுகிற வளவிலே முதலிலே இததை உபதேசியாதே உபாயாநதரஙகளைப பரகக நின்று உபதேசிதது எலலாம, 'அவவளவிலே பாயவஸிததுவிடுமோ' அவறறுனுடைய தோஷ தாசநததாலே இவவுபாயோபதேசததுககு அதிகாரியாமோ? என்ற இவனுடைய ஹருதயததைச சோதிககைக்காகவெனகை (267)

268 'ஆனால, இவனனறோ இபபடி ஹருதய சோதநாாததமாக உபாயாநதரஙகளை உபதேசிததவன? வேதபுருஷன அவறறை விதிபபான என?' எனன அருளிசசெயகிறா 'வேதபுருஷன' என்று தொடஙகி.

http://acharya.org

மூ 268 வேதபுருஷன உபாயாநதரஙகளை விதிததது, கொண்டிப பசுவுக்குத தடிகட்டி விடுவாரைபபோலே, அஹங்காரமமகாரஙகளால் வநத களிப்பு அறறு ஸ்வரூபஜ்ஞாநம் பிறக்கைக்காக

வ்யா — அதாவது - ஆபததமஞன வேதபுருஷன *விஜ்ஞாய பரஜ்ஞாம் குாவீத* *ஓமிதயாதமாநமதயாயத* *ஆதமாநமேவ லோகமுபாஸீத* *ஆதமா வா அரே தரஷடவயச சரோதவயோ மநதவயோ நிதிதயாஸிதவய* இதயாதிகளாலே உபாயாநதரஙகளை மோக்ஷஸாதநமாக விதிததது பட்டிதினறு திரிகிற பசுவுககு இடைஞசு வஸபபடுகைககாகக கழுததிலே தடியைக கட்டிவிடுவாரைபபோலே, அஹஙகாரமமகாரவஸய ஞயக களிததுக திரிகிற இவனுககு, *ஜநமாநதரஸஹஸ்ரேஷு தபோஜ்ஞாந ஸமாதிபி* எனகிறபடியே காயகலேசரூபமான காமாநுஷடாநம இநதரியஜயம முதலான அருநதேவை களாலே செறுபபுணடு அநதககளிபபுபபோய பகவதபாரதநதாயமாகிய ஸவரூபஜ்ஞாநம பிறககைககாக எனகை (268)

269 ஆனால், இபபடி ஸவரூபஜ்ஞாநோதய ஹேதுவான இவறறைவிடடால குறறமாகா தோ? எனன, அருளிச செயகிறா 'ஸநயாஸி' எனறு தொடஙகி

மூ 269 ஸநயாஸி முனபுளளவறறை விடுமாபோலே இவவளவு பிறந்தவன இவறறைவிட்டால குறறம் வாராது

வயா — அதாவது - சரமாசரமததிலே அநவிதஞனவன பூாவாசரம தாமஙகளை விடுகிறுபபோல, அநயோபாயஙகளினுடைய ஸவரூபவிரோதிதவாதிகளாலே ஸிதேதாபயத திலே இழியுமபடி இவவளவான ஜ்ஞாநபாகம பிறநதவன இவவுபாயநதரஙகளை விடடால தோஷமாகாது எனறபடி (269)

270 'இவைதான ஆகாராநதரததாலே அநவிதஙகளாகையாலே, இவறறில் இவன் தனககு ஸவரூபதயாகம இலலை' எனனுமததை அருளிசசெயகிறா 'இவனதான இவைதனனை நேராகவிடடிலன' எனறு

மூ 270 இவனதான் இவைதனனை நேராக விட்டிலன்.

வயா — அதாவது-ஸாதநாநதரபரிதயாக பூாவகமாக ஸிததஸாதந பரிகரஹம பணணின இவவதிகாரிதான காமஜ்ஞாநாதிகள ஆகிற இவைதனனை ஸவரூபேண தயஜிததில னெனகை ... (270)

271 'அது எஙஙனே'' எனன, அருளிசசெயகிறா 'காமம' எனறுதொடஙகி

மூ 271. காமம-கைஙகாயததிலே புகும, ஜ்ஞாநம-ஸவரூபபரகாசததிலே புகும, பகதி-பராபயருசியிலே புகும, பரபததி-ஸவரூபயாதாதமயஜ்ஞாநததிலே புகும

வயா — அதாவது, ஸவவாஞஸவாசரமோசிதமாக இவன அநுஷடிககும விஹிதகாமம, ஸாதநபுததயாவனறிககே ஆநருஸமசயததாலே பராாததமாக அநுஷடிககையாலே, ஈசவரனுககு மிகவும உகபபாகையாலே, ததபரீதி ஹேதுவாகப பணணுங கைஙகாயததிலே அநதாபபவிககும "நுணணறிவு" எனகிறபடியே ஸவஸவரூபஜ்ஞாந பூாவகமாகப பரஸவ ரூபததை ஸாக்ஷாதகரிககைககும உறுபபான ஸூக்ஷ்ம ஜ்ஞாநம, ஸாதனபுததி கழிநதவாறே ஸவரூபததினுடைய பரகாசததிலே அநதாபபவிககும *பகதயா தவநநயயா சகய* எனகிற படியே பகவதபராபதிககு ஸாதநமாநபகதி அநத ஸாதநபுததி போனவாறே போஜநததுககு க்ஷுததுபபோலே பராபயமான கைஙகாயததுககுப பூாவக்ஷணததிலே அநுவாததிகககடவ

http://acharya.org

தான ருசியிலே அந்தாபபவிககும ஸிததோபாய வரணருபையான ப்ரபத்தி ஏகபதத்திலே சொல்லுகிறபடியே ஸாதநபாவம் கழிநதவாறே அதயநதபரதந்தரதயா அநந்யசரணமாயிருநதுளள ஸவரூபததினுடைய யாதாதம்ய ஜ்ஞாநத்திலே அநதாபபவிககுமெனகை (271)

272 'பகதிபரபததிகள இரணடையும கழித்தால் இவன தனக்குப பலஸாதநமாவது எது?' எனன, அருளிசசெயகிறா 'ஒருபலததுக்கு' என்று தொடஙகி

மூ 272 ஒருபலத்துககு அரிய வழியையும, எளிய வழியையும் உபதேசிக்கையாலே, இவை இரண்டும ஒழிய பகவத்பரஸாதமே உபாயமாககடவது

வயா :— அதாவது, பகவத பராபதியாகிற ஒருபலததுககு *ஜநமாநதர ஸஹஸரேஷு தபோஜ்ஞாந ஸமாதிபி நராணும க்ஷீணபாபாநாம கருஷணே பகதி பரஜாயதே* என்கிறபடியே அநேக ஜநமஙகளிலே காமஜ்ஞாநாதிகளாகிற அஙகஙகளாலே ஸாதிககபபடுமதாகையாலே அரிதாயிருநதுளள பகதிமாாககததையும, "ஸாவதாமாந பரிதயஜய" என்று ஸகல பரவருததி நிவ்ருததிபூாவகமாக ஸகருதநுஷடேயமாகையாலே எளிதாயிருநதுளள பரபததிமாாககத்தையும உபதேசிககையாலே, ஸாதநகௌரவ லாகவஙகளில தாதபாயமினறிககே தததவயாஜேந பலபரதனுகாநினறுளள அவனுடைய பரஸாதமே பரதாநமாகையாலே, பகதிபரபததிகளாகிற இவை இரணடுமொழிய பகவானுடைய ப்ரஸாதம உபாயமாககடவது எனகை . . ... (272)

273 'ஆனாலும பேறறுக்கு இவனபககலிலும ஏதேனும் உணடாகவேணடாவோ?' எனன, அருளிசசெய்கிறா 'பேறறுககு' என்று தொடங்கி

மூ 273. பேற்றுக்கு வேண்டுவது-விலக்காமையும், இரபபும.

வயா :— அதாவது, பலஸிததிக்குச் சேதநனபககல் உணடாகவேண்டுவது ஸவயதநத்தாலே அவன் பணணும் ரக்ஷணததை விலககாதொழிகையும, அது புருஷாாததமாகைககு உறுபபான இரபபுமெனகை ... (273)

274 'இஙஙனனறிககே, இவனபக்கலிலும சிலஸுகருதம உண்டானால ஆகாதோ?' எனன, அது உபாயபூதனுககு அநிஷடமெனனுமததை அருளிசசெயகிறா 'சகரவாததித திருமகன' என்று தொடஙகி

மூ 274 சகரவாததித் திருமகன பாபத்தோடேவரிலும அமையுமெனறான். இவன புணயததைபபொகட்டு வரவேணுமெனறான.

வ்யா — அதாவது, *ராமோ விகரஹவாந தாம* எனகிற சகரவாததிததிருமகன *யதிவா ராவணஸ ஸவயம* என்று 'பாபிஷடனான ராவணன தானாகிலும அழைததுவாரும' எனகையாலே பாபம பேறறுககு ஹேதுவாக நினைககைககு உடல அலலாமையாலே, 'பாபததோடே வரிலும அமையும' என்றான, *க்ருஷ்ணம தாமம ஸநாதநம* எனகிற இவன 'ஸாவதாமாந பரிதயஜய' எனகையாலே பேற்றுககு ஹேதுவாக நினைககைககு உடலான புணயததைப பொகடடு வரவேணுமெனறான் எனகை ஆகையால, ஸஹாயாநதர ஸமஸாகக அஸஹனான உபாயபூதனுக்கு இவனபககல ஸுகருதம் அநிஷடம என்று கருதது (274)

275. இவ்வாததததில் இழிநதவனுக்கு ஆஸதிகனாய உஜஜீவிததல, நாஸதிகனாய நசிததல் ஒழிய, மதயமஸ்திதியிலலை எனனுமததைப பூாவாசாரய வசநததாலே அறிவிககிறா 'ஆஸதிகனாய' என்று தொடஙகி.

http://acharya.org

மூ. 275. "ஆஸ்திகனும் இவ்வார்த்தத்தில் ருசி விச்வாஸங்களுடையனும் உஜ்ஜீவித்தல், நாஸ்திகனுய நசித்தல ஒழிய நடுவில நிலையிலலை" என்று பட்டருக்கு எம்பார் அருளிச்செய்த வார்த்தை.

வயா — அதாவது, "இவ்வாத்தத்தில அநவிதனனவன பகவதபரபாவததால் 'இது ஸதயம' என்று ஆஸதிகனுய இவவாததததில ருசியும 'இது தபபாது' எனகிற விசவாசமு முடையனுய உஜஜீவிததல, சாஸதரஙகளெலலாம ஒருதலையும இது ஒருதலையுமாய இபபடி யிருபபதொனறுணடோ? என்று நாஸதிகனுய இததை அநாதரிதது நசிததலிததனையொழிய, நடுவிலொரு நிலையிலலை" என்று ஸகலசாஸதர விததமரான படடருககு ஆபததமரான எம பாா அருளிசசெயத வாாததையெனகை (275

276 'வயவஸாயஹீநனுககு இதில அநவயம விநாசததுககு உடலாம' என்னுமததை ஸதருஷடாநதமாக அருளிசசெயகிறா 'வயவஸாயம' என்று தொடஙகி)

மூ. 276. வ்யவஸாயம இலலாதவனுககு இதில அந்வயம ஆமததில் போஜநமபோலே.

வ்யா — அதாவது, இதிற்சொல்லுகிற தயாக ஸவீகாரஙகளுககு ஈடான வயவஸாயம் இலலாதவனுககு இதிலுணடான அநவயம, அஜீரணதசையில பணணின போஜநம மரண ஹேதுவாமாபோலே விநாஸஹேதுவாயப பாயவஸிககுமென்கை (276)

277 இது தனககு அதிகாரிகள இனனாரெனனுமததை அருளிச்செயகிறா 'விடடுசிததா கேடடிருபபரெனகிறபடியே அதிகாரிகள நியதா' என்று

மூ. 277 "விடடுசித்தா கேட்டிருபபா" எனகிறபடியே அதிகாரிகள் நியதர்.

வயா — அதாவது, "செம்மையுடைய திருவரஙகா தாம பணிதத மெயமமைப பெரு வாாததை விடடுசிததா கேடடிருபபா" என்று 'கரணதரயததாலும செவவியராய அது தனனை ஆததகரியாகாரியாயககொணடு கோயிலிலே சாயநதருளினவாதாம, ஆஜ்ஞநவயா ஜததாலே திருததோததடடிலேநினறு அருளிசசெயத யதாாததமுமாயச சீரியதுமாய ஸ்வலப முமான "மாமேகம சரணம வரஜ" எனகிற வாாததையைப பெரியாழவாா கேடடு, 'தநநிஷ்ட ராயிருபபா' எனகிறபடியே இவவாாததததுககு அதிகாரிகள இது கேடடால் இதனபடியே நியதராயிருககுமவாகளெனகை (277)

278 இவவாததநிஷடரான ஆழவாாகளுடைய திவயஸூகதியில இதுககு ஆததமாக அநுஸநதிககபபடுமவறறை அருளிசசெயது இதுதனனை நிகமிககிறா 'வாாததையறிபவா' என்று தொடஙகி.

மூ 278 "வாாதததையறிபவா" எனகிற பாடடும "அததனுகி" எனகிற பாட்டும இதுககு ஆததமாக அநுஸந்தேயம்.

சரமசலோகபரகரணம முறறிறறு

பிளளைலோகாசாாயா அருளிய முமுக்ஷுபபடி முறறிறறு

வயா — அதாவது, "வாாததையறிபவா போதத பிறபபொடு நோயொடு மூபபொடு இறபபிவை போததுப பெருநதுனபம வேரறநீககித தன தாளிணைககீழச சோதது அவனசெய யுஞ சேமததையெணணித தெளிவுறறு மாயவறகு ஆளனறியாவரோ" என்று "மாமேகம சரணம வரஜ ஸாவ பாாபபயோ மோக்ஷயிஷயாமி" என்று நலவாாததையை அறியுமவாகள

http://acharya.org

பரணிககூடு வரிநதாறபோலே இவ்வாத்மாவைச சூழபபொதிநதுகிடக்கிற ஜநமஙகளோடும், அவை புககவிடடதசே புககககடவதான வயாதியோடும, அஙஙனேயாகிலும சிறிதுநாள செல்லாதபடி இடிவிழுநதாறபோலே வரும ஜரையோடும, அஙஙனேயாகிலும இருககவொண்ணுதபடி இவனுககு அநபிமதமான விநாசமுமாகிற இவறறை விரகா நெடுஞசுவா தளளுமாபோலே தளளி, அவைபோன அநநதரம வரககடவதான கைவலயமாகிற மஹாதுககததை ஸவாஸநமாகப போக்கி, பாதரேகைபோலே தன திருவடிகளினகீழே சேரும்படிபண்ணி, புனராவருததியறுமபடி அவன் பணணும ரகைஷயை அநுஸநதிததது வயவஸிதராயககொணடு தஙகளுககு ஆசரயணீயனுய விரோதிநிவாததகனுன ஆச்சாயபூதனுககு ஒழிய வேறெருவாககு ஆளாவரோ'' எனறு நமமாமவாரருளிசசெயத ''வாரததையறிபவா'' எனகிற பாடடும,— ''முதததுா முககநததுா ஒததொவவாத பலபிறபபொழிததது நமமையாடகொளவான-அததனுகி யனனேயாகி யாளுமெமபிரானுமாயப புகுநது-நமமுள மேவினுா, ஏழைநெஞசமே! எததிறுல இடாககடலகிடததி'' எனறு 'ஹேயபரதயநீகராகையாலே அஸபருஷ்ட ஸமஸாரகநதராய முகதிபூமிபரதரானவா ஸகல தேஹவாததிகளான ஆதமாககளும ஜஞானைகாகாரதயா ஒததுத தேவாதிபேததததாலே ஒவவாமலிருககும பலவகைபபடட ஜநமஙகளைபபோககி, நிதயஸமஸாரிகளாயப போநத நமமை நிதயஸூரிகளகொளளும அடிமையைக கொளளுகைககாக ஹிதமே பரவாததிபபிசகும பிதாவாயும பரியமே பரவாததிபபிககும மாதாவாயும அடிமைகொளளககடவ நமமுடைய ஸவாமியாயும இபபடி ஸாவவித பநதுவுமாய,நமமுடைய தண்மையையும தமமுடையபெருமையையும பாராதே நமமுடைய ஸாவபரததையும தாமேயேறிடடுககொணடு செயவாராக ஹேயமான நமமுளளே புகுநது ஒருநீராகப பொருநதினுா, அறிவிலியான நெஞசே! நமமுடைய ஹிதம அறிகைககு நாம ஸாவஜஞராயோ அவன அஜஞனுயோ, ஹிததததைப பரவாததிபபிககைககு நாம சகதராயோ அவன அசகதனுயோ, காாயஞசெயதுகொளளுகைககு நாம பராபதராயோ அவன அபராபதனுயோ, தன மேனமைபாராதே தாழநினறு உபகரிககுமவனுயிருகக எததாலே நீ துககஸாகரததிலே கிடககிறது?'' எனறு திருமழிசைபபிரானருளிசசெயத ''அததனுகி'' எனகிற பாடடும இநத சலோகததுககு அாததமாக அநுஸநதேயமெனகை

ஆக, இததால ஸவீகாராஙகதயா தயாஜயமான தாம விசேஷஙகளையும், அநதத தாமஙகளினுடைய தயாகபரகாரததையும், அநதத தாமதயாக பூரவகமாகப பறறும விஷயததினுடைய ஸௌலபயாதி குணயோகததையும, அககுணவிசிஷட வஸதுவினுடைய ஸஹாய அஸஹதவ லக்ஷணமான நைரபேக்ஷயததையும, நிரபேக்ஷ வஸதுவினுடைய உபாயபாவததையும, அததை உபாயதவேந ஸவீகரிககைகையும, ஸவீகருதமான உபாயததினுடைய ஜஞாந சகதயாதிகுணயோகததையும, அககுணவிசிஷட வஸதுவிலே நயஸதபரனுன அதிகாரியையும, அதிகாரிககு விரோதியான பாபஸமூஹததையும, அபபாபவிமோசந பரகாரததையும, அபபாபவிமோசகனைப பறறின அதிகாரியுடைய நைாபபாயததையும சொலலிறருயிறறு

சரமசலோகபரகரண வயாகயானம முறறிறறு

பிளளைலோகாசாாயா திருவடிகளே சரணம

பெரிய ஜீயா திருவடிகளே சரணம்

மணவாள மாமுனிகள அருளிசசெயத முமுக்ஷுபபடி வயாக்யானம் ஸமபூாணம.

http://acharya.org

ஸ்ரீமதே வரவரமுநயே நம

முமுக்ஷுப்படி முதலான ரஹஸ்ய வியாக்கியானங்கள் நான்கிலும் உதாஹரிக்கப்பட்டுள்ள ஸம்ஸ்க்ருதப்ரமாணங்களுக்கு அகராதியட்டவணை சூர்ணிகை லக்கங்களுடன்

1. முமுக்ஷுப்படி வியாக்கியானம்

60 அகாரச சிதஸவருபஸய
33 அகாரஞ்சாபயுகாரஞ்ச
60. அகாரேணோசயதேவிஷ்ணு
35 அகாரோவை ஸாவாவாக
120 அகிஞ்சநோகதி
120 அகிஞ்சநோநய கதி:
76, 177 அகிஞ்சிதகரஸய
128. அகிலஜகநமாதரம
155 அஞ்சலி பரமா முதரா
97 அணடாநாமதுஸஹஸராணும
205, 263. அதபாதகபீதஸதவம
8 அநநதாவை பகவநமநதரா
46 அநநயாராகவேணுஹம
46 அநநயாஹிமயா ஸீதா
183 அநாதிகாலபரவருதத
183 அநாதமநயாதமபுததியா
137 அபய ஸாவபூதேபய
(அவ) 57 அஸநநேவ ஸபவதி
216 அஸதாநஸநேஹைகாருணய
55. ஆதமதாஸயம ஹரேஸஸவா
13. ஆர்ததா விஷணுஞசசிதி
8 ஆஸதாம தேகுணராசிவத
6 ஆஸதிகோதாமசீலசச
279 ஆதமாவா அரேதரஷட
279 ஆதமாநமேவ லோகமுபாஸீத
5 ஈசேசிதவயஸமபந
75 உகதாாததவிசதீகார
291 உநமாதச சிததவிபரம
149, 243 உபாயேகருஹரகஷி
3 ருசோயஜூமஷிஸாமாநி
13 ஏகோஹவைநாராயணஆஸீத
199. ஏததபுததவாபுததிமாந
176 ஏததஸாமகாயநநாஸதே
5 ஏவமஸமஸருதி சகரஸதே
277 ஏஷ நாராயண ஸ்ரீமாந
13. ஏஷஸாவபூதாநதராதமா
19 ஐஹலௌகிகமைசவாயம
279 ஓமிதயாதமாநம தயாயத
28. ஓமிதயேகாக்ஷரம
28. ஓமிதயகரேவயாஹரேத
35. ஓஙகாரபரவா வேதா
129 க குபயேத வாநரோததம
137. கதஞசந நதயஜேயம
199 காமஙணவஹி ஸமஸித்திம
127 கிமேதநநிாதோஷ
13. கிமததரபஹுபிாமநதரை,
94 கிமதேந நகருதமபாபம
135 கருபயா பாயபாலயத
277 கருஷண ஏவஹிலோகாநாம
208 218 கருஷணம தாமம ஸநா
127 கஷிபாமி
207 கசசா நுஜாநாமி
246 கதயாததா புததயாததா
16. கோவிநதேதியதாகரநதத
199 கருதேநவா அததைலேந
13 சக்ஷுசச தரஷடவயஞச நாரா
207 சசால சாபஞச முமோச
86 சேதநஸய யதாமமயம
211 சோதநாலக்ஷணோதேதோ
175 சாயாவா ஸதவமநுகசசேத
199 ஜநமகாமசமே திவயம
279 ஜநமாநதர ஸஹஸரேஷு
155. ஜஞாநாநமோக்ஷோ ஜாயதே
58 தேதேவபூதம ததுபவயமாஹி
58 ததேவாகநிஸததவாயு
4 தநமநதரம பராஹமணுதீனம
226 தமேவசாதயம
8 தவாநநத குணஸயாபிஷடேவ
35 தஸயப்ரகருதி லீனஸய
100 தவமேவோபாய பூ தோமே
128 தவமமாதா ஸாவலோகாநாம
81 தவமமே ஹமமேகுதஸதத
5 த்வாமேவசரணம பராபய
5, 55 தாஸபூதாஸ ஸவதஸஸாவே
13 திசசச பரதிசசச
97 தேவிதவாமநுலீலயா
135 தேவயா காருணயருபயா
199 தேசோயம ஸாவகாமதுக
2 தேஹாஸகதாதமபுததி
86 தவயக்ஷரஸது பவேந மருதயு
218. தாம ஸமஸதாபநாாததாய
129 நகசசிந நாபராதயதி
127 நக்ஷமாமி
176, 187 நமஇத்யேவவாதிந
11 நமநதரோஷ்டாக்ஷராத் பர
199 நஹி ஜஞாநேந ஸதருசம
179, 76 நாகிஞ்சித குாவத
35 நாமருபஞசபூதாநாம
101. நாரசபதேந ஜீவாநாம்
101 நாரஸதவிதி ஸாவபுமஸாம
13 நாராயண பரமபரஹம
10, 11 நாராயணய விதமஹே
13 நாரயணேதி சபதோஸதி
11 நாஸதிசாஷ்டாக்ஷராத் பர
177 நிதயகிஙகர பாஹாஷயி
177 நிதயகிஙமரோ பவாநி
66 பஞசவிமசு ஆதமாபவதி
66 பஞசவிமசோயம புருஷ
5 பதிம விசவஸயாதமேசவரம
220, 251. பராஸய சகதி
127 பரிபூாணுகஸிநே
277 பவிதராணும ஹிகோவிநத
116 பிதரம மாதரம தாராந
259 புணயபாபே விதூய
277 புணயாதவாரவதீ கதா
191 பரக்ஷாலய பாதாவாசாமேத
31 பரணவாதயம் நமோமதயம
35 பரணவாத்யாஸததாவேதா
46 பரஸஙகம புஷயநதீமபி
5, 23 பராபயஸயபரஹமணோருபம
158 பராயசசிததிரியம ஸாதர
221 பலமத உபபததே:
8 பஹவோநருப கலயாண குண
8 பஹுநிமேவயதீதாநி
205 பாஹமஹத்யாஸுராபாநம
199 பகதயாதவநநயயாசகய
155 பவசரணமிதீரயநதியேவை
169 பவாமஸது ஸஹ வைதேஹயா
206 புக்தவாசாநதராயணம சரேத

http://acharya.org

66 பூதாநிச கவாகேண
13 பூதவோாதவ பாஹு
33 பூரிதிரிகவேதாதஜாயத
183 மதீயாநாதிகாம
183 மநோவாக்காயை:
3 மாதரம யதநோ கோபயேத
4 மாதரேதத் தேவதாயாமச
3 மாதராணாம பரமோ மாந்த்ர
199 மாமநாபவ
16 மஹதயாபதி ஸமபராபதே
268 மாமேவைஷ்யஸி
226 மாமேவயே பரபதயநதே
278 யசசரேயஸஸ்யாதீ
35 யதோவா இமாநிபூதாநி
277 யதர நாராயணோதேவ
13 யதாஸாவேஷுதேவேஷு
132 யதபரஹுமகலபநியுதாநுபவ
116 யஸ்யதேவேபராபகதி
13 யஸ்யாதமா சரீரம
176 யேநயேநதாதாகசசதி
220, 251 யஸ ஸர்வ ஜஞஸ ஸாவவித
277 யேச வேதவிதோவிபரா
57 யோநயதா ஸ்நதமாதமாநம
207 யோவஜ்ரபாதாசநி
216 ரக்ஷ்யாபேக்ஷாம பரதீக்ஷதே
173 ரஸமஹயேவாயமலபதவா
208 ராமோ விகரஹவாந தர்ம
(அவ) லக்ஷ்மீநாதஸமாரமபாம
123 லக்ஷ்மீ பதமாலயா பதமா
40 லக்ஷ்மயா ஸஹ ஹருஷீகேச
157 லோகவிகராநத சரணௌ
66 விஜஞாதாரம அரேகேக
13 விசவம நாராயணம
128 விஷ்ணு பதீ
16 சஙககசகரகதா பாணே
6 சரீரம வஸு விஜஞாநம
7 சாஸதரஜஞாநம பஹுகலேசம
131 சரிய பதிாநிகிலஹேய
151 சரியாஸாதத மாஸதே
123 ஸ்ரீரிதி பரதமமநாம
97 ஸ்ரீவலலப
5 ஸமஸாரஸாகரம கோரம
5 ஸமஸாராாணவமகநாநாம
35 ஸவஸருஜயஸஸச
157 ஸகருதேவ பரபநநாய
157 ஸகருதேவஹிசாஸதராாதத
151 ஸதாபசயநதி ஸூரய
6 ஸதபுததிஸஸா துஸேவி
35 ஸமஸத சபதமுலதவாத
127 ஸமோஹம ஸாவபூதேஷு
199 ஸாவம காமாகிலம
52 ஸாவம பரவசமதுககம
199 ஸாவ பாபவிசுததாதமா
13 ஸாவவேதாநத
151 ஸாவாந காமாந அசநுதே
175 ஸாகிமாததம நஸேவயதே
17 ஸாஙகேதயம பாரிஹாஸயம
170 ஸீதாஸமக்ஷம
170 ஸீதா முவாசாதியசா
48 ஸுபாமஸுலுக
127 ஸுஹருதம ஸாவபூதாநாம
216 ஸேநயோருபயோாமதயே
175 ஸேவாசவவருத்தி
173 ஸோசநுதே ஸாவாந
206 ஸநாதவா புஞ்ஜீத
1 ஸவஜஞாநம பராபகஜஞாநம
55 ஸவதவமா தமநிஸஞ்ஜாதம
253 ஸவாதீநதரிவித
5 ஸவாமிதவம பரஹமணிஸதி
91 ஸவரூப ஸவாதநதாயம
222 ஹேகருஷ்ண ஹேயாதவ

முமுக்ஷுபபடிவயாக்கயான பரமாணாநுகரமணிகை முறறிறறு.

http://acharya.org